

Tripje naar Zuid-Noorwegen in april 2014

Na 2 jaar geleden al eens in Zuid-Noorwegen te hebben gevist, was het weer eens tijd om er deze keer, lekker met zijn 3-en er op uit te gaan.

Tregde Ferienserter, was weer ons doel, om lekker een weekje ontspanning te nemen.



Voorgaande jaren hadden we er al eens leuke vangsten gehad, dus ons vooruitzicht was weer zeer optimistisch.

De voorbereiding was al maanden aan de gang. Spulletjes verzamelen in allerlei soorten shads, pilkers, aasvisjes noem maar op.

Onze auto was dan ook weer goed vol beladen en klaar voor de trip.

Om 6 uur vertrokken we vanuit Breda, om de reis te beginnen.

Na enkele tussenstops, bereikten we na ongeveer 11 uur rijden Hirtshals, alwaar we met de Speedmaster van de Colorline over zouden steken.



De ferry vertrok 's avonds stipt om 20:00 uur, waar we na 4 uur varen in Kristiansand (Zuid-Noorwegen) aankwamen.

Daar dit de laatste vaart van de dag was en het Paaszaterdag was, moesten we in een grote drukte, van de kade af zien te komen. Heel veel toeristen moesten dus hun bestemming nog gaan bereiken. Wij dus ook. Na nog een klein uurtje in Noorwegen gereden te hebben, kwamen we aan bij ons eigen Ferienserter.



Tregde, net ten westen van Mandal, is een heel mooi parkje dat vooral op duikers en sportvissers is ingesteld.

De huisjes zijn heel goed ingericht, voorzien van mooie keukens en zitkamer, 2 of meerdere slaapkamers, balkonnetje erbij, etc. Wat wil een mens nog meer.

Het voordeel van Tregde is dat je er altijd kan vissen. In het fjord, waar het soms erg diep kan zijn, is een variatie van platvis, wijting en meerdere soorten te vangen. Ook sta je zo op het open water waar je op een 100-tal meters verschil, gelijk dieptes kan bereiken van 200-300 meter.

Nu is uit voorgaande jaren al gebleken, dat er in het voorjaar in de fjorden niet zo veel te beleven valt. Wat de vangsten daar in de zomermaanden zijn, weet ik niet

omdat we altijd in het voorjaar gaan. Deze zullen in de zomermaanden ongetwijfeld vast vol zitten met allerlei soorten vis.

Om echt mooie en grote vissen te vangen, moet je toch proberen om de plaatsen te vinden. Ook grote scholen vis ontdekken en er boven blijven vissen is een must.

De bootjes zijn uitgerust met een dieptemeter en fish-finders zodat je altijd wel een visplekje kan vinden. Met onze eigen meegenomen plotter, gaat het nog beter. Je kan dan op de plaatsen waar je de vis vangt, het plekje vastleggen, zodat je na een drift van het bootje, weer gewoon kunt zien, waar je moet zijn.

Er is ook een speciale ruimte met spoeltafels, om de vis schoon te maken en een hele grote vriescel waar je de vis in tempex dozen al in kan laten vriezen.

Wat vooral belangrijk is, dat de bootjes voor de huisjes liggen en dat je niet ver hoeft te lopen. Tenzij je goedkopere huisjes wil nemen, dan krijg je "berggeitbenen" omdat die hoger gelegen liggen. Wel heb je van daar uit een mooi overzicht op het fjord.



Rond 2 uur in de nacht arriveerden we er. Voorgaande jaren konden we de sleutel van het huisje niet zo best vinden, maar nu hing de sleutel keurig netjes klaar in het "blauwe bakje".

De volgende dag bleek het mooi weer te worden. Weinig wind, dus tijd om er op uit te gaan. Na enige uitleg van de boot gingen we op pad.

Het gaspedaal ging vol open. Maar bij flink gas geven, viel de motor stil. Nog maar een keer proberen en weer hetzelfde. Terug naar de haven. Daar bleek dat een Duitser zijn eigen goedkopere diesel van thuis had mee genomen en de motor had vervuild. Al snel kregen we een andere boot, die de hele week in ons bezit zou zijn.



Na een klein eindje varen kwamen we op de juiste plaats aan . Al snel hadden we een grote vis te pakken. Later bleek dat de eerste ook gelijk de grootste zou worden. Een mooie gul, gehaakt aan een pilker, kwam in de koelbox terecht. Snel daarna volgde weer een harde aanbeet. Weer aan de pilker. Hieruit bleek dat de gullen dicht tegen de bodem gevangen moest gaan worden.



Snel kwam er een school met vis op enkele meters boven de grond onder ons door. En warempel, de koolvissen en pollakken kwamen met tweeën en drieën tegelijk naar boven.

Onze geliefde witte en blauw-witte kunstvisjes deden het dan ook weer zeer goed. Hier vangen we ieder jaar heel veel vis me, vooral de koolvissen zijn er gek op.



In de haven 's avonds aangekomen, waren er al verschillende Duitsers jaloers op onze gevangen vissen. Zij vissen vaak met makreellijnen, waardoor je toch de grote gullen mist.

Vaak mis je grote vissen als je te dunne haken hebt. De bekken van de vissen scheuren in, waardoor je vaak een misser kan krijgen.

Snel konden we met het eerste schoonmaakwerk beginnen.



Fileren, afspoelen en in diepvrieszakken doen, om de vis zo snel mogelijk in te vriezen was onze taak.

De volgende dag was dus zuivere koffie voor ons, hoe we het weer aan zouden gaan pakken. Echter, er stond meer wind. Na een tijdje op het open water gelegen te hebben, besloten we een meer rustigere plaats te gaan zoeken.

Na een hele tijd door elkaar geschut te worden, is ook niet alles. Toch moet ik wel zeggen, dat de zee-pillen heel goed hielpen. (Voortaan ook maar bij de achtbanen in de attractieparken gebruiken denk ik.)

Om beschutting te vinden zijn er volop eilandjes, dus dat was geen probleem. Het probleem was wel dat daar de vis nu net niet aanwezig was. Ook bij het vuurtorentje was het en stuk minder, daar we voorgaande jaren ook redelijk succes hadden. Maar ook hier kwam je redelijk in de golfslag, als je er een eindje vandaag gedrift was.



De volgende 2 dagen zou de wind alleen maar aanwakkeren, zodat we meer naar de vis moesten gaan zoeken.

Op naar de richting van Mandal, daar is een mooi riviertje dat uitmondt bij de zee en er is een mooi strandje aanwezig. Ook hier kan je leuk platvis vangen.

De meeste bootjes waren daar ook aanwezig en het was voor de veiligheid dan ook geen overbodige luxe. Je kan altijd hulp vragen als er iets zou gebeuren, want de wind bleef aardig doorblazen.

Op deze plaats kwam er ineens halverwege het opdraaien een snoeiharde aanbeet. Een mooie gul kwam na enig pomp- en sleurwerk naar boven.



De laatste dag, waren we nog niet erg tevreden over de vangsten van de hele week. Met uitzondering dan van de eerste en de tweede dag, want die waren goed natuurlijk. Daar de wind iets minder werd, besloten we om toch maar eens buiten te proberen. De golven waren redelijk van hoogte, maar toch veilig genoeg. Al snel aangekomen op ons vertrouwde plekje, volgden de aanbeten weer snel.

Tijdens het opdraaien van een koolvis, kwam er een grote aanbeet van een mooie pollak.



Een mooie maatstelling van alle vissoorten was 50 cm. Alles wat daar onder zat, ging terug. Je kan ten slotte natuurlijk niet alles meenemen naar Holland.

Tijdens de vis schoonmaken, troffen we nog een aantal opmerkelijke dingen aan. Een gul had een tongetje van pakweg 20 cm uitgespuugd en in de maag van een gul, troffen we een ware gummi-mack aan van zo'n centimeter of 12.



Maar zo als altijd, kwam na onze mooie visweek weer een einde. De spullen en de vis dienden weer ingepakt te worden en de auto werd weer met veel paswerk ingeladen. Om 6 uur vertrokken we dan ook vanuit ons huisje.

Na een uurtje rijden stonden we mooi op tijd op de parkeerplaats, om de terugvaart naar Denemarken te beginnen.

De overtocht naar Hirtshals duurde weer stipt 4 uur, waarna we na 10,5 uur keurig netjes uitgerekend ,via de Tom Tom ,in Breda belandden.

De visfiletjes werden netjes verdeeld en moesten we weer afscheid nemen van elkaar, na een mooie visweek.

Nu alvast maar weer uitkijken naar een mooie volgende trip!



Groetjes Corné van de Kar.

Raymond de Man Sørøya Noord Noorwegen



31,5 kg zware Noorse Supervis

ge

Eerste week van maart ben ik wezen vissen op Sørøya Noord Noorwegen op skrei.

Kwa weer had ik niet slechter kunnen treffen van de 6 visdagen heb ik 8-10 uur op het water gezeten.

Afgelopen jaar heb ik in ijsland een kabeljauw gevangen van 20kg en ging deze keer voor de 21kg maar dat pakte iets anders uit.

De eerste dag vissen was 6 maart na 15 minuten varen hadden we een mooie school skrei op 90 meter diep gevonden ik viste met de big bob lively pollac 730gr 40cm van westin.

Zodra de big bob bodem raakte BAMMMMM vis eraan en wat voor een me allereerste vis van Sørøya was er een van 31,5kg wat een beauty van een vis.

Me 2e vis was er een van 22kg en een half uurtje later kwam er een boven van 21kg de vis waar ik eigenlijk voor ging:).



22 kg zware Noorse schone

ge

de rest van de week veel in het huisje gezeten marc van roie heeft me nog een paar x opgehaald en Sørøya laten zien zijn boot etc etc etc.

En nadien kreeg ik ook van hem de felbegeerde badges van 10kg+ 20kg+ en de magische 30kg+.



Felbegeerde en wel verdiende Badges

ge
Volgend jaar maart ga ik weer naar Sørøya toe om te kijken of ik me pr wat scherper
kan stellen.



21 kg Noorse power

ge

Raymond#1070

Farsund

Farsund 2012: Greys-team op reis

In het najaar van 2012 vertrok het Greys-team naar Farsund Noorwegen om een week lang de Noorse visgronden te inspecteren. De reis werd aangeboden door Visreizen.nl naar aanleiding van de winst van het Federatiekampioenschap zout in 2011.

Vrijdagavond vertrokken we met twee auto's vanuit het Westland om zaterdagmorgen om 11.00 uur in te schepen op de veerboot in Hirtshals die ons naar Kristiansand bracht. Vandaar uit was het nog 1,5 uur rijden en zo stonden we om

17.00 uur bij ons onderkomen. Direct werden de kamers verdeeld en natuurlijk de boot geïnspecteerd. Een vette diesel met kajuit die even later werd uitgeprobeerd.



Snel wat eten, want alhoewel er deze dag geen bootsessie meer kon plaats vinden, moest en zou er vis gevangen worden. Arjan was de eerste die een makreel wist te vangen, op de dobber zomaar vanaf de steiger. Hier stond een meter of 5 water en al snel bleek dit de voorbode van meer vis. Kleine lipvisjes, koolvisjes en de onvermijdelijke dwergbolken wisten al snel het aas te vinden.



De volgende dag hadden we afgesproken om 07.00 uur uit te varen. We hadden eigenaar Claus uitgenodigd mee te gaan in de hoop meteen naar de goede stekken te varen. Deze verwachting kwam uit en op het wijd, circa 50 meter water, ving Arjan binnen 5 minuten een fraaie polak. Al pilkerend kwamen bij de driften meerdere polakken boven en Gilles wist zelfs een roodbaars te haken.



Na een uur vond Claus het genoeg en stelde voor naar een stek met andere bodem te verkassen. Het was hier rotsachtiger en dat leidde tot enkele vastlopers. Ook al omdat het moeilijk was door de talrijke makrelen heen te komen, schakelden we over naar het vissen met grote haken en stukken makreel. Het duurde niet lang of de eerste lengen kwamen boven, afgewisseld met polakken en koolvissen. We vermaakten ons uitstekend, ook al omdat er véél vis bovenkwam van mooi formaat.



Rond de middag was het tijd voor een diepe stek. Schelvis zou hier te vangen zijn. En inderdaad duurde het niet lang of de eerste schelvis kwam langs. Helaas niet aan boord, dus die telde niet mee. Later kwam er alsnog schelvis binnen. Maar ook op deze stek kwamen lengen en polakken boven totdat Gilles met een kromme stok een groter exemplaar leek te hebben gehaakt.

Puffend en hijgend duurde het een kwartier voordat van 70 meter een fraaie gul in het net kon worden gedirigeerd. Claus ving zelf nog even een grote haring van een formaat die wij allen nog nooit hadden gezien. Rond 15.00 uur vertrokken we weer richting haven. De volgende dagen zou het flink gaan waaien en regenen, maar deze dag was binnen!!



's Avonds gingen we alle vijf naar onze kantstek en vingen we lipvisjes, wijtingen en polakken. Martin draaide zelfs een lange schar binnen en ving Rob een zeeforelletje op zijn meegebrachte vlieghengel. Rob was even later minder gelukkig want twee korte tikken op zijn bodemmontage resulteerden beide in een haakloze haaklijn.



De indruk was dat, ondanks krab en kreeft, dit toch vis moest zijn! Snel werd een dikkere haaklijn gemonteerd en even later was het raak! Zo'n 30 meter uit de kant

bleek een doornhaai zich te hebben vergrepen aan zijn makreel. Het adrenalinegehalte steeg meteen in ons vissersbloed, maar de enkele aanbeten die volgden leverden steeds gebroken haaklijnen op.

De tweede dag regende het pijpenstelen en werd besloten een kantstek bij de brug uit te proberen. Een school makreel leverde het nodige aas op en snel werden de andere hengels uitgegoid. We visten hier aan de rand van een put, waar de ebstroom uit het fjord in uit kwam.

Vanaf het begin vingen we hier mooie lipvissen, drie soorten waarvan de koekoeks-lipvis verreweg de mooiste kleuren liet zien. Het doel van deze vakantie was om, per persoon, zoveel mogelijk vissoorten te vangen en deze dag steeg dat aantal aanzienlijk. Horsmakreel, wijting, poon, dwergbolk en zelfs een zwarte grondel konden op de lijst worden aangekruist. Alleen Rob wist geen dwergbolk te vangen en zou hier deze vakantie nog lang op moeten wachten.



's Avonds was het weer sharktime en alles werd uit de kast getrokken om afgebeten haaklijnen te voorkomen. Een stukje tube bleek de oplossing en deze avond wisten alle vijf tenminste één haai te landen.



Ook de dinsdag werd er een met veel regen en wind. Opnieuw togen we daarom naar de visrijke kantstek, maar nu bevisten we het ondiepere gedeelte in de hoop hier nog andere soorten aan te treffen.



En inderdaad bleek er een andere samenstelling van de visstand. Nu kwamen er meer gulletjes en scharren boven, zeg maar een Hollandse visserij. Toch ontkwamen we ook nu niet aan de ponen, koolvissen, dwergbolken en wijtingen. Kunst bleek om nu een zwarte grondel te vangen (..) maar uiteindelijk slaagden we daar allen in.



's Avonds was de haaienkoorts iets minder, het kon toch niet iedere avond prijs zijn? Maar ook deze avond ging het vanaf de schemering van kiet. Gilles haakte er zelfs twee tegelijk!! Nu is doornhaai in Noorwegen een beschermde vissoort, dus je mag er niet op vissen, laat staan meenemen.

Als je zo'n vis eenmaal ziet, heb je echter helemaal niet de behoefte om mee te nemen. De oplichtende oogjes en prachtige sportvis maakten dat we zo voorzichtig als mogelijk de haaien landden en vervolgens netjes terugzetten. Wat een feest!!



Woensdag konden we er weer met de boot uit, maar moesten we tussen de eilandjes blijven omdat de deining buiten te heftig was. We zochten nu de eilandjes zelf op om te proberen mooie polakken te verschalken. Dat lukte wonderwel, alhoewel de rotsige bodem de nodige pilkers afpikte.

Op enig moment kwamen we uit bij een steile rotswand, met direct 30 meter water langs zij. Rob manoeuvreerde de boot er vrijwel tegenaan en dit bleek een plek waar de vis ruim aanwezig was. Direct tegen de rotswand pakten we mooie polakken en gigantische lipvissen, tot 50 cm aan toe. Iets verder van de rotswand zaten de gullen en zo af en toe liepen er ook andere bekende soorten tussendoor.



In de middag besloten we een rustigere plek te zoeken en tussen twee eilandjes konden we zelfs ankeren op een slappe bodem. Hier zaten dikke wijtingen en Arjan pakte een grote pieterman. Voorzichtig onthaken en op naar de volgende vis.



's Avonds weer op de haai en nu pakte Martin een exemplaar die daags ervoor door Rob was verspeeld!!! De afhouder zat nog in zijn bek! Hoe onvoorspelbaar kan vissen zijn?!



Donderdag was het weer iets beter, maar nog niet genoeg om naar buiten te gaan. Nu pakten we enkele driften over een platvisstek in de hoop op schol. Het "enige" dat bovenkwam waren nu grote scharren (35+) die geen moeite hadden met een haak 1/0. Dit bleek ook de stek voor grote pietermannen waarvan we er een vijftiental vingen. Arjan ving later de grootste: 37 cm.



Toen de wind aantrok en de driften te snel gingen, gingen we op zoek naar diepere stekken in de baai. Tussen twee ondiepten maakten we verschillende driften en hier ging het “als vanouds” te keer. Op de hellingen mooie polakken en in de diepte scharren, gullen, ponen, wijtingen, etc, etc. Wat we 's avonds gedaan hebben?

Vrijdag vertrokken Martin en Gilles richting huis. In Farsund zelf was het windstil, maar het werd Rob, John en Arjan later duidelijk dat dit buitengaats niet zo was. Hierdoor werd het weer een dag tussen de eilanden. Nou, dat was geen straf want ook deze dag leverde erg veel vis op. John voerde zijn gullentotaal nog even flink op, maar zoals verwacht kwamen alle andere soorten ook aan boord.



Uiteindelijk vingen we deze week 23 soorten vis, glasgrondel als kleinste en doornhaai als grootste. Hoewel Zuid Noorwegen niet meteen bekend staat als de plek waar je de allergrootste vissen vangt, was het voor ons deze week een waar feest! En dat terwijl we soorten als lom, vorskwab, zeewolf, heilbot, schol, bot en heek nog niet eens aan boord hebben gehad.



Ergens in deze periode komt de haringtrek voorbij en dan schijnt het ook voor de Noren pas echt feest te zijn. Op de laatste dag vingen onze onderburen inderdaad al een heek dus dat feest zal niet lang meer op zich hebben laten wachten.



Kortom, het was een geweldige week op een zeer gevarieerde visplek met veel verschillende mogelijkheden. Of er een herhaling komt???

Gilles Traas

Torsvag.

Torsvag 2011/2

"Doelpunt voor Oranje, Doelpunt voor Oranje, Doelpunt voor Oranje" De wekker op mijn telefoon gaat af, het is kwart over 4 in de morgen. Charles komt om 5 uur, dus ik heb nog tijd om te douchen en wat te eten. Om klokslag 5 staat hij voor de deur, na afscheid te hebben genomen van vrouw en kind gingen we naar de 2 andere reisgenoten Fred en Han, bij Han had Sjaan van Han nog een paar broodjes en koffie gemaakt, (Sjaan nog bedankt)

Om 7 uur stond de taxi voor de deur om ons naar Schiphol te brengen, alwaar wij de eerste vlucht naar Oslo namen, hier aangekomen hadden we precies 1 uur om onze koffers op te halen en opnieuw in te checken. In April hadden wij deze vlucht gemist omdat het vliegtuig te laat op Schiphol was geland. Maar deze keer zat het mee, wij waren de laatsten die het vliegtuig in gingen, maar waren op tijd pfff....

Op Tromso aangekomen stond de taxi al te wachten, in de auto zagen we dat het gesneeuwd had op de schouders van de chauffeur. De man had in Tromso de Head and shoulders nog niet gevonden, de roos die in de vorm van sneeuw op zijn schouders lag nodigde zelfs uit tot skieën (maar ja, we waren hier om te vissen niet waar?) Na 3 1/2 uur kwamen we in Torsvag aan, Sonja die ons normaal verwelkomt, was nu zelf aan het vissen. In het fjord zaten grote tot zeer grote koolvissen tot wel 18kg!!! Deze week was het een gekkenhuis geweest wat betreft de koolvissen, later op die avond kwam Sonja nog even gedag zeggen.



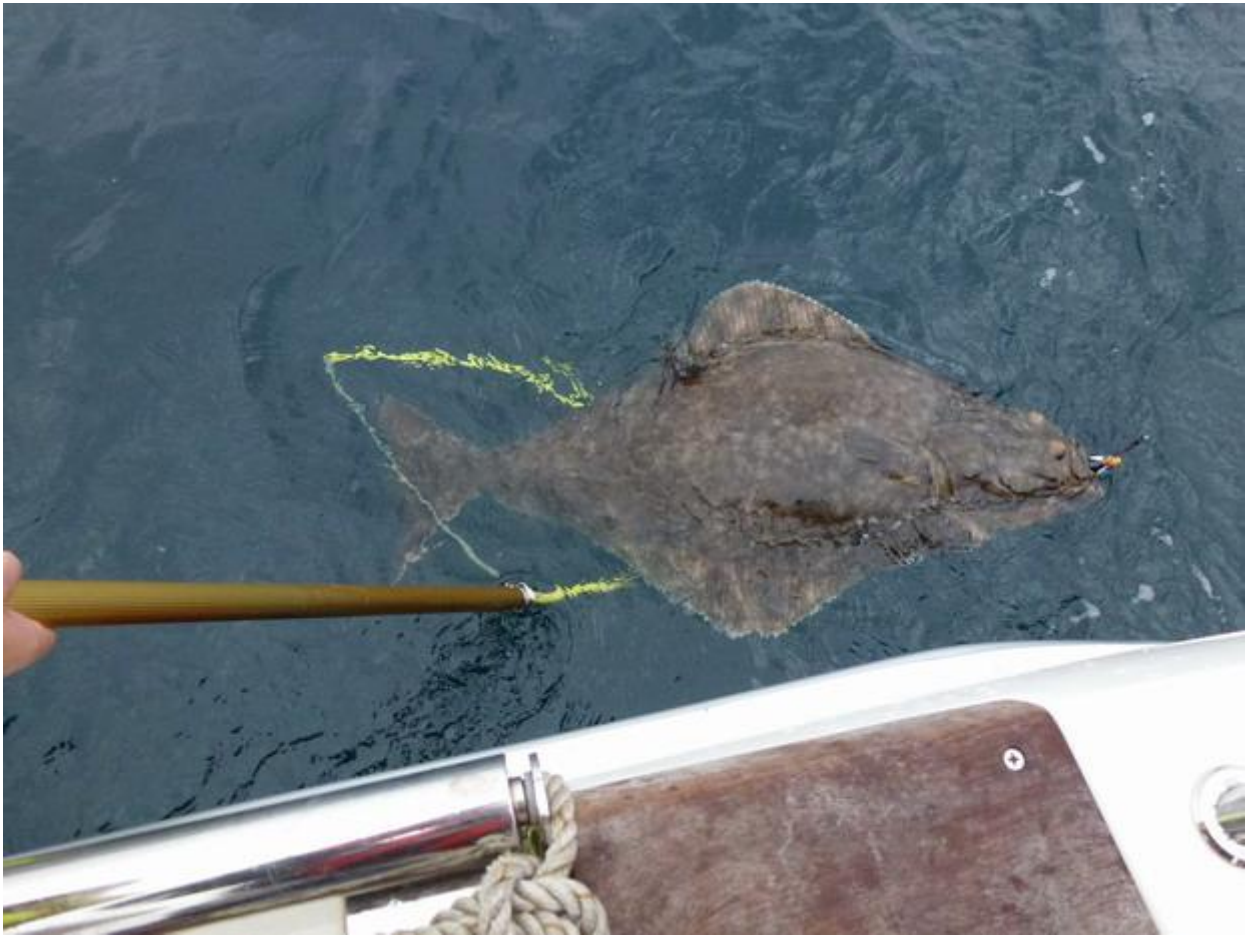
De volgende dag zouden we beginnen om ook van die mooie vissen te vangen, na de hengels klaargemaakt te hebben gingen we naar bed. Nu kan je een hoop doen om doormiddel van voorkennis en goede materialen de visvakantie te laten slagen, maar waar je geen vat op hebt is het weer, de vooruitzichten waren niet zo best. Toen we wakker werden waaide het behoorlijk en regende het, als eeste gingen we naar open zee om daar het een en ander te proberen. Er kwamen mooie kabeljauwen en schelvissen boven, later op de dag op aanraden van Stefan en Julius gingen we op koolvis. Op de Fishfinder zagen we de koolvissen in grote getalen als lange rode strepen net boven de bodem zwemmen, als dit het geval is zijn ze niet aan het jagen, af en toe zie je er een omgekeerde v uitschieten. Als ze aan het jagen zijn is het hele scherm vol met van die omgekeerde V-tjes. Zo nu en dan kwam er 1 boven van een kilo of 6 a 7 maar niet in de grote als afgelopen week die we op foto's hebben gezien.



De 2e dag gingen we op zoek naar de vis die op menig lijstje staat van de Noorwegen-ganger, de heilbot. We besloten wat dieper het fjord in te gaan om minder last te hebben van de wind, het regende aardig, maar dat niet zo erg. Aangekomen op de plek lieten we onze Cutbait Herringen zakken, aan deze kant kregen we alleen tikken van kleine vis op de hengel. Wij besloten naar de overkant in de luwte te gaan driften, hier aangekomen liet ik het kunstaas weer zakken en voordat Fred de motor had uitgezet: bam! Een harde klap en een gierende slip "heilbot, heilbot" als je een heilbot aan je hengel krijgt weet je dat gelijk. De kracht die deze vissen hebben is enorm, bij Havfiske in Nijverdalen had ik een nieuwe reel gekocht, de Jiggingmaster PE6 en die kon gelijk getest worden hahahaha..... Ook was er nog een extra lasso aangeschaft. omdat de vorige 2 overgenomen waren door Sonja. Na een paar mooie runs kwam er kleur naar boven. Fred probeerde de heilbot te landen, maar hij ging er weer vandoor. Na vijf minuten kwam hij weer boven en bij de 2e poging zat zijn staart in de lasso. een mooie vis van 120 cm. na wat foto's ging de vis weer terug in zijn element.



Toch maar weer even terug naar ditzelfde plekje, na 20 min. driften ging de bodem geleidelijk van 30 naar 50 meter. Bij het ophalen kreeg Fred een aanbeet, ook een heilbot. Dit was er ook een voor de pan, volgens hem ! Maar toen hij bovenkwam en de boot zag was de vis ook iets groter en een beetje boos, dus ging hij er weer snel vandoor. Na 15 minuten kwam hij weer boven en kon hij getemd worden. 126 cm voor Fred.



Na nog een paar driftjes gedaan te hebben, besloten we weer naar de andere kant te gaan. Hier aangekomen liet Charles als eerste zijn cutbaid zakken en bam ! Na 10 minuten kwam de vis boven en ging er weer vandoor. De tweede keer konden we ook deze vis met de lasso landen. 116 cm voor Charles. Verder die dag hebben we geen aanbeten meer gekregen. Dag drie : gingen we omdat het weer goed was naar open water, naar de stek waar wij in april en vorig jaar juli mooie heilbotten hadden gevangen. Hier kwamen alleen maar mooie kabeljauwen en schelvissen naar boven. In de middag stak de wind op en meer dan ze voorspeld hadden ! Wij besloten om voor alle zekerheid maar terug te gaan, en maar goed ook, want het werd slechter en slechter (we waren blij dat we weer heelhuids terugwaren)



Dag vier : ook weer naar dezelfde stek, goed weer en leuke visserij, maar geen heilbot., knak ! De hengel waar Fred twee dagen geleden nog de heilbot mee had gevangen brak nu met een klein gulletje !! Fred viste met de Penn, TRQ, het zware model, kan gebeuren zou je denken, ware het niet dat diezelfde middag Charles ook zijn hengel brak (ook een Penn TRQ) Toeval ?? Denk het niet, want in april had Ronald, Charles z'n broer, ook een hengel gebroken en ja hoor, ook een Penn TRQ. Bij mij was er een top-oog kapot en zo ook bij Charles. (niet meer raden ook dezelfde serie) Zegt dit wat over de kwaliteit ?, dat laat ik aan de lezer over ! Oh ja, Charles was zo boos, dat hij zijn hengel een zeemansgraf gaf, ha ha Even over de materialen : zorg dat je met goede spullen vist en zeker niet te licht. In dit soort wateren komen heilbotten voor boven de 200 kilo ! Goede lijnen, sterke wartels en een goede voorslag. Zelf vis ik met Sportex hengels, 50Lbs en ook de hierboven genoemde hengels. Als reel gebruik ik de Jiggingmaster de PE-6 en molen de Saltiga Z-4500. Op de molen heb ik 18/100 wft lijn en op de reel 25/100 wft lijn. Als kunstaas gebruik ik hoofdzakelijk cutbaid herring en de sandeels. En als je met koolvis aan de slag gaat de Giant Jighead Deadbait.



Dag vijf : Deze dag gingen we weer driften tussen de eilandjes voor het fjord. Er kwamen weer mooie kabeljauwen en schelvissen naar boven, in een vernauwing onder water, kreeg ik een mooie aanbeet. Op een koolvis van 30 cm als aas. Voelde solide aan, maar na twee minuten schoot de haak los. Even terugvaren naar de plek, maar er kwam geen heilbot meer naar boven.

De laatste dag stond er een hoop wind, maar we konden toch naar buiten, mede omdat het afluende wind was. We gingen weer naar de stek waar we de heilbotten hadden gevangen, lekker in de luwte en een fijn zonnetje. Na twee uur vissen hadden we nog geen stootje gezien. Na een sms-je van Stefan dat de wind zou toenemen besloten we te stoppen. Na een mannelijke terugvaart kwamen wij weer terug in de haven. De andere gasten hadden geen toestemming gekregen om uit te varen. s' Avonds met zijn allen nog een drankje gedronken en daar werden we verrast door het mooie noorderlicht. We kunnen weer terugkijken op een fantastische week, ondanks dat het weer af en toe wel tegenviel. Kortom : mede door Fred, Charles en Han was het weer een superweek en kijk ik er met veel plezier op terug.

Paul van Swaal.

Verder wil ik ook nog Sonja en Stefan van Torsvag , en Julius Drewes van Travel2fish.com bedanken voor de info.

Torsvag 2011.

Torsvag 2011. Na een maandenlange voorbereiding door Fred en mij voor 8 man was het dan bijna zover, vandaag zouden we de laatste spullen ophalen bij Havfiske in Nijverdalen, de Noorwegenspecialist bij uitstek. Na 2 uur tuffen vanuit Rhooon stond Eddy Maris ons al op te wachten met koffie, wij hadden hier de nieuwe heilbotlasso's besteld en die waren op tijd binnen. Ook keken we nog wat rond in de winkel, ruim assortiment, volledig gericht op Noorwegen. Nu hadden we echt alles en gingen terug naar huis, er moest nog het een en ander ingepakt worden. De volgende ochtend stond Fred om 05:30 op de stoep, waarna we vervolgens Ronald, Charles en Mario oppikten. Om 06:00 uur kwamen we bij Han aan, hier werd het gewicht van de koffers nog even bekeken en zondig nog verdeeld. Klokslag 07:00 uur ging de bel, RTC goedemorgen, de taxibus was er. "8 man, 8 stuks bagage en 2 hengelkokers" 7 man? Ja inderdaad, maar 7 man. Jan van Dijk moest wegens prive-omstandigheden op het laatste moment verstek laten gaan, jammer, jammer (volgend jaar beter Jan) Op schiphol aangekomen deden we onze taxfree inkopen en gingen naar de gate, hier aangekomen was ons vliegtuig nog niet gearriveerd! Omdat wij in Oslo maar 50 min. hadden om onze aansluitende vlucht te halen wisten we eigenlijk al dat we dit niet zouden halen. In het vliegtuig naar Oslo kregen wij te horen dat onze vlucht naar Tromso was omgeboekt naar 2 uur later. later.



In Tromsø aangekomen stond de taxibus die ons naar de pont zou brengen al klaar, vanaf de pont werden we opgewacht door Sonja, die ons naar Torsvåg bracht. Hieraan gekomen was het net of we niet weg waren geweest, direct werd er begonnen met het klaarmaken van de spullen en ook de kisten die we hadden opgestuurd moesten uitgepakt worden. Voor de eerste avond had ik pastasaus gemaakt voor 7 man (2,8 kilo! nieuw pr hahaha..) Na het eten en de nodige versnaperingen gingen we naar bed.

De 1e dag, van Stefan kregen we nog wat uitleg van de nieuwe Arvor boten, nog maar 10 vaaruren voor de motoren. Stefan had via mailverkeer al door gegeven dat er veel, heel veel kabeljauw onder de kust zat, dit was dus ons eerste doel. Net buiten de haven zag het al rood op het scherm, even proberen dan maar, Ronald haakte gelijk een mooie vis van 107cm +- 15 kilo leuk begin. Er werden hier mooie vissen gevangen en ook een paar mooie zeewolven.



De 2e dag gingen we opzoek naar de zeewolfstek van vorig jaar, hier wisten we zeker dat de jongens die hem nog niet hadden gevangen, hem hier zeker van het lijstje zouden kunnen schrappen. En inderdaad was dit het geval, allemaal een wolf. Na 15 min. varen gingen we voor de echt grote Kabeljauw, hier aangekomen was het bal, ik denk dat 90% van de vissen boven de 1 mtr zat! Naar maten de middag vorderde werden de vissen steeds groter, 110cm, 120cm, 130cm. Op een gegeven moment kwamen de vissen niet meer onder de 120cm.



Op wat lichter materiaal is dit leuk vissen! Ook het gewicht werd steeds zwaarder tot wel 25 kilo!



De 3e dag gingen we in het ondiepere water +-20 mtr eerst op zoek naar de heilbot, en 's middags zouden we de roodbaars gaan belagen. Ik begon met het shadje waar vorigjaar een paar heilbotten interesse in hadden, zo nu ook weer, na een aantal worpen kwam er een bot mee naar boven, de ene shijnaanval na de andere, een leuk gezicht maar hij hapte er niet in, ik riep Charles en die gooide er een squid bij, en je raad het al deze pakte hij wel.(en bedankt!) Ook Fred pakte op deze stek een heilbot van 11 kilo, die doormiddel van de bij Havfiske gekochte lasso snel en makkelijk aan boord werd gehesen. Deze vis ging mee voor het avond eten de volgende dag, de rest van de botten zijn allemaal weer terug gegaan.(zouden meer mensen moeten doen!) Op deze plek kregen we ook bezoek van dolfijnen, ze zaten redelijk dicht bij onze boot, voor de andere boot was het wat te ver voor foto's, ook het aansturen van de dolfijnen doormiddel van het reddingsfluitje uit mijn pak mocht niet baten om ze naar de andere boot te krijgen hahahaha..... s'Middags naar de roodbaars ongeveer 40 min. varen. Op een diepte van ongeveer 200 mtr. vinden we de roodbaars, met een speedpilker van 400 gr ben je snel beneden, er was wel vis te zien op het scherm, maar we kregen ze niet te pakken, het was hoofdzakelijk lom wat er naar boven kwam. En iedere keer 200 mtr. naar boven met een lom eraan wordt je

niet vrolijk van hahaha..... we hadden 9 baarzen en dat was genoeg voor een avondmaal.



Dag 4 gingen we naar de plek waar Fred vorig jaar een heilbot van 150cm ving, na ongeveer 45 min. driftend vissen met kunstaas, kreeg Fred weer een aanbeet, omdat hij vorig jaar al een mooie heilbot had gevangen zei hij: wie wil? Mario pakte de hengel en begon de drill, na 1 1/2 uur kwam de vis naar boven om vervolgens de diepte weer in te duiken. Na 1 uur 50 min. was de vis langsij, met de lasso was het geen probleem om hem te lande. Ook hier bewees de lasso weer van grote waarde te zijn! Het was een vis van 169cm en tussen de 70 en 80 kilo.



Ook deze vis ging weer terug. Weer op het waypoint aangekomen gingen de lijnen weer te water, direkt kreeg Han er een heilbot op, deze vis bleef gaan, ook het meerdere malen achteruit varen mocht niet baten en na 1 1/2 uur schoot de haak los(sh..) Jammer! Voor de rest geen aanbeten meer gehad die dag. 's Avonds kregen we King Crab voorgeschoteld die we bij Sonja hadden besteld, die op Noorse wijze door Veronica was klaargemaakt, het was om je vingers erbij af te likken, heerlijk, heerlijk, heerlijk!!!!....



De 5e dag gingen we weer naar dezelfde stek als de dag ervoor, kabeljauw, kabeljauw en kabeljauw en oja ook nog een hoop zeewolf op 30 mtr. Charles pakte hier nog een heilbot van 10 kilo, omdat het nog koud was voor de tijd van het jaar, was de kabeljauw ook blijven hangen. Hierdoor was er ook geen koolvis te vinden, om als aas te dienen voor heilbot.



De 6e en laatste dag zouden we maar tot 14.00 uur vissen, zodat we rustig de boten en onze spullen konden schoonmaken. In het ondiepe gedeelte aan de overkant pakte Leen nog een heilbot van 80cm en werden onze aasjes div. keren aangevallen en gevolgd, mijn shad was bijna boven en vanonder de boot schoot er bot van +- 1 mtr richting mijn shad maar miste! Weer geen heilbot voor mij dit keer!



14:00 uur het vissen was afgelopen, de rest van de dag hebben we besteed aan het inpakken van koffers en hengelkokers. De hele week hebben we mooi weer gehad en de dag van vertrek sneeuwde het behoorlijk, niet erg we gingen toch weg! We hadden een goede en snelle terugreis zonder vertraging. Hiebij wil ik Leen Noordzij, Han Noordzij, Charles van Veen, Ronald van Veen, Mario Hotting, en Fred Hotting bedanken voor een fantastische week, ook de lasso's van Havfiske waren top!



P.S. Fred en ik gaan het in September nog even dunnetjes over doen!

Vis groeten Paul van Swaal.

Torsvag

Op 7 Juli vertrokken we naar Torsvag, boven in Noorwegen,

Fred, Paul en de twee ouwtjes uit de muppet show Piet en Arend. Van Amsterdam ging de eerste vlucht ongeveer 1 1/2 uur naar Oslo, daar moesten we 3 1/2 ur wachten voor een aansluitende vlucht naar Tromso die ook ongeveer 1 1/2 uur duurde.

In Tromso aangekomen vervolgden wij onze weg samen met 3 Duitsers in een busje naar de pond 45min, varen een 1/2 uur en daarna nog een klein half uurtje met een ander busje die bestuurd werd door de eigenaresse Sonja.

In het kamp aangekomen begon het al aardig te kriebelen om te gaan vissen, het zag er allemaal goed uit, het appartement de locatie de boten en het kamp. De volgende dag zouden we uitleg krijgen over de boten en de diverse vis locaties van Stefan een vaste medewerker aldaar. Dus reste ons niets anders dan onze visspullen klaar te maken, lijnen opspoelen, voorslag monteren en dergelijke.

Na een borreltje te hebben gedronken keken wij naar buiten en keken ook even op de klok 02.00 uur en de zon stond nog steeds hoog. Tijd om naar bed te gaan.

De volgende morgen werden we wat brak wakker, niet zo gek na z'n lange dag de dag er voor, om 09.30 uur kregen we uitleg over de Arvor, een super bootje voor dit werk, om 10.30 uur begon de eerste vissessie. Na wat tips van Stefan gingen we eerst wat verder weg +- 30 min varen (de verste stek ligt ongeveer 40 min varen dus ideaal!) Op de plek aangekomen gingen de pilkers, giant jigheads, cutbait herring en andere fantastische creaties te water.

Al gauw kwamen de eerste zeewolven, gullen, koolvissen en lommen naar boven : een goed begin en een leuke visserij. Om zoveel mogelijk plekken te bezoeken besloten we om te verkassen, ook hier de zelfde visserij, hierna besloten wij terug te gaan en het 's avonds nog eens te proberen.





s'avonds ging ik alleen met Fred de hort op, weer op een andere locatie aan gekomen was de visserij het zelfde met zo af en toe een mooie kabeljauw die er tussen door liep. Toen we een uur aan het vissen waren werd mijn hengel bijna uit mijn handen getrokken en werd vervolgens mee naar de achterkant van de boot getrokken, ik had mijn slip bijna dicht staan dus ik kon alleen maar vasthouden tot mijn lijn het begaf op de knop van mijn voorslag (terriinnngggg wat was dat) dit was waarschijnlijk mijn eerste kennismaking met de heilbot! Dus gelijk maar even de slip wat lossen gezet voor het geval dat!





De volgende dag gingen we na advies van Stefan op weg naar een roodbaars stek, omdat niemand die nog had gevangen, leek het ons leuk om dit ook eens te proberen, op de plek aan gekomen gingen de lijnen met aas (koolvis stukjes) te water, het lood had de bodem nog maar net geraakt en de haken zaten al vol! Na ongeveer een half uur zijn we gestopt, het is nog al vermoeiend om iedere keer de vis van 190mtr omhoog te takelen, zeker als je er 2 of 3 hebt! Ook werden er op deze stek mooie 1m+ kabeljauwen en mooie grote koolvissen gevangen, 's avonds er met Fred weer op uit geweest maar was niets bijzonder omdat er totaal geen stroom in het water zat.





Op vrijdag gingen we weer voor een nieuwe stek, hier mooie niveau verschillen en dieptes van 20mtr variërend naar 50mtr terwijl ik de dieptemeter in de gaten hield schreeuwde Fred "grote vis , grote vis " Het was ons duidelijk dat er een grote vis aan de andere kant van de lijn zat, hoe groot? Was voor Fred ook de eerste keer dat hij een heilbot aan zijn lijn had dus was moeilijk te zeggen hoe groot de vis zou zijn.

Na div. runs kwam de vis inzicht , oké' dit was een mooie vis zeg! Na de eerste poging om de vis te landen ging hij er weer vandoor, bij de tweede poging haakte Piet met een gaf in de bek van de grote heilbot, waarna Piet als een houten poppetje door de boot werd geschut was een leuk gezicht, weer ging hij er weer vandoor, bij de derde poging lukte het ons om de vis aan boord te krijgen, na de felicitaties werd de vis gemeten , precies 150cm dat kwam op ongeveer tussen de 50 en de 60kg.



Na de gebruikelijke foto's werd de vis weer terug gezet, alle vis ging terug behalve een paar die we hebben gegeten. Na dit avontuur hadden we er nog meer zin in behalve Fred die was net een uur bezig geweest om de vis binnen te krijgen hahahaha..... Verder die dag niet veel bijzonders gevangen ivm de stroom.



De volgende dag weer een andere stek, op deze plek gingen we driften van de kust af, na een paar worpen met de shad kwam er een zwarte schim mee omhoog tot onder het wateroppervlak, tering kijk kijk kijk er zwom een heilbot tussen de 150cm en de 180cm achter aan, boven gekomen schoot hij weer naar beneden, we zaten hier op 20mtr water. Bij de volgende worp zat er weer een heilbot achter mijn shad aan deze was een stuk kleiner maar wou ook niet bijten weer een hartslag van 200 hihihihhi, wel geweldig om te zien ook al heb ik ze niet gehaakt. Op deze plek hebben wij ook nog een zeearend gevoerd, was super om te zie hoe hij van hoog een duikvlucht nam op de koolvis die wij in het water hadden gegoid.

Verder hebben wij ook nog walvissen, dolfijnen, zeehonden en div andere waterdieren gezien, ook liepen er bij het kamp nertsen en rendieren.

De volgende dag gingen we de andere kant weer op waar Piet ook een heilbot wist te vangen. De laatste dag hebben wij besteed aan het opruimen van onze spullen en het schoonmaken van de boot. Op deze locatie zijn deze week 30 heilbotten gevangen waarvan er 17 door Finnen zijn gevangen in 1 boot!! Later kwamen wij er achter hoe deze jongens hadden gevist, zij trolde lang de kust met div soorten kunstaas, weten we in ieder geval wat wij volgend jaar eind april begin mei gaan doen!



Na een vermoeiende terug reis waren we weer terug in Nederland, nu maar weer aftellen tot volgend jaar.

Verder wil ik Sonja, Bjornar en Stefan bedanken voor de gastvrijheid en de goede zorgen, ook wil ik Fred, Piet en Arend bedanken voor een gezellige vakantie!

Tot volgend jaar Torsvag.

Kijk ook even op hun site van Torsvag havfiske staan een hoop giga vissen op!

groet Paul van Swaal#886

Helnessund

2009

Op dinsdag 9 juni vertrokken met vijf man van de groep Peuijn voor onze jaarlijkse vistrip naar Noorwegen.

Dit jaar hadden we gekozen voor Helnessund boven Bodo. Gezien de afstand ging vijf man met twee busjes naar het hoge noorden en zouden de andere zeven zaterdag aankomen met het vliegtuig op Bodo en vervolgens met de veerboot naar Helnessund komen. Eerst naar Kiel gereden en daar op de boot gestapt ri Oslo. De Boot leek wel op de Titanic zo'n luxe winkelstraat met cafe's schitterend.

In Oslo gekomen werden wij er uitgepikt door de douane. Goed dat de bus vol zat en men deze niet uitpakte.

Vervolgens gaan rijden ri Trondheim waar we net even boven Trondheim een hut huurden voor de overnachting aan de Trondheimfjord.

Volgende dag richting de toeristische route geredenen langs de westkust naar boven ri Bodo.

De rit was echt fantastisch aan de kust besneeuwde toppen, elanden, bruinvissen die vlak aan de kust zwommen en natuurlijk vissen bij de vele pontjes.

Puk ving de eerste tijdens het wachten bij een pont op de steiger, een gul van ongeveer 80 cm. Vervolgens vingen we nog de diverse koolvissen haring en wat gullen.

Bij een van de pontjes zag een duitser zijn camper in zee verdwijnen. Hij reed door het beeld van mijn fotocamera maar ik was te verbouwereerd wat ik zag dat ik vergat af te drukken. Je kon de camper op 8m diep zien liggen zo helder was het water.

Na een paar dagen bij Bodo aangekomen een camping met huisjes gezocht en ons geinstaleerd. Direct naar de Saltstraumen gereden om te vissen. Hier ving Puk ook een paar mooie gullen aan garnalen die we in de winkel hadden gekocht. Johan ving hier een mooie koolvis van de kant.



De koolvis en gullen hebben we die avond verwerkt als kibbeling.

Zaterdag aangekomen bij Helnessund Brygge. Een prachtig huis met vier appartementen die wij volledig zouden benutten.

Het weer was alle dagen goed geweest echter het begon direct te betrekken, waarna enige dagen met veel wind en regen volgde.

De rest kwam sávonnds aan met de pont en na een maaltijd werd direct het water opgezocht waar al snel de eerste kabeljauwen werden gevangen.

Echter de kabeljauw was mager en het vlees snot door het afpaaieren en besloten we om alleen de kleinere vette vissen mee te nemen. Dit terwijl we anders pas vis vanaf 50 cm meenemen.

< We wilden op de oceaan gaan vissen, maar het weer was spelbreker, vooral de wind. En aangezien we geen zelfmoord neigingen hadden zijn we achter de vele voor de kust liggende eilandjes gebleven waar goed te vissen was. Al snel ving Jan (een van de eerste dagen al) een mooie Heilbot van ongeveer 26 kilo en ongeveer 1.36 m lang. In onze boot (wij zaten met drie man allemaal geboren in 1956 in een boot werd er ook een door Hans gevangen van ongeveer 60 cm. Na de dinsdag werd het weer zonniger en wat warmer maar de wind bleef er in staan. Donderdags werd er gevist in een baai waar schitterende witte stranden waren en azuur blauw water, zodat je je in de tropen waande echter de temperatuur was minder. Af en toe zeearenden gevoerd met een dood gulletje en bruinvissen rond en onder de boot zien spelen. Er werden diverse lengen, lommen en een paar roodbaarsjes gevangen. In onze boot werd op de zandplaat s'middags een heilbot gevangen van ruim 90 cm ik zei voor de gein nog het zal maar gebeuren dat we nog een heilbot vangen.

Prompt 10 minuten later kreeg ik er een aan van 1.49 cm en 40 kilo. Wat een sport, nadat we dat bakbeest binnen hadden direct de keel doorgesneden daar hij anders de boot dreigde te verbouwen wat een kracht.



Enkele vissers in de andere boten vingen ook nog wat kleinere exemplaren, maar die van mij bleek aan het eind van de week de grootste en won daarmee onze eerste prijs. Jan had wederom leuke petjes beschikbaar gesteld met daarop Helnessund 2009 nr 1. Dat het water verradelijk was bleek wel dat drie van de boten averij hadden opgelopen aan rotsen die onder water lagen en niet zichtbaar waren. Ondanks gps en kaarten bleek toch niet alles in kaart gebracht. Na een schitterende week kwam het einde en gingen we via Zweden terug. Onderweg rendieren op de

weg en bossen, bossen, en nog eens bos halverwege Zweden overnacht waarna we op zondag de laatste 1700 km terugreden om s'nachts om respectievelijk 2 en 3 uur weer thuis te zijn in Zwolle en Arnhem.



Het was wederom een prachtig vis avontuur en zien nu al weer uit naar volgend jaar.

Ruim geschat hebben we die week met 12 vissers ongeveer tussen de 1200 en 1500 kilo aan vis gevangen. Echter ons aan de uitvoer limiet van 15 kg de man gehouden.

Die week werden door ons 9 heilbotten (waarvan alleen al vijf in onze boot gevangen) en werd er een door een onfortuinlijke visser (Han) verspeeld die waarschijnlijk ruim 2 m was verspeeld. Dit door pech tijdens het gaffen Brak af, waarna de heilbot er vandoor ging en 200m lijn nam waarna dit afbrak.

groeten John #99

SÆTERVIKA 2008

SÆTERVIKA 2008

In de namiddag van 6 september 2008, daags na ons vertrek vanuit Geldermalsen, kwamen we na een reis van zo'n 25 uur, aan bij ons huisje in het Noorse dorpje Sætervika (gemeente Osen). Een prachtig huisje (rorbu 9) in een idyllische baai. De eigenaar, Rune genaamd, was snel gevonden en bleek een super vriendelijke en hulpvaardige man. Hij wees ons snel de weg en gaf alvast wat eerste instructies.

De bootjes waren ook perfect. Bootjes zoals we die eerder ook al eens hadden gekregen in het iets zuidelijker gelegen Hitra. Aluminium, welhaast onverwoestbaar en uiterst stabiel. Toch ook erg wendbaar en met de 50 pk yamaha-motor snel voortbewegend. De boten waren voorzien van een dieptemeter doch niet van een GPS. Die waren volgens Rune niet nodig. Oriënterend op een aldaar aanwezige vuurtoren kon je immers overal de weg terugvinden, zo werd ons duidelijk gemaakt. Wel kregen we nog waterkaarten en daarbij aanwijzingen voor het vinden van de betere visstekken. Er zou met name veel makreel zitten volgens Rune. Hij zei dit op een manier die veronderstelde dat we door die mededeling erg blij moesten worden. Wellicht dat Duitsers graag makrelen uit Noorwegen meenemen, maar wij kwamen toch echt voor andere en grotere soorten!



Op een zonnig terras werd lekker bijgekletst terwijl de eerste (gekoelde) biertjes van de meegenomen voorraad werden aangesproken. Het visgevoel kriebelde dusdanig dat Jan, Wim en Johan toch vrij snel als eersten met bootje 7 het water op gingen. Bedoeling was het fjord in te gaan om daar enkele aasvisjes zoals makreeltjes te

vangen om vervolgens daarmee, met de gehele groep, grotere vissen te gaan vangen.

Met licht materiaal werd er even leuk verkennend gevist. Na zo'n 1,5 uur vissen bestond de vangst van dit bootje uit een diverse koolvisjes, makreeltjes, een gewone (grouwe) poon, een rode poon, een polakje, een mooie kabeljauw en een mooie grote geep, een soort waarvan we er later geen meer zouden vangen.

Bij terugkomst bleken Simon, Hendrik Jan en Theo met boot 8 te zijn uitgevaren. Zij waren iets meer richting open zee gaan vissen. Toen zij terug kwamen konden zij eveneens vangsten van diverse vissoorten melden. Zij hadden namelijk diverse mooie makrelen gevangen, schelvis, leng, lom, koolvis en een roodbaars. Met name Theo was erg in zijn nopjes. In zijn eerste uur vissen in Noorwegen had hij toch al zo'n 5 tot 6 vissen gevangen.

We waren natuurlijk allemaal zeer moe en er werd die dag dan ook niet meer gevist. Nadat wij hadden genoten van een heerlijk Indisch gerecht, voorgezet door onze meegereisde kok, Wim, werd er gezellig geborreld. We kregen daarbij nog gezelschap van een Fin die in een van de andere huisjes verbleef. Ook Rune kwam nog even gezellig bij ons zitten. Hij liet die avond ook nog 'Per' opdraven, een dorpsgenoot die ons een keer op zijn charterboot mee kunnen nemen. Ook Per bleek een en al vriendelijkheid en deed lekker een biertje mee.



De eerste echte visdag

De volgend ochtend werden Saskia en Simon al vroeg gewekt door schreeuwende en krijgende meeuwen. Enkele van ons, die verder anoniem willen blijven, hadden namelijk het visafval van de dag tevoren onbedekt onder hun slaapkamerraam gezet. Dit betekende natuurlijk dat ook de rest er vroeg uit moest. Om 7.00 uur zaten we dan ook al in onze bootjes op weg naar het eilandje met de vuurtoren, dat op zo'n 30 minuten varen lag. Aldaar werden aan alle kanten diverse driften gemaakt. Op de boot van Johan waren er voortdurend discussies. Dan wist Jan en dan wist Wim weer beter hoe we moesten driften. Resultaat was uiteindelijk dat deze boot een beetje doelloos rondreef. Toch konden er enkele mooie vangsten worden geregistreerd van kabeljauw en polak.



De andere boot had het voordeel dat zij de GPS van Johan aan boord had. Deze gelukkige vissers konden steeds feilloos terugkeren naar de vangstplek en wisten uiteindelijk dan ook meer vangsten te melden. Zij hadden tal van mooie polakken weten te haken waarvan de meesten met gebruikmaking van shads. Met licht materiaal werden de shads in hoog tempo binnengevist. Met name Theo wist zich hierin te onderscheiden. Helaas werd ook hij misselijk van dit onverwachte succes en besloot hij op enig moment de vissen te gaan voeren.

Na een korte middagpauze werd uitgevaren naar een andere stek die op de waterkaart als 'goed' aangemerkt was door Rune. Een ondiepte variërend van zo'n 30 tot 60 meter op open zee.

Ook op deze stek werden door beide bootjes diverse mooie vissen gehaakt. Hoewel er ook wel weer polak werd gevangen, waren nu de kabeljauwen in overtal. Iedereen

ving wel een groot exemplaar en Johan wist dan ook met zijn camera diverse drillen, zowel in het ene als in het andere bootje, vast te leggen. Kampioen van deze middag was toch wel Theo, die een kabeljauw van 97 cm wist binnen te slepen.



Direct na terugkomst werd gestart met het verwerken van de gevangen vis. Ieder begreep zijn taak en een geoliede machine ging in werking; messen slijpen, fileren, ontvellen, spoelen, verpakken en invriezen. Bij dit proces bleek overigens dat de Duitsers enkel vissen stonden te verwerken die wij steeds als ondermaats overboord hadden gegooid. Zij deden dit overigens wel met Zwitserse precisie.

Onze bolle Sæetervikaan 'Per' was tussendoor ook nog komen kijken om nog even de laatste stand van zaken door te geven met betrekking tot de weersgesteldheid en zich ervan te vergewissen dat we toch zeker de volgende dag met hem mee zouden meegaan. Gezien de bewonderde blik die hij wierp op onze kratten vis, hadden we het kennelijk niet slecht gedaan. Afsproken werd de volgende ochtend om 9.00 uur uit te varen.

Voor een korte filmimpresie van een aantal vangsten van deze dag [Klik Hier](#)

Een grootse visdag met de 'Svellungen'

Iets later dan gepland vertrok onze boot die de naam 'Svellungen' had gekregen. Naast ons Hollands gezelschap gingen er nog twee Finnen mee. De ene greep al in het eerste kwartier varen naar zijn fles whisky en even later zouden beiden overgaan tot het nuttigen van diverse blikjes bier. Uiteindelijk konden enkelen van ons dan ook

genieten van een brakende en spuwende Fin die het braaksel iets te vroeg, dus op de boot, loste.....



Na twee uur te hebben gevaren waren we aangekomen op onze eerste stek. Hoewel daar direct een aantal mooie grote kabeljauwen gevangen werden was het niet echt spectaculair. Toen enige tijd geen aanbeet meer kon worden geregistreerd besloot Per maar te verkassen. Dit tafereel werd die dag vele malen herhaald.

Er werden tijdens al die driften ook wel weer veel kleinere, met name koolvissen gevangen. Een paar keer zorgde juist een kleine koolvis aan de pilker weer voor de vangst van een grote kabeljauw. Ook werden er, met name door Hendrik Jan, nog tal van lommen gevangen. Theo leverde ook zijn bijdrage aan de gevangen soorten; Hij wist namelijk met zijn shadje een zeemeeuw te haken waarna hij de vliegerkunst mocht beoefenen.

Een aantal mensen van ons gezelschap verspeelden die dag nogal wat materiaal. Bijzondere vermelding hierbij verdient toch wel onze vermaarde 'big game'-visser Wim, die het voor elkaar kreeg tot drie maal toe een grote vis te verspelen door de lijn te laten breken. Ook Hendrik Jan verloor veel materiaal. Hij had ook wel bijzonder veel tegenslag. Zelfs toen hij uit voorzichtigheid slechts halverwege de totale diepte ging vissen kwam hij nog aan de grond vast te zitten (?). Een keer wist hij een oud vistuigje van een Zweed op te halen waarmee hij Wim weer van visgerei voorzag. Dit had hij misschien beter niet kunnen doen. Enige tijd later namelijk zaten beiden mannen, de een aan bakboord en de andere aan stuurboord, onder de boot in elkaars lijnen vast en hebben zij elkaar ongeveer 45 minuten staan binnendrilla.

Hendrik Jan zou overigens voor alle tegenslag nog wel beloond worden met een schelvis van maar liefst 60 cm.

Tijdens een van de driften deed Simon, die ook al een mooie roodbaars had gevangen, nog een opmerkelijke vangst. Pilkerend op de bodem kreeg hij plots een mooie aanbeet. Simon startte met binnenhalen en voelde daarbij weliswaar het nodige gewicht aan zijn hengel doch niet echt de bewegingen van een vis die nog voor zijn vrijheid vecht. In de woorden van Simon was hij 'een vuilniszak aan het ophalen'.

Na enig takelwerk kwam de vangst boven. Een aantal van ons die de mysterieuze vangst boven zagen komen, sprongen geschrokken weg...de grote lelijke kop van een forse zeeduivel was namelijk boven de waterspiegel verschenen. Uiteraard bewaarde Simon kalmte. Behoedzaam werd het bakbeest met behulp van Per aan boord gehesen waarna Simon direct een vreugdedansje maakte en trots zijn 9 kilogram zware zeeduivel aan alle fotografen en filmploegen toonde. Zijn dag was eigenlijk al geslaagd.



De tijd waarvoor wij de boot hadden afgehuurd verstreek allengs terwijl wij niet eens de vangsten van de vorige dag hadden geëvenaard. Kennelijk voelde Per zich hierover schuldig want hij bleef aanleggen en driftjes maken. Helaas kwam er niet veel vis bij.

Toen het langzaam donker dreigde te worden kon Per niet anders dan de pijnlijke beslissing te nemen om weer huiswaarts te gaan. Toen we echter na enig varen

teruggekomen waren in ons bekende wateren, vroegen we of we misschien niet toch nog een driftje konden maken. Onze vriendelijke en altijd lachende Per liet zich snel overhalen en bracht de motor even later tot stilstand.

Al vrij snel werd op het achterdek een eerste serieuze beet geregistreerd.

Halverwege het binnenhalen greep een vis de pilker om vervolgens behoorlijke klappen op de top te geven en zo'n honderd meter lijn mee te nemen. Na een lange drill waarin de vis nog diverse keren lijn zou nemen, gaf hij zich over. Het bleek om een groot exemplaar koolvis te gaan. Kort na deze vangst beleefde men op het voordek eenzelfde avontuur waarbij het wederom om een koolvis handelde. Dit zou zich nog tweemaal herhalen waarna het even stil viel. Juist toen wij Per hadden gevraagd of hij diezelfde drift nog eens wilde maken sloeg weer een koolvis toe op de pilker van Simon. Vervolgens ontstond een waar gekkenhuis. Het Hollandse gezelschap had naar aanleiding van de kreten van de vangers, de vistechiek aangepast en plots had eenieder een aanbeet. Er was kennelijk een school grote koolvissen die met de boot mee bleef zwemmen, misschien wel de gehaakte koolvissen bleef volgen.

Iedereen stond met een kromme hengel en gierende molen die gedwongen werd de gehaakte vis lijn te geven. Van alle zijden klonken enthousiaste kreten en overal prijkten blij gezichten bij het drillen van de 8 tot 12 kilogram zware koolvissen, die over het algemeen zo'n 90 tot 100 cm groot waren. De drillen duurden over het algemeen zo'n 10 tot 20 minuten. Vaak namen de koolvissen dusdanig veel lijn dat zelfs de inferieure onderdraad, bedoeld ter opvulling van de molen, gebruikt moest worden. Ook dit leidde dan weer tot spanning. Zou de lijn en de verbindingsknoop het wel houden?

Sommigen onder ons moesten van vermoeidheid na zo'n drie tot vier drillen afhaken. De Finnen overigens hadden daar niet zo'n last van. Zij hadden de in het Nederlands geroepen aanwijzingen niet kunnen volgen en bleven dan ook nagenoeg geheel verstoken van aanbeten....haha

Toen we uiteindelijk zo'n zeven bakken vol met vis hadden en het ook werkelijk donker was geworden, namen we in onderling overleg met Per het besluit huiswaarts te varen. Dit overigens terwijl de koolvis nog wel door wilde gaan!

Het moge duidelijk zijn dat we bij aankomst veel bewondering oogstten, niet alleen van Saskia, die de mannen met een rugzak bier kwam binnenhalen, maar ook van andere aldaar aanwezig Duitse vissers. Simon bleek uiteindelijk de grootst gemeten koolvis te hebben gevangen. Deze was 106 cm groot en woog 13 kg. Toen Johan wilde overgaan tot het meten van de koolvis die hij tesamen met Hendrik Jan had gevangen (overname tijdens drill) bleek dat een van de andere vissers, die kennelijk anoniem wilde blijven, deze maar even snel had geslacht. Mogelijk was het een van de Finnen geweest die enkele koolvissen uit onze bak had geplukt....hoho!



Nadat iedereen Per persoonlijk en uitgebreid had bedankt en Simon hem ook nog een goede fooi had gegeven voor zijn toewijding, gingen we over tot het verwerken van de vis. Ons gezelschap ontpopte zich weer als een waar visverwerkingsbedrijf, een geoliede machine waarin iedereen zijn taak vervulde. Vanwege de grote hoeveelheid vis duurde het desalniettemin uren voordat alle gefileerde vis zijn weg in de vriezer had gevonden. Iedereen was dan ook erg moe toen we rond de klok van 0.30 uur (!) aan het eten konden beginnen. Diversen onder ons vonden daarna nog de kracht de succesvolle dag met een drankje te vieren.

Voor een korte filmimpressie van enkele vangsten van deze dag

[Klik Hier](#)

8 september 2008, een (maan)dag om bij te komen

Deze dag sliep iedereen natuurlijk lekker uit. Eenmaal uit bed bleek de vorige dag duidelijk zijn sporen te hebben achtergelaten. Iedereen was toch wel moe en sommigen ziek, zwak en misselijk. Er werd in de ochtend wat gewandeld door het dorp en toen weer wat geluierd en gegeten.

Er werd wel wat gevist maar er werd niet ver uitgevaren. De zee was namelijk onrustiger geworden. Mede hierom werd er ook weer in het nabijgelegen fjord gevist. Hoewel de vangsten die dag niet spectaculair waren, werden er toch weer diverse mooie polakken gevangen.

Aan het eind van de dag werd het gezelschap opgesplitst. Een groep besloot elanden te gaan bezichtigen in de bosrijke omgeving, de andere groep besloot achter te blijven. Hendrik Jan en Johan gingen op de pier, die de afscheiding van de baai vormde, vissen met lichte pilkertjes. Diverse meesten pilkertjes moesten helaas achtergelaten worden op de bodem van de Noorse zee, hetgeen met name bij Hendrik Jan, die toch al met zware verliezen te kampen had, zwaar aankwam.

De elandspotters hadden juist op een moment dat ze de hoop al hadden opgegeven, in de schemer een moeder met haar jong gezien. Zij kwamen dan ook enthousiast terug waarna er gezamenlijk zuurkoolstampot met spek en worst werd gegeten. Daarna zakte iedereen er lekker onderuit om te kijken naar de film Noorwegen XXL van Joop Folkers die weer wat noordelijker in Noorwegen was opgenomen.

Pilkers gevraagd

De volgende dag, te weten dinsdag 9 september 2008, zou Theo met het vliegtuig vanuit Namsos vertrekken. Hij ging dan ook niet meer mee vissen. Juist voor het afvaren van de boten 7 en 8 werd er dan ook uitgebreid afscheid van hem genomen.

Eerst voeren we naar de stek die wij als plan B aanduidde en op zo'n 1,5 km varen lag. Dit in een poging enkele aasvisjes te vangen. Dit liep ook gesmeerd. In vrij korte tijd werd een behoorlijke partij makreel gevangen terwijl Johan als bijvangst ook nog een mooie kabeljauw wist te haken. Vrij snel kon er dan ook weer worden doorgevaren naar het vuurtoreneiland waar volgens Hendrik Jan de hel begon.

Terwijl we zo nu en dan keken naar de schilders die bezig waren de vuurtoren te schilderen werden er tal van driften gemaakt op diverse plaatsen. Aanvankelijk vielen de vangsten tegen, maar na enkele plaatsen te hebben afgevist vond boot 7 van Jan, Johan en Simon de stek. Boot 8 had ook wel een stek doch daar ving men geen knoop aldus Hendrik Jan. Wel was die stek verzot op het mooie materiaal van deze vissers. Opgetekend werd:

Boot 8 begreep de vissport niet helemaal. Na 2 kleine koolvisjes verloren we pilker 1, waardoor we er nog 25 hadden te gaan. Na 4 koolvisjes en ene worm (lom) ging pilker 2. Na 3 koolvisjes en 3 lommen ging pilker 3 enz enz. Uiteindelijk bereikten we de totale score van 25 pilkers. Wim wilde solidair zijn met Hendrik Jan en gooide zijn pilkers daarom maar zo overboord. De doelstellingen werden bijgesteld: niet meer zo veel mogelijk vis vangen, maar zo snel mogelijk de uitrusting dumpen.

Ondanks alle tegenslag wist Wim tussendoor wel weer een nieuw soort te vangen, te weten een doornhaaitje. Met zijn lichte hengel had hij genoten van de drill.

Toen boot 7 van die vangst hoorde werd boot 8 direct van haar plaats verdrongen. Tijdens de driften die toen gemaakt werden wist Simon telkenmale een mooie polak te haken. Ook Jan lukte dit diverse malen doch steeds weer gebeurde er iets waardoor hij de vis verloor. Wij zullen hier niet verder over uitweiden. Johan had

besloten zwaarder te vissen met de heilbotonderlijn. Dit leidde tot de vangst van diverse grote lompen en twee mooie exemplaren doornhaai, waarvan de grootste één meter lang was. Later ging hij mee pilkeren en wist ook nog diverse polakken te pakken.

Boot 8 was op enig moment door haar uitrusting heen en verliet vroegtijdig het visgebied richting het huisje. Even later kwam echter het telefonisch bericht dat zij zonder olie op open zee aan het dobberen was. Alsof er geen einde wilde komen aan de pech van deze mannen. Direct werd een reddingsoperatie ingezet. Eenmaal in de buurt van de huilende mannen aangekomen werd natuurlijk eerst nog even gas bijgegeven en gedaan alsof we hen niet zagen. Zij waren echter zo zielig dat we die grap maar snel afgekapt hebben. Na boot 8 van olie te hebben voorzien werd onderweg naar het huisje nog even een stek aangedaan waar nog mooie kabeljauw werd meegenomen.



Teruggekomen bij de huisjes werd bij een biertje lekker gebakken vis gegeten. Tussendoor waren er weer fotosessies waarbij Johan zich op enig moment prikte aan een doorn van de doornhaai. Aanvankelijk werd hieraan weinig aandacht geschonken. Toen we echter even later met de kratten vis naar de schoonmaakruimte liepen klonk het vanuit het huisje: "Johan de doornen van een doornhaai zijn giftig!". Ondanks het feit dat Simon nog had gezegd met die mededeling even te wachten tot Johan klaar zou zijn met het schoonmaken van de vis, had Hendrik Jan niet kunnen wachten met de informatie die Saskia op internet had gevonden. De vaste lezer van deze verslagen zal overigens duidelijk zijn dat Johan niet koud of warm werd van dit nieuws. Alsof er niets aan de hand was ging hij

door in een poging nog voor zijn dood de vis voor zijn vrienden te verwerken. Nieuw voor ons was overigens wel het schoonmaken en fileren van de doornhaai. Deze heeft geen graten maar enkel een soort ruggewervel die vrij makkelijk te verwijderen is.

Hendrik Jan en Simon gingen 's avonds nog even met lichte hengels op de rotsenpier vissen. Hendrik Jan ving daarbij een mooie polak die hem direct alle ellende van de dag deed vergeten.

Even tijd voor wat anders

De Woensdag begon erg winderig en wel dusdanig dat het uitgesloten was ver de zee op te gaan. Er werd dan ook maar even in de nabijheid van onze baai gevist. Ook dat was echter geen succes. Zelfs in het fjord bleek de wind zo sterk dat zelfs in de luwte van een eiland de boot zo snel afdreef dat goed vissen erg moeilijk was. Al snel gingen de bootjes dan ook terug naar het huisje voor een heerlijke kop koffie.

De wind wakkerde alsmaar aan en besloten werd dan ook niet meer uit te gaan. Zelfs in onze baai ontstonden er op een gegeven moment witte koppen op het water. Op enig moment ontstond er ook wat commotie rondom het feit dat er nog een tweetal Duitse vissersbootjes niet binnen was. Zij zouden echter veel later, badend in het angstzweet, toch nog veilig binnenkomen. Dit voorval bracht in herinnering dat Per had verteld dat er hier kort geleden vier Duitsers waren omgekomen toen ze verrast waren door hevige wind. Toevalligerwijs valt er op de internetsite van de Eurovissers ook een verslag te lezen waarin melding wordt gemaakt van vier Duitse vissers die bij Trondheim zijn omgekomen nadat zij overvallen werden door plotseling opstekende wind. Wellicht gaat het daar dus om hetzelfde voorval.

Simon en Saskia besloten met de auto de omgeving te verkennen. Voor de achterblijvers werd het een middagje toepen waarbij uiteraard een bescheiden biertje werd gedronken. Toen Simon en Saskia terugkwamen van hun intieme reis, troffen zij nagenoeg iedereen slapend aan. Enkel Hendrik Jan was weg en wel met een van de boten. Zijn plan was om juist buiten de baai de boot aan een paal te binden en daar een mooie polak te vangen. Ditmaal echter zonder succes.

Zowel Hendrik Jan als Wim gingen die dag ook nog even vanaf de rotsenwand van de baai vissen. Met een lichte pilker wisten beiden diverse makrelen te haken. Wim deed dit 's avonds in de veronderstelling dat we de volgende dag zouden vertrekken.

We hadden namelijk inmiddels uit diverse bronnen vernomen dat de wind de volgende dag ongeveer gelijk zou blijven. Schoorvoetend werd dan ook gedurende die dag besproken om dan maar een dag eerder te vertrekken. Welnu er was nog laadruimte en Wim wilde graag nog wat makreeltjes meenemen.

De dag dat we (niet) vertrokken

Omdat de weersomstandigheden toch niet bijster waren hadden we ons niet voorgenomen vroeg op te staan. De eersten die wakker werden zagen ook direct dat er weinig verandering gekomen was in de weersomstandigheden en de anderen werden dan ook niet gewekt. Druppelsgewijs kwam een ieder die ochtend richting

huiskamer. De vorige dag hadden we al besproken dat we bij onveranderde weersomstandigheden zouden vertrekken en iedereen begon dus al langzaam te pakken. Na het ontbijt werd er echt werk gemaakt van het vertrek. Alle hengels werden afgetuigd en visspullen ingepakt. De boten werden schoongemaakt en de auto's ingeladen. Toen de laatste van ons, te weten Jan, nog even ging douchen voor het vertrek, ging de wind plots liggen..... Simon en Johan bekeken de situatie en bespraken in eerste instantie vluchtig maar later serieuzer de mogelijkheid om toch nog even te gaan vissen. De anderen werden erbij betrokken en omdat er weinig weerstand ontstond werd besloten de visspullen toch maar weer uit te pakken om nog een vismoment te pakken. Toen Jan werd toegeroepen onder de douche dat de plannen gewijzigd waren en we toch nog zouden gaan vissen, lachte hij hartelijk, denkend dat wij een grapje met hem uithaalden. Het kostte ook even moeite hem ervan te overtuigen dat we serieus waren.

In snel tempo werden de visspullen weer uit de auto gehaald en werden de hengels weer opgetuigd. De weersomstandigheden leken alsmaar beter te worden en ook van Rune kregen we het bericht dat de wind nog verder zou gaan liggen. Onder een lekker zonnetje en gematigde wind voeren we dan ook uit naar waypoint 162 om daar wat aasvis te vangen en vervolgens door te varen naar het vuurtoreneilandje waar we de laatste keer een mooie bak polak en enkele haaien hadden weten te vangen. Helaas bleek 162 deze keer niet zoveel makreel te geven als de dagen tevoren. Er werden slechts enkele aasvisjes gevangen, maar overigens nog wel een mooie polak (Johan).



Toen het niet echt wilde lukken werd op enig moment besloten door te varen naar het vuurtoreneilandje. Tijdens het varen ondervonden we niet alleen dat de wind van de voorbije dag toch nog de nodige deining had achtergelaten maar ook dat de wind weer langzaam begon aan te trekken. De voorspelling echter was dat de wind zou gaan liggen en we maakten ons dan ook geen zorgen en voeren gestaag door. Omdat we de wind in de rug hadden en op de deining mee konden liften ging het van een leien dakje.

Eenmaal aangekomen bij het eiland besloten we om achter het eiland in de luwte driftjes te maken. Iedereen viste wel anders. De een had een dwarrellijn met een stuk vis, de ander een shad of een pilker met een stukje vis. Ondanks deze totaal andere vismethoden kreeg iedereen wel beet. Er ontstonden schitterende vismomenten zoals we die zelden hebben meegemaakt. Een grote school doornhaaien joeg namelijk rondom de punt van het eiland en bleek een enorme voedselnijd te hebben.



We vingen tal van mooie exemplaren, vaak rond een meter groot. Hoewel ze minder strijd gaven als de koolvissen die we op de boot van Per hadden gevangen was het

toch spectaculair binnenvissen. Bij het binnenhalen van een gevangen haai, zwommen er soms een aantal mee die alsnog het aas bij de gehaakte vis uit de bek wilde halen. Zo had Wim een gedrilde haai al moegestreden aan het wateroppervlakte drijven, toen er een andere haai over heen sprong en pardoos de lijn doorbeet zodat Wim, zoals zo vaak, het nakijken had.

Het genieten van de mooie haaienvangsten begon op enig moment plaats te maken voor gevoelens van bezorgdheid. We hadden namelijk gemerkt dat in tegenstelling tot de voorspellingen, de wind juist weer was gaan aanwakkeren. Achter het eiland manifesteerden de witte koppen zich steeds nadrukkelijker. Dit vroeg natuurlijk om overleg tussen de boten. We konden wachten tot de wind misschien toch nog zou gaan liggen, maar het kon natuurlijk ook nog erger worden. In eerste instantie besloten we te wachten, maar toen de wind alsmaar aanhield, moesten we toch de doorsteek maken.

Het werd een helse tocht. De golven die we loodrecht moesten doorkruisen, bereikten hoogtes van 1,5 meter en kwamen vaak kort achter elkaar. De boten kletterden golf na golf vaak keihard op het wateroppervlakte en het zoute zeewater sloeg met bakken over en in de boot. Vanuit de boot van Jan en Johan kon waargenomen worden dat de boot van Hendrik Jan, Wim en Simon op een gegeven moment bijna steil de lucht in ging om vervolgens toch weer met de punt naar voren te duikelen.

Het traject dat normaal in zo'n 30 minuten kon worden afgelegd duurde nu zo'n 1,5 uur. Drijfnat en moe kwamen we uiteindelijk bij de huisjes waar Saskia natuurlijk blij was om ons weer te zien. Er ontstond een sfeer van opluchting en blijdschap waarin nog enkele leuke fotosessies werden gehouden. Daarnaast werd door Saskia nog het een en ander op film vastgelegd. Vervolgens werd er overleg gepleegd. Met name op aangeven van Simon werd besloten om die dag toch nog te vertrekken.



Met vereende krachten werden de gevangen haaien verwerkt tot filets en vervolgens ingepakt. Toen dat eenmaal was gebeurd werd alles weer klaar gemaakt voor vertrek. Uitgebreid en hartelijk werd er afscheid van Rune genomen. Wij allen waren hem zeer dankbaar voor het bijzonder prettig verblijf dat wij hadden gehad. Om ongeveer 17.15 uur stapten we in onze auto's om aan de lange terugweg te beginnen. Mede vanwege tal van files in Duitsland, zouden we er uiteindelijk zo'n 27 tot 29 uur over doen om thuis te komen. Ondanks die lange vermoeiende reis kunnen we terugkijken op een schitterende vakantie die ons allen nog lang bij zal blijven!

Johan Thielen

Kevalneheim 2008

Noorwegen 2008



Na wat voorbereiding, overleg, haringvissen op de dam zijn we dan eindelijk vertrokken naar Noorwegen . Donderdag morgen rond de klok van 02.00 zijn we vertrokken naar kiel waar we om 14.00 de boot hadden naar Oslo. Eenmaal op de boot deden we ons te goed aan hamburgers en bierS'morgens een lekker ontbijt met uitzicht op het Oslo-fjord . Na een rit van zo'n 8 uur door het Noorse landschap met ijsvlaktes bossen ,bos ,bosjes en nog eens bos kwamen we aan op Kevalneheim " een uurtje rijden boven Bergen"

Het zag er schitterend uit mooi weer zon ,kraak helder water te mooi om waar te zijn als je bedenkt dat het 356 dagen in het jaar regent in Bergen . Na het uitpakken en inrichten van het huisje ging Jan de keuken in om de eerste maaltijd te berijden .Paul ging zijn hengel klaar maken en al bij de eerste paar worpen wist hij een polak te haken vanaf ons balkon

Na een heerlijke nacht slapen hebben wij de bootjes opgezocht die zo'n 25 sec lopend van ons huis af lagen dus geen files en andere shit hahaha.Na wat uitleg van waar we konden gaan vissen en hoe de boot werkte hebben wij gekozen om gelijk de zee op te gaan aangezien het wind stil was en zo'n 23 graden .

Na 20/25 min varen zaten we op zee ,er lagen al div bootjes dus sloten we ons er maar bij aan .Dit leverde flink wat koolvis op en dat hielden we maar een halfuurtje

vol elke draai had je er minimaal 2 aan de haak "dacht gelukkig van die wrak ratten af te zijn zitten ze ook hier in de vorm van koolvis".



Snel naar een andere stek waar we wat lompen en leng vingen . In de avond zijn we nog even terug gegaan en wist Ik (Ricardo) een kabel U-tje te vangen van ongeveer 84 cm .



Jan de lommen man ging lekker verder met lommenwij weten echter nog steeds niet wat hij daar nauw zo leuk aan vond hihihi.....



De dagen er op volgend steeg de temperatuur en was het lekker warm .Onze houten wijnton op het balkon gevuld met water maar effen wat lager qua temp gezet (van 40c naar 25c)wand wat verkoeling was wel zo lekker .Bram bleef een avondje thuis en lommie en ik gingen op pad naar de zeeduivels.....



Eenmaal op de stek wist ik de vangst van mijn leven te vangen .Op een diepte van 120 meter haakte ik iets ,hengel krom en draaien maar vastnee hij komt riep ik naar Jan .Strak houden en draaien maar het reeltje piepte en kraakte ... had ik iets in de rug of bek ,ik voelde geen weerstand ...na zo'n 10 minuten en het zweet op mijn rug zag ik de vangst komen .Jan stond klaar met de gaf maarEen stalen krabben kooi met een stuk touw van een paar meter was de vangstHard gelag klonk er in het tweede bootje waar Fred ,Paul en Graham in zaten

De volgende dag zijn we weer naar dezelfde plek gevaren en nu was het Jan de lommen man die iets haakte Gul leng of toch lom nee een echte zeeduivel Jan kon zijn geluk niet op na al die lommen die hij al gevangen had. Het weer bleef goed en de vangsten zagen we afnemen we hebben alles uit de kast gehaald maar de vangsten bleven uit op een paar lengen en lommen na .Dan maar op de schar in de haven.Op een diepte van 22 meter vingen we ook schollen 2,1 kilo (Paul) en Bram een echte heilbot ,niet groot maar toch hij had er één .Terug kijkend op de vakantie in Noorwegen was het weer TOP en de vangsten wat minder



Ricardo #119..

Hitra.

Hierbij mijn reisverslag van onze trip naar Hitra in Noorwegen.

In januari kreeg ik een telefoontje van Alfred Hulsebos of ik zin had om mee te gaan in april naar Fjellvaeroy op Hitra. Daar hoefde ik niet erg lang over na te denken het zou voor mij de eerste keer zijn dat ik ging vissen in Noorwegen.

De maanden erna ben ik bezig gegaan om de juiste spullen aan te schaffen shad's pilkers lijnen reels uiteindelijk had ik 3 koffers vol. Op zaterdag 21 april was het dan zo ver ik moest eerst Alfred op halen in Hoogezand en om 23:30 reden we richting Hirtshals Denemarken om de overtocht te maken.



Na een tocht van ongeveer 8 uur kwamen we aan in Oslo we reden de boot af en we werden door de douane eruit gepikt na de inspectie konden we onze weg vervolgen. Vanaf Oslo naar Hitra is het nog ongeveer 600km maar aangezien we s' avonds en s' nachts reden en je niet harder dan 70 kon deden we er bijna 10 uur over om er te komen.



Aangekomen in Fjellvaeroy werden we welkom geheten door de Duitsers van WFT die het seminar hadden georganiseerd maar ze stonden wel raar te kijken want we waren 4 dagen te vroeg. Maar dat werd snel opgelost. We konden in hun huisje komen. Herbert ging op de bank slapen en wij konden in zijn kamer tot vrijdag want dan kwam ons huisje vrij. Na de koffie en de broodjes en de nodige informatie van stekken en hoe te vissen werd de boot en hengels klaargemaakt om te gaan vissen er stond weinig wind dus konden ver uit varen.



We zijn de hele dag op het water geweest maar met de visserij wou het niet echt lukken misschien kwam dat doordat we al bijna 48 uur wakker waren.

Terug gekomen van de eerste visdag konden we aanschuiven aan tafel voor een heerlijke chili schotel Herbert en ze mannen hadden speciaal iemand meegenomen die alleen kookte, zorgde voor de boodschappen etc. af en toe ging hij ook mee vissen.

De 2e dag zijn we mee gevaren met NukNuk zo noemde men hem, hij ging ons laten zien hoe en waar te vissen die dag hebben we dan ook mooie vissen weten te vangen mooie lommen lengen en gullen.



We hebben die dag gevist met pilkertjes van 90gr tot 110gr en shads we vingen ook kleine koolvisjes waar we een filet van sneden en die aan een pilker van 200gr lieten afzakken naar de bodem, we vingen er mooie lommen en lengen mee.

De 3e dag zijn we weer met ze tweeën uitgevaren en vingen een paar mooie gullen en polaken. De spullen die ik had aangeschaft in Nederland voor Noorwegen heb ik eigenlijk niet gebruikt het was allemaal te zwaar en te groot. Herbert van WFT had een schuur bij ze huisje en die stond vol met dozen met jigheads shads etc. etc. .dus we hebben daar jigheads van 30 tot 85 gr gekocht en shads van ongeveer 10cm.

De dag erna gingen we weer met nuknuk mee we zouden op polak gaan vissen met shads en een licht hengeltje. Ik had een shimano nexave zeebaars stok en een exage molen met 17/00 firelijn erop 30 gr jighead wat is dat een mooie visserij met zo licht stokje. Aangekomen op de stek zochten we met de fishfinder het bergje op en op het scherm verscheen een grote school met vis. Daar werpte we onze shads in en lieten die afzakken tot bodem. Tijdens het indraaien voelde je eerst een tik en dan werd je stok krom getrokken tot soms wel in het handvat super mooie polaken van tussen de 4 en 6 kilo knalden op onze shads. Dit hebben we de hele dag gedaan.

Ook de dagen erna was het goed raak op de shads en kleine pilkers vele mooie polaken en soms tussen door ook mooie gullen. Soms kwamen we ook een grote school koolvisje tegen en lieten we onze pilkertjes zaken vingen..Een koolvisje en deden die goed aan de haak en lieten we deze weer door de school heen afzakken. , Tot de bodem voor de grote gullen we hebben er wel beet op gehad maar geen een weten te landen wel een mooie leng.

Later die week ben ik nog met een groepje naar Kvenvaer gegaan om een tocht met een catamaran te maken om te vissen op groote koolvis maar die waren niet aanwezig wel mooie gullen een roodbaars en polak gevangen.



We konden elke dag uitvaren niet altijd op open zee ivm de wind maar er waren genoeg mogelijkheden om te vissen in de fjorden rondom Fjellvaeroy ook hier vingen we onze vis en veel mooie rode gulletjes.



Ook hebben we nog aan de lijve ondervonden dat het zo windstil is en binnen 10 minuten windkracht 5 a 6 en golven van 1,5 tot 2 meter dat is geen pretje en ik zeg eerlijk deed het wel een beetje in mijn broek. Die dag dat dat gebeurde waren er 4 dutse vissers bij Trondheim om geslagen met hun boot en aan onderkoeling overleden toen we dat hoorde toen wij terug waren waren we er van bewust dat we erg veel geluk hadden.

De reis terug ging voorspoedig terug vaarde we via Oslo Kiel wat we beter vonden dan heen we konden lekker biertje drinken lekker eten en goed uitrusten. De reis voor volgend jaar is al weer geboekt we gaan weer in april en weer 14 dagen. De huisjes waren top alles was aanwezig zelfs tv met Nederlandse zender ieder huisje had ze eigen vriezer goede fileerruimte bootjes waren uitgerust met 40pk motor en fishfinders met gps. Er was ook een supermarkt in het dorp waar ze alles verkochten zelfs visspullen.

Al met al een mooie vakantie Alfred Hulsebos bedankt.

Trysnes

EEN NIEUW NOORS AVONTUUR

Zoals ieder jaar wilden wij, Simon, Wim en ik (Johan), ook dit najaar weer een vistrip ondernemen. Lang werd er getwijfeld over snoeken in zoet en/of brak water in Zweden of toch weer zoutwatervissen in en rondom de fjorden van Noorwegen. De keuze viel uiteindelijk toch weer op Noorwegen. Bij de keuze van de exacte locatie moest rekening worden gehouden met de fysieke gesteldheid van Wim, die aangaf niet (meer) opgewassen te zijn tegen lange autoritten. We besloten daarom niet ver Noorwegen in te gaan en het werd het zuidelijk gelegen Trysnes, in de nabijheid van Kristiansand.

Voor het eerst zou ons visgezelschap gebruik maken van een overzetboot. Bij het plannen kwamen we er al snel achter dat het de moeite loont om kritisch naar prijzen te kijken. Zo bleek 'Master Ferries' al stukken goedkoper als 'Color Line' en verder bleek dat het goedkoper was de tickets zelf per internet te boeken dan via de eigenaar van de huisjes die nota bene tevens agent was van Color Line. Met name omdat er ook nog eens een eigen boot meegenomen werd (Sens III) leverde een en ander nog een aardig financieel voordeel op. Het werd voor de heenreis Master Ferries vanuit Hanstholm en voor de terugreis Color Line vanuit Kristiansand. Master Ferries vaart namelijk niet meer in oktober.

Ook het meenemen van de eigen boot bleek voordeliger dan het huren van een boot aldaar, hoewel dit niet onze beweegreden was de SENS III weer eens mee te nemen. Het kwam ons voor dat we met onze 90 pk veel meer mogelijkheden zouden hebben dan de bootjes die plaatselijk konden worden gehuurd.

DE REIS

Op vrijdag 28 september was het eindelijk zover. Simon had overdag de boot klaar gezet en alle spullen gepakt. 's Avonds kwamen de gezinnen zo rond 21.00 uur bij elkaar om nog lekker gezellig een bakje koffie te drinken en zo rond de klok van 22.00 was het dan zover. In het donker werd er innig afscheid genomen van alle familieleden.



We reden aan een stuk door en namen slechts korte stops, hetgeen mogelijk was omdat we elkaar voordurend afwisselden. De reis ging voor een groot gedeelte door heel slecht weer en ook 's morgens was het weer nog slecht. Met name de harde wind zorgde ervoor dat de veerboot niet op tijd kon varen. In beginsel betekende dit dat de veerboot niet die middag zou vertrekken maar 's avonds. Later zou blijken dat de reusachtige catamaran van Master Ferries ook nog eens door een net gevaren zou zijn en daardoor averij zou hebben opgelopen. De hele dag zaten we dan ook in onzekerheid of we nog wel of niet zouden varen die dag. Dat 'zitten' deden we overigens in een soort cafetaria waar meer vastgelopen vissers zich ophielden. Daar werd lekker gegeten, een biertje gedronken en een kaartje gelegd. Inzet bij het kaarten waren steeds pilkers en zo kon het gebeuren dat Wim, die normaal altijd pilkers moet lenen van ons, nu zomaar pilkers van ons tegoed kreeg.

Pas 's avonds om ongeveer 18.00 uur werd zo'n beetje duidelijk dat de veerboot niet meer zou varen. Direct na dit bericht regelde Simon een hotel waar we een kamer kregen toegewezen met 3 stapelbedden. Blij als we waren met de rustige kamer met zoveel slaapgelegenheden, kozen we direct ieder een stapelbed om vervolgens lekker te gaan dutten. Tot onze grote verbazing kwamen er echter vervolgens nog twee wildvreemde Noren bij ons op de kamer slapen. Tip: laat nooit Simon zoiets regelen.

Ook al zat er veel tegen, de sfeer bleef wonderwel goed en 's morgens bij het ontbijt werden er dan ook al weer leuke grappen gemaakt. Het weer bleek enorm

opgeknapt en er kon dan ook gevaren worden. Het duurde allemaal wel weer even maar het praten met allerlei andere groepjes vissers, voornamelijk Duitsers, maakte het wachten erg aangenaam

Eindelijk was het dan zover. Zoals hierboven al gemeld ging het bij deze veerboot om een gigantische catamaran. Mede doordat de voorkant de vorm had van een havikskop en ook als zodanig was beschilderd, maakte deze boot enorme indruk. De catamaran stootte als het ware over het water heen met een snelheid van zo'n 75 km per uur. Een boeiend spektakel.



Na 2,5 uur kwamen we aan in Kristiansand en zo'n half uur later op de plaats van bestemming, Trysnes, waar het op dat moment regenachtig was. Desondanks oogde de omgeving waarin we terecht waren gekomen erg idyllisch. Een leuk en vreedzaam haventje met daarom heen erg leuke vissershuisjes en een mooi restaurant met terras. De omgeving was, zoals gebruikelijk in een fjord, erg heuvel-/bergachtig maar was deze keer waren de kanten opvallend goed begroeid met groen, met name bomen. Ook ons huisje was erg mooi en van alle gemakken voorzien.



Snel werden de spullen uitgeladen, zij het dat een gedeelte van de lading helaas niet meer kon worden uitgeladen. Ter voorkoming van hoge invoerrechten had Simon namelijk een groot gedeelte van de blikjes bier beneden in de punt van de boot verstopt. Toen hij dat bier er weer uit wilde nemen moest hij tot zijn ontzetting, maar nog meer die van mij, bemerken dat een groot gedeelte verdwenen was in de dubbele bodem van de boot. Zo zie je maar weer dat misdaad niet loont!

Nadat de boot te water was gelaten wilden wij geen moment meer van onze vistijd verliezen. Snel werden de hengels in gereedheid gebracht om vervolgens naar open water te varen. Het werd echter geen spectaculaire vistocht. Hoewel de fishfinder diverse malen de aanwezigheid van vis aangaf, bleek deze moeilijk te vangen. Aan het eind van de tocht voeren we nog even naar een paal die daar was geplaatst om een ondiep stuk te markeren. Eerst toen werd er even redelijk gevangen. Er werden diverse koolvissen gevangen, wijting, een geep en een lipvis.



Nadat we terug bij de huisjes waren aangekomen begon de vermoeidheid van het reizen zijn tol te eisen. Er werd nog snel gegeten maar daarna viel een ieder snel in slaap.

WIJTINGEN OP DE VALREEP

De volgende dag kregen we een waterkaart waarop de goede visstekken stonden aangegeven. Het was overigens 1 oktober en vanaf die dag mogen alle Noren kreeften vangen. Zij gaan op die dag dan ook massaal het water op om overal kreeftenvallen te leggen. Deze vinden ze terug doordat de vallen verbonden worden aan een touw met een boei. Ons viswater was dus bezaaid met boeien en vaak moest er sla-om worden gevaren.

Afgezien van deze hindernis liet de vis zich ook deze dag niet zomaar ophalen. We wisten de visstekken wel te vinden, maar het vangen van de vis viel bitter tegen. Wat we ook probeerden het wilde niet echt lukken. Weliswaar ving ieder wel een of meer geepjes, wat kleinere koolvissen en soms een lipvisje, in het grotere segment bleef de vangst in de ochtendsessie beperkt tot één grote koolvis, één grote kabeljauw en één grote polak.



Rond het middaguur toen we op het steigertje bij de huisjes onder het genot van een kaasplankje een biertje gingen drinken, vernamen we ook van anderen diverse sombere berichten over de vangsten. Het lag bij ons dus kennelijk niet alleen aan die rammelende bierblikjes onder in de boot. Nadat ook 's middags vangsten van betekenis uitbleven probeerden we het 's avonds in het fjord. Aanvankelijk leek ook dat op niets uit te lopen, doch toen we vlak bij de huisjes in de schemering met stukjes vis over de bodem gingen vissen, begonnen zowaar de wijtingen ineens fel te bijten. In korte tijd werd er een redelijke klus wijting gevangen met als bijvangst rode poon en bot.

HET HARINGLIJNTJE

Dinsdag 2 oktober 2007 was eigenlijk niet veel beter. Het eerste gebied dat werd afgevist gaf eigenlijk voornamelijk makreel. Die kon daar naar hartelust gevangen worden, doch daar hebben we er ook genoeg van in Nederland. Toen werd een

gebied afgevist waar men “heek” zou moeten kunnen vangen. Simon ving daar ook de eerste heek van zijn leven, maar het was een klein exemplaar en daar bleef het bij. Wij ‘tobbers’ begonnen ons echt klein te voelen.

Vroeg in de middag gingen we weer lekker op het steigertje zitten. We hadden gezien dat daar door anderen zo nu en dan al een leuke vis was gevangen en besloten werd dan ook om daar een hengeltje uit te leggen. Dit bepaald niet zonder succes. We vingen tal van mooie vissen waaronder geep, koolvis, lipvis en rode poon, en dat alles onder een lekker zonnetje en onder genot van een drankje en stukjes gebakken wijting. Wim had namelijk de dag tevoren gevangen wijting op heerlijke wijze bereid. Later kwamen er nog wat Duitsers bijzitten en weer wat later een andere Nederlandse jongen, genaamd Michael. Hij was daar met zijn opa en kwam met een supersterke ouderwetse hengel aanzetten en wist zelfs daarmee diverse vissen te pakken. Erg gezellig allemaal en wel zo gezellig dat we nagenoeg de hele middag zo doorbrachten.



's Avonds gingen we nog even het fjord op om te kijken of daar ook nog wijting kon worden gevangen. Helaas ging dat niet meer zo goed als de keer daarvoor. In de buurt van een brug gaf de fishfinder op een gegeven wel aan het zou krioelen van vis, maar aanvankelijk kwam er niets boven. Toen Johan er echter een haringlijntje met een pilkertje in gooide was het meteen de eerste inworp raak; aan iedere haak en ook aan de pilker zat een koolvisje. Het was uiteraard erg leuk op deze wijze te

ontdekken dat de fishfinder het toch goed deed, maar hierop waren we natuurlijk niet uit en het haringlijntje werd dan ook weer snel ingepakt. Deze gebeurtenis zou overigens wel de enige noemenswaardige gebeurtenis van die avond blijven.

WOENSDAG TOPDAG



Woensdag 3 oktober 2007 was een prachtige dag. Onder prachtige omstandigheden (zie de foto van de opkomende zon) vertrokken we naar het eiland dat ook wel als de "U-boot" werd aangeduid. Op het eiland stond namelijk een soort van antenne die aandeed als een periscoop.

Na eerst zonder succes de zuidkant te hebben afgevist kwam de noordkant aan de beurt. Daar ving Wim tijdens de eerste drift direct een mooie vis en even later volgden er meer.....het werd ineens Noorwegen zoals het bedoeld is...diverse mooie koolvissen en vooral diverse mooie polakken die steeds weer goede strijd gaven. In diverse repeterende driften vingen we met een lichte pilker (85 gram) meer vis dan op alle dagen daarvoor. Het was dus een waar genot. Ook die middag werd er goed gevangen, hoewel gezegd moet worden dat de vangsten in de richting van de avond afnamen. Wim ving die middag nog wel een prachtige gul die zo rood was dat deze voor goudvis had kunnen doorgaan. Dit verschijnsel zie je vaker op plaatsen waar de gul zich tegoed kan doen aan het rode kelp.



Het gebeurde die middag overigens enkele malen dat een vis zelfs tot vijfmaal toe beet en vervolgens weer lostedit leverde erg spannende en tevens hilarische momenten op. De rammelende smokkelwaar begon ons vissers intussen wel te irriteren. De blikjes rolden kennelijk van links naar rechts en –zo hoopten wij- van voren naar achteren. Onder in de bak van de boot kon je namelijk met een arm door een gat de bodem in de voorste punt van de boot aftasten. De hoop was er dan ook op gevestigd dat door het varen de blikjes naar de voorste punt zouden rollen. Dit gebeurde slechts sporadisch. Iedere dag wisten we er wel een en soms twee uit te halen. Vandaag was een topdag.....we haalden er drie uit!! Om te zien of het om dezelfde waar ging, werd er natuurlijk wel direct een inwendig onderzoek uitgevoerd en gelukkig bleek het inderdaad om de vermaarde Schultenbrau van Aldi te gaan.

's Avonds werd de gevangen vis vakkundig opgeborgen en werd er weer lekker gegeten van een gerecht dat werd samengesteld met eigen gevangen makreel. Door de goede vangst van die dag was er nieuw enthousiasme ontstaan. Die avond werden er dan ook driftig weer allerlei nieuwe lijntjes voor de volgende dag in elkaar gezet.

KRISTIANSAND

Omdat de dag ervoor zo mooi was geweest werd er op donderdag 4 oktober 2007 nog vroeger opgestaan. Dit tot groot ongenoegen van Wim, voor wie de dag ervoor

al erg zwaar was geweest. Gelukkig had hij nog wat reserves opgebouwd in zijn commandotijd.

Het bleek die dag helaas veel minder mooi te zijn. Bij het uitvaren leek het nog wel mooi maar eenmaal buiten op de open vlakte waren de golven erg stevig en minimaal toch wel een meter hoog. We wisten nog wel onze favoriete stek te bereiken maar het vissen bleek onmogelijk. We voeren dan ook terug waarbij nog allerlei stekken in de luwte werden uitgeprobeerd. Het werd echter helemaal niets.

Vrij vroeg die dag werd de boot dan ook weer bij het huisje aangelegd en besloten werd een bezoekje te brengen aan Kristiansand. Onder miezerige weersomstandigheden werd gewandeld in de buurt van de haven alwaar ook een vismarkt werd bezocht. De mannen deden zich daar tegoed aan gevulde krab. Vervolgens werd de wandeling voortgezet naar en in de brede autovrije winkelstraat van Kristiansand. Met name de diverse overdekte en verwarmde terrassen maken deze straat erg gezellig. Op een van die terrasjes genoten wij dan ook van een lekker biertje.



's Middags op het water bleken de omstandigheden zich weinig verbeterd te hebben. Wederom probeerden we diverse stekken in de luwte maar de echte vangsten bleven uit...wel kan nog melding worden gemaakt van de vangst van twee, toch wel uit de kluiten gewassen, pietermannen (zie foto).



Het zal niet verwonderen dat we al weer vroeg naar de huisjes gingen alwaar we mochten genieten van een lekkere vissoep met brood. Wim had hierin mosselen verwerkt die we bij het huisje uit het water hadden gehaald en garnalen die 's middags waren gekocht in Kristiansand.

Na het eten, toen Wim al weer in slaap was gevallen, gingen Simon en ik nog even op het steigertje vissen. Het werd een van de mooiste en leukste avonden van deze week. Er werd met twee hengels gevist, een met dobber, de ander met een paternoster en lood. Ook Michael kwam erbij zitten met zijn 'tonijnhengel'. Terwijl we lekker aan het kletsen waren werd de ene na de andere vis gevangen, zowel aan de lijn met paternoster als aan de dwarrellijn onder de dobber. In zo'n 1,5 uur tijd ving we 17 wijtingen, diverse steenbolken, diverse mooie koolvissen en diverse mooie makrelen. Al met al konden we dus toch nog terugzien op een leuke dag. Weliswaar

waren de bootvangstten tegengevallen, het was toch even gezellig geweest in Kristiansand en ook de avond aan het steigertje maakte veel goed!

DE DOLFIJNEN

Vrijdag 5 oktober 2007 zou de laatste visdag zijn dus we stonden al vroeg weer op, in de hoop nog een leuke bak vis binnen te halen. Het weer was weer helemaal gedraaid. Het was redelijk onbewolkt en de zee was weer rustig. We gingen weer naar onze favoriete stek in de omgeving van de U-boot. Dit keer ging het allemaal wat minder voortvarend als de laatste keer dat daar was gevist. Zowel Simon als Wim vingen weliswaar weer een mooie grote polak, maar al met al was het toch een beetje behelpen.

Op enig moment hoorden we een spuitend geluid en toen we even om ons heen bleven kijken zagen we dat er dolfijnen zaten. Gedurende enige tijd zwom een koppel dolfijnen rondom onze boot. Regelmatig kwamen zij boven, spoten dan door hun luchtgat, om direct weer onder te duiken. Het was een bijzonder mooi en indrukwekkend tafereel.



In de middagpauze aten we op het steigertje de wijtingfilets van de avond tevoren. Wim had ze lekker gekruid en in de olie gebakken. Vrij snel nadat het laatste stukje wijting verorberd was zochten we echter weer gauw de boot op. Het was immers de

laatste dag en de tijd begon te dringen. Gelukkig ging het nu goed. Er werden tal van mooie driften gemaakt in het gebied dat op andere momenten al meer vis had gegeven. Er werden mooie koolvissen gehaakt en ook konden er weer diverse mooie polakken aan de vangst worden toegevoegd. Opmerkelijk was dat de vis deze keer nagenoeg enkel op de zilveren pilker beet. Wellicht had het te maken met de felle zon die maakte dat de zilveren pilkers heerlijk schitterden in het water. Helaas konden we maar even blijven. De volgende ochtend zou namelijk al vroeg het vertrek weer worden ingezet.

Na aankomst bij de huisjes was het even aanpoten....vis schoonmaken, boot en visgerei schoonmaken, alle hengels aftuigen en opruimen, visgerei inpakken, boot uit het water etc. Zonder dat er duidelijk taken waren verdeeld wist iedereen wat hem te doen stond. Het hele proces tot en met het traileren van de boot liep erg voorspoedig. Zelfs konden wederom enkele blikjes van de bodem van de boot worden gevestigd. Uiteindelijk zullen er nog zo'n 6 blikjes in de boot zijn achtergebleven.

WEER THUIS

De volgende dag stonden we vroeg op. Aangekomen bij de veerboot bleek het een drukte van belang. In de wachtende rijen bevonden zich niet alleen groepjes vissers die ook in Trysnes hadden gezeten, maar ook troffen we diverse Duitsers met wie we al leuk hadden gekletst in Hanstholm. Evenals de meesten, gaven zij ook ruiterlijk toe slecht te hebben gevangen.

Wederom zat het vaargedeeelte tegen. De veerboot vertrok namelijk met een uur vertraging. Aan boord was het overigens wel goed vertoeven. We genoten van een lekker ontbijt in een goed restaurant en verder was er aan boord een erg grote tax free-winkel waar wij nog iets voor vrouw en kinderen kochten. De vaart verliep vlekkeloos hetgeen welhaast niet anders kon. De zee was namelijk net een biljartlaken, zo glad.

Minder goed ging het echter op de snelweg. Tot driemaal toe reed onze auto in een file en voor Hamburg werden we ingelopen door de auto van onze Nederlandse onderburen die maar liefst zo'n vier uur later waren vertrokken. Uiteindelijk kwamen we in de nacht van zaterdag op zondag om 1.30 uur in Buurmalsen aan waar de vrouwen smachtend op ons zaten te wachten. In gezellige sfeer werden nog enkele biertjes genuttigd en zelfs het verdelen van de vis verliep deze keer zonder ruzie.

Al met al was het weer een bijzonder geslaagde visvakantie geweest. Weliswaar waren de vangsten deze keer minder als anders maar dat had de pret niet mogen drukken. Alle omstandigheden in en rondom Trysnes waren en zijn zodanig goed dat niet mag worden uitgesloten dat wij er nogmaals naar toe gaan.

Vistrip Puck

Wij zijn weereens effe d'r uit geweest namelijk een weekje Noorwegen het weer was heeeel erg goed. Ik had vlak voor vertrek namelijk een telefoontje gekregen, van een van de jongens of we de sneeuwkettingen mee moesten nemen want op teletekst werd sneeuw gemeld. Nu ik heb Noorwegen gebeld maar hier werd me verteld dat dit indianen verhalen waren. Dus de auto's gepakt en vol goede moed richting HIRTHALS hier de boot naar OSLO genomen toen de E6 naar LEVANGER dan nog een stukje van de 755 tot we eindelijk bij Klaas Jan waren. Hier ons geïnstalleerd voor de week toen kon er gevist worden en dat ging meteen goed van start of je nu met de karper stok de spinhengel of de bootuitrusting aan de gang ging het maakte niet uit. De bootjes waren prima voor elkaar en de vissen werden met goede aantallen gevangen. Nu waren we in 2002 ook al geweest en hadden we met Klaas Jan aan een hele speciale manier van de koolvisserij mogen ruiken. Dit jaar dus het aangepaste materiaal uit de foederalen getrokken en het was een succes ieder tijd vingen we koolvissen van een mooie afmeting en gewicht. Ondergetekende had ook nog een mooie zeewolf (69cm 3.5 kg) en een beste polak (90cm 9.3 kg) zie foto's en dus we hadden een hele beste week. Verder wens ik jullie een hele prettige (vis) vakantie.





Berrie (puck) Peuijn # 249

Noorwegen

hoi hier een bericht van Rene # 301

ik ben in oktober 2001 naar Noorwegen geweest samen met een oom en een zwager. we hadden een wereld week prima huisje, prima boot, met een eigen steiger, dus ook hier op konden wij vissen, en de diepe visgronden op 2 minuten varen. om goed te vangen moet je zeker een trip met een plaatselijke visser mee maken, want vis vinden die honderd meter diep zit valt niet mee, daar gaan wel een paar vakanties over heen. met ons bootje vingen we matig en klein spul, maar met een plaatselijke kotter hadden we een top dag, veel vis waaronder, pollak, leng, lom, koolvis, roodbaars, kabeljauw, en zenz... al met al een top vakantie die zeker woord herhaalt.



ps een visvakantie is niet altijd heel duur met eigen vervoer en met meer personen in een huis kan het voordelig zijneen aantal eurovissers samen? kijk eens op:

<http://www.hitratouristservice.no/>

tot zo ver

groetjes rene

Noorwegen

hoi hier een bericht van Rene # 301

ik ben in oktober 2001 naar Noorwegen geweest samen met een oom en een zwager. we hadden een wereld week prima huisje, prima boot, met een eigen steiger, dus ook hier op konden wij vissen, en de diepe visgronden op 2 minuten varen. om goed te vangen moet je zeker een trip met een plaatselijke visser mee maken, want vis vinden die honderd meter diep zit valt niet mee, daar gaan wel een paar vakanties over heen. met ons bootje vingen we matig en klein spul, maar met een plaatselijke kotter hadden we een top dag, veel vis waaronder, pollak, leng, lom, koolvis, roodbaars, kabeljauw, en enz... al met al een top vakantie die zeker woord herhaalt.





ps een visvakantie is niet altijd heel duur met eigen vervoer en met meer personen in een huis kan het voordelig zijneen aantal eurovissers samen? kijk eens op:

<http://www.hitratouristservice.no/>

tot zo ver

groetjes rene

Peter Gerits # 414

Vissen met lichte materialen in de Noorse fjorden.

Het is begin december, en de overtocht van Kiel naar Oslo is alweer geboekt. Via internet konden we al kennis maken met de nieuwe prijzen voor 2004 bij de Noorse rederij Colorline.



Direct na de bevestiging voor deze overtocht, kon Bert de 2x vier- persoons appartementen plus de bijbehorende bootjes bespreken. Bert is in de 10 jaren dat hij het Noorse dorpje Lauvsnes voor een visvakantie bezoekt, bevriend geraakt met Pål, de eigenaar van het vakantiecomplex. De houten vakantie woningen liggen pal aan het water, daar waar twee brede fjordstromen, zo'n tien kilometer uit de kust bij elkaar komen.

Ook de 2 persoons huurbootjes liggen aan de steiger direct bij de appartementen, zodat we meteen in de boten kunnen stappen.

De hengelspullen e.d. kunnen in de boot blijven, want geen Noor zal het in zijn hoofd halen om zelfs maar één haakje weg te halen, daar zijn ze veel te eerlijk voor!

Zeeviscommissie.

In onze Weerter hengelsportvereniging St. Petrus, zijn zo'n dikke vijftigtal mensen lid van de z.g. commissie zeevissen, waarbij in ploegjes van 4 tot 8 personen, hoofdzakelijk Denemarken en Noorwegen wordt bezocht voor de sportvisserij in het zoute water. Ons ploegje bestaat uit zes tot acht personen en voor mij wordt het in 2004, de vierde keer dat ik mee reis naar Lauvsnes.

Afgelopen jaar heb ik deze vakantie jammerlijk moeten missen en dat hoop ik dus nooit meer mee te maken.

Het dorpje Lauvsnes ligt hemelsbreed ± 70 km ten westen van de stad Namsos en 250 km ten noorden van de grote havenstad Trondheim, in de provincie Nord Trøndelag.

Alleen al de reis vanaf Oslo naar de vakantiebestemming is adembenemend. De autowegen waarop je maar maximaal 90 km per uur mag rijden, voeren je door een sprookjesachtige omgeving die plotseling kan veranderen van lieflijke groene dalen langs vriendelijk stromende rivieren, naar woest rotsachtig trollenland, met eindeloze naaldwouden waarvan de bodem bedekt is met rendiermos. Reis je 's avonds of 's nachts, is de kans groot dat je elanden tegenkomt, die zomaar voor je auto op de rijbaan kunnen verschijnen.

Dat verklaart dan ook waarom de maximumsnelheid zo laag is! En als je de vrachtauto's bekijkt, zijn de meeste uitgerust met een stalen traliwerk voor hun

motorkap, om de motor maar enigszins te beschermen tegen dit soort hert, waarvan de stier wel 800 kilogram zwaar kan worden.

Materialen.



In het jaar 2000 kwam ik er voor het eerst. Het was begin juli en de temperatuur was erg aangenaam voor Noorse begrippen. Het is een vreemde gewaarwording als het 's nachts niet donker wordt. Je kunt rond de z.g. zonnewende de klok rond doorvissen. De zon blijft 's nachts net boven de horizon hangen, zodat het dan maar net een heel klein beetje schemert. Heerlijk, geen besef meer van tijd, maar erg vermoeiend want je hebt je rust toch nodig!



De eerste dag dat we uitvoeren, werd er op stekken gepilkerd met een pilker van om en nabij de 300 gram. De diepte variërend tussen de 30 en 70 meter. Boven deze pilker hadden we een 2 à 3 haaks paternoster gemonteerd, waarbij op de 6.0 haken de bekende octopussen en gummie- maks waren geschoven. Als hengel een 30 of 50 lbs trollingstok van ongeveer 2 meter, waarop een stevige reel zat, volgespoeld met dyneema of dacron.



Hengelen als in zoetwater.

We vingen hoofdzakelijk wat gullen en pollakken van \pm 4 kilo, met uitschieters naar boven en beneden. Geregeld hing de paternoster vol met kleinere koolvis, die overal massaal aanwezig was. Via de dieptemeter zochten we onderwaterheuvels op en lieten ons met de wind bergaf driften.

Je snapt natuurlijk wel dat als je deze visserij uitoefent, je arm na 3 dagen zowat uit de kom is gepilkerd en zeker bij een onwennige landrot als ik, die alleen het zoete water gewend is, met af en toe wat strandvisserij en, in de goede tijd, de kleine bootvisserij op het Grevelingenmeer. Overigens heeft de fjordvisserij wel enige overeenkomsten, qua water en boot, met de Grevelingenmeer visserij. Het enige verschil is de zeer variabele diepte in de fjorden (tot wel meer dan 200 meter diep) en in het fjord wordt alleen maar driftend gevestigd.



In dat jaar maakten we kennis met Steef Meijers, de hoofdredacteur van het visblad Dé Roofvis, die samen met Jeroen Schoondergang en Peter van Veenendaal uitgenodigd was door een reisorganisatie, om een artikel te schrijven voor het betreffend blad. De heren hadden het gemunt op de pollakken, die ze belaagden met diverse lichte materialen, waaronder de vlieghengel. Na een avondje borrelen werd ik uitgenodigd om de volgende dag samen met hen mee uit te varen.



De ochtend daarop kwamen ze me ophalen, en mocht ik bij Peter plaats nemen in de boot. Mijn 20 tot 40 grams hengel werd "te zwaar" bevonden zodat Peter mij een 15 grams stokje in mijn hand duwde, met aan het eind van de lijn een countdown plug. Peter zelf sleepte met een konijnenbont streamer van ongeveer 7 cm geknoopt aan een zinkende vliegenlijn en een vlieghengel met een aftma 9. We sleepten over de randen van tangvelden, die ± 7 meter onder water lagen. Bij de eerste beet werd mijn hengel bijna uit mijn hand getrokken. Een fel vechtende

vis aan de andere kant van de lijn moest uit de tangbladeren worden gehouden. Helaas lukte mij dat niet en kwam deze vis los, maar ook Peter had een grote vis aan de haak, die de soepele vlieghengel in een hoepel deed krommen. Na een minuten durend gevecht, verscheen een prachtige pollak aan de oppervlakte van naar schatting 80 cm.

De vis werd terug gezet en niet gemeten, maar naarmate de dag vorderde begreep ik ook dat het nutteloos was om iedere vis te meten, want eenmaal in de targetzone beland, was het iedere keer prijs en scheurden de jagende pollakken meters lijn van onze reel en molen. De belofte die Steef mij deed (mijn eerste pollak op een vlieg) kwam na tien minuten vissen met de vlieghengel van Peet al uit. Toen we laat in de middag weer bij de vakantiehuisjes aanlegden, had ik pijn in mijn armen en schouders van het drillen van pollakken, waaronder vissen van ruim 90 cm! Dit was een dag die in mijn gedachte staat gegrift met een vergulde rand!



Helaas hadden wij geen pluggen bij ons en in de plaatselijke Sparwinkel waren ze ook niet verkrijgbaar. Wel kocht ik er pilkertjes met gewichten tussen de 40 en 60 gram, maar in Noorwegen betaal je daarvoor de hoofdprijs. Met deze pilkertjes vingen we met onze 60 grams spinhengels, tot op een diepte van 25 meter prachtige gullen en pollakken. Een fantastische sport, maar voor de afwisseling visten we natuurlijk ook nog met de 30 lbs hengels op diepten van meer dan 50 meter. Daar vingen we de lengen en lommen.



De overige jaren. Het jaar daarop waren we beter voorbereid! In dat jaar ging mijn roofvismaat Ron mee, zodat we vrijelijk konden experimenteren. Hele assortimenten pluggen hadden we meegenomen en we hadden een bevriende industrieel met een eigen metaal- freesbedrijf bereid bevonden, om uit aluminium blokken malletjes te frezen, als gietvorm voor pilkertjes van 60 en 80 gram. We hadden ze in kleuren gespoten die door de vissen daar het liefste worden geattaqueerd. Het vorige jaar had Peter van Veenendaal n.l. uitgevogeld dat de Noorse zeevissen het liefst oranje- en roodkleurig kunstaas aanvielen. Waarschijnlijk komt dit door de schutkleur die de aasvisjes in de tangvelden hebben. De bladeren van deze waterplanten zijn namelijk roestbruin. We vingen ons letterlijk klem aan de pluggen en lichte pilkertjes. De andere gasten in het vakantiecentrum stonden iedere keer weer met open mond toe te kijken als wij met onze buit binnen kwamen gevaren. Niet dat we alle gevangen vissen meenamen, maar de mooiste fileerden we in het botenhuis en deze werden ingevroren om vrouw en dochters thuis ook culinair mee te laten genieten.

Na het late eten, gingen we dan ook nog eens met de bootjes wat dieper het fjord in, om met stukjes makreel op grote wijtingen en schelvis te vissen. Ook dat is een geweldig mooie sport, temeer omdat we dat met 20 en 40 grams spinhengels deden. De meeste wijtingen waren dik 40 cm groot en de schelvis deden daar nog eens een schepje bovenop. Als je dan 2 of 3 van deze wildebrassen omhoog moest halen, had je de handen echt wel vol!



De verschillende vissoorten die we op zo'n vakantie vangen zijn: kabeljauw, koolvis, pollak, roodbaars, makreel, zeeduiwel, leng, lom, schar, schol, wijting, schelvis, zeewolf en soms ook nog haring. Een van onze leden heeft er zelfs vanaf de botensteiger een heuse zalm gevangen! Ook zwemmen er zeeforellen, maar het is ons tot nu toe niet gelukt om er een te vangen.

Je begrijpt wel dat deze jaarlijkse trip voor ons één groot feest is en eenmaal weer terug thuis, begint het direct alweer te jeuken en zijn we weer volop bezig met de planning voor het volgende jaar. In de tussentijd kunnen we in ons clublokaal iedere zondagochtend weer genieten van de video's die ieder clubje van hun vakantie heeft gemaakt.

We moeten nog een half jaartje wachten, maar mijn hengelspulletjes staan al klaar en ook de pas gegoten pilkertjes liggen klaar om gespoten te worden!

Peter Gerits (# 414)

Levanger

Op donderdag 27 mei met 12 man vertrokken naar Skarnsundet Fjordcenter in de buurt van Levanger in Noorwegen.

Na een dagreis aangekomen s'morgens de 28e in Hirthals in Denemarken waar wij de boot moesten nemen.

De tocht was georganiseerd door mijn maat Puck ook een Eurovisser uit Zwolle. In Hirthals de dagboot naar Oslo aangekomen. Na een rustige reis omstreeks 19.30 uur die vrijdag aangekomen in Oslo, waar we zonder moeite langs de douane kwamen en de lange reis naar het centrum konden aanvaardden.

Na een reis door de enorm mooie Noorse natuur, zaterdag s'morgens op de plek van bestemming aangekomen.

Na de spullen uitgepakt te hebben en de hengels klaargemaakt te zijn, direct het water opgegaan in de uitstekende bootjes.

Gevist tot vier uur, waarna iedereen terugkeerde in het centrum daar direct met 8 man aan het fileren geslagen om de vis zo snelmogelijk te verwerken, daar het behoorlijk warm was.

De vangst was behoorlijk, daar we zo'n anderhalf a twee uur aan het fileren waren en we alleen de vis boven de 50cm meegekomen waren.

De vangst varieerde, van kabeljauw tot Lom de grootste die deze week gevangen werd was 98 cm en 18 pond. Voorts werden er rog, koolvis, Leng ,Lom , zeeforel en andere onbekende soorten gevangen.

Die week is door iedereen behoorlijk vis gevangen en in mijn ogen is het een eldorado voor de sportvisser. De rust silte en de schitterende natuur, maakte een grote indruk op mij.

Ook dat het niet donker werd s'nachts. Je kon 24 uur vissen. Je wordt dan wel een beetje moe, maar dat heb je er graag voor over.

Ook het weer die week was prachtig, met temperaturen die week van rond de 23 graden en felle zon kon het niet mooier. En uitrusten konden we thuis weer niet dan.



Na een voorspoedige thuis reis kwamen we na een week weer op zondag avond op onze bestemmingen aan, met een vriezer vol vis filets. Kortom een reis die volgendjaar weer op het progamma staat.

John Eurovisser 99

Hitra

We zijn met 5 man van 16-06-26-06 wezen vissen op het eiland hitra, wat volgens de organisatie (hitra turist) een visparadijs moest zijn.

Na een aantal jaren in het zuiden wilden we dit dan wel eens proberen. Na een vermoeiende reis van ong.40 uur daar aangekomen we hadden een schitterend huis en een zeer mooie boot tot onze beschikking, volgende dag gelijk

maar eens proberen er stond vrij veel wind dus we konden niet naar buiten, dan
maar proberen tussen de eilandjes.



Dit leverde leuk vis op alles op kunst aas koolvis gulletjes polakken maar nog niet erg groot.

De tweede dag moest het maar gebeuren we hadden een kottetocht geboekt met de frigg de bekendste kottetocht uit froya een uurtje rijden van hitra, met schipper petter een legende volgens de organisator.

Na een goed uur varen op de atlantische oceaan met behoorlijke golven vroeg Petter wat we wilden vangen(veel of groot) nou doe maar groot zeiden wij.



Dan gaan we op 100 m vissen zij petter onder de scholen koolvis daar aangekomen pilker er aan van 700 gr en een paar gummimaks er boven, de vis zat op 60 m alle pilkers overboord en zakken en ja hoor op 50 m knal alle hengels krom de een na de andere koolvis kwam boven
enallemaal rond de 10 kilo dit ging een uurtje zo door toen ik een geweldige klap op mijn hengel kreeg ik kon de vis niet stoppen, mijn slip bleefgieren na een goede 10 min kon ik voorzichtig lijn terug halen en na nog eens 10 min kwam hij boven een gigantische koolvis van bijna 15 kiloin zijn staart gehaakt.
Ik was helemaal kapot.



Even later kreeg mark het zelfde maar deze pakte zeker 200 m lijn dit moest nog groter zijn, na een gevecht van een half uur werd het duidelijk mark had 2 kabeljauwen tegelijk een van 16.5 kilo en een van 10 kilo, en zo ging het de hele dag door.

Tot dat Petter vroeg hebben jullie genoeg vis, ja zeiden wij in de haven aan gekomen werd de balans op gemaakt we hadden ruim 400 kilo vis echt abnormaal.



Die koolvis van mij was op een na de grootste ooit gevangen op hitra.
De dagen daarna met eigen boot gaven het zelfde beeld je kon vangen zo veel je
wilde 400 kilo per dag is echt mogelijk scholen op de visfinder van 40 m dik, en
kilometers lang,



Na 2 dagen hadden we dit wel gezien en de vriezer van 200 liter was al vol.



We hebben de dagen er na alleen nog maar bodem gevist tussen de 100 en 250 m en ook daar leuk gevangen mooie lommen- leng-kabeljauwen-div haaitjes-schelvis,



Te veel om op te noemen we hebben alle dagen schitterend mooi weer gehad veel zon en weinig wind een ZEER geslaagde vistrip dus(.voor herhaling vatbaar)

gr.rob # 419.

Helnessund

VESTFJORDEN BRYGGEN EEN TOPSTEK IN NOORD NOORWEGEN.

Noorwegen is en blijft het Europese eldorado voor de sportvisser. Ieder fjord, hoe uitgestrekt ook, kent natuurlijk zijn goede en minder goede stekken maar er is altijd wel een visje te vangen. Op het moment dat we onze keuze voor een bepaalde lokatie hebben gemaakt zorgen eerst voor de nodige info omtrent dieptes en riffen in een bepaald gebied. Hierdoor kom je altijd enigszins voorbereid op je stek aan. Tijdens mijn vele Noorwegentrips dacht ik iedere keer weer dat het steeds moeilijker zou moeten worden om weer een nieuwe (betere)toplokatie te kunnen vinden! Dit heeft uiteraard veel te maken met de eisen die we stellen aan het verblijf, de boten en de vismogelijkheden tijdens alle weersomstandigheden. Na heel wat "studiewerk" in de nieuwe Din-Tur brochure werd besloten om

ook dit jaar wederom richting noord Noorwegen te trekken. Ons oog viel op het appartementenverblijf de Vestfjorden Bryggen in Helnessund, gelegen aan uitgestrekte Leinesfjorden. Tijdens de enerverende drie uur durende rit van Bodo naar het gezellige Helnessund, werden we vergezeld door vlagerige regenbuien en een overdosis koude wind. Het zag er dus allemaal wat triest uit, en dan te bedenken dat we Nederland 's morgens hadden verlaten met een temperatuur van 25 graden. Maar goed, nadat we bij ons mooie verblijf waren aangekomen en we ons hadden geïnstalleerd op onze kamers kwam de eigenaar met goed nieuws. Het weer zou in de loop van de avond helemaal omslaan. Een sterk hogedrukgebied zou de komende week het bekende heft in handen nemen en de temperaturen opschoeven naar 25 tot 28 graden! En omdat ook de wind de pijp aan Maarten zou geven zag het er meer dan perfect uit.



Na het avondeten, inspecteerden we onze boten. Nu had ik de laatste jaren al heel wat moois op botengebied gezien, maar wat hier lag sloeg werkelijk alles. Naast een zeer stabiele, ruim 5 meter lange en bijna 2 meter brede polyester boot lagen er ook nog eens twee prachtige nieuwe aluminium scheepjes met werkelijk alles erop en eraan! De boten waren allemaal voorzien van een Lowrance kleuren DGPS/Dieptemeter en werden allen aangedreven door een (zyuinige) 30 pk viertakt Suzuki bb-motor.



Wat kon een visser zich nog meer wensen? Na wat info te hebben ingewonnen besloten mijn vismaatjes alvast een paar uurtjes te gaan vissen en de omgeving aan een kleine inspectie te onderwerpen. Zelf besloot ik me op onze varanda te nestelen waar ik genoot van het fraaie uitzicht over de besneeuwde Lofoten en de op dat moment reeds doorbrekende zon! Omdat je rond de poolcirkel te maken hebt met de zgn. middernachtzon wordt het er nauwelijks donker. Mede hierdoor kan je bioritme dan ook behoorlijk van slag raken. Noren zijn gastvriendelijke lui die, zeker in het weekend, de tijd laten voor wat die is en net zo makkelijk de gehele nacht door barbequen. Kortom, we werden ook deze vakantie weer meerdere keren uitgenodigd op dit soort gezellige feesten. Maar goed we dwalen af. Na een gesprek met wat Nederlandse vissers (want die kom uiteindelijk overal tegen, nietwaar!) begon het zolangzamerhand lelijk te kriebelen. Er waren hier, zo bleek al snel, heel veel mogelijkheden. Hoofdmoot van de visserij bestond uit kabeljauw en koolvis. Verder barstte het verder op de oceaan van de lom en zeewolf. Kortom, een goed vooruitzicht dus. Deze gegevens werden nog even versterkt toen mijn vismaten na een krappe twee uur al weer de haven binnen voeren met de eerste heilbot van ruim 12 pond! Zo, die binnen benne binnen, lachte Frits die zijn eerste Noorwegen avontuur dus sterk begon.

De volgende morgen vroeg werden onze hengelspullen snel in de boot geladen, en koersten we in een streep naar de stek waar Frits de vorige avond zijn eerste heilbot had weten te verleiden. We besloten om een drift over een uitgebreid onderwaterrif te maken. De waterdiepte rondom het rif lag zo rond de 50 meter terwijl er boven het rif zelf slechts zo'n 15 tot 20 meter water stond. Hoeveel vis hier zat durf ik niet te zeggen, maar nog voordat onze pilkers de bodem hadden bereikt stonden we alledrie al met een kromme hengel. Zelfs onze Lowrance dieptemeter kon deze enorme hoeveelheden vis nauwelijks op het scherm toveren, waardoor het beeld helemaal zwart/blauw kleurde. Het bleek al snel om enorme concentraties gul te gaan. De 75 grams geel/rood gekleurde Atomsilda's van Shimano werden snel vervangen door 40 grams Noorse StingSilda's (groene rug met zilveren buik) voorzien van een enkele haak. Onze spinlatten kraakten werkelijk onder dit enorme geweld. De vissen varieerden in gewicht van een tot zo'n zes kilo. Als vis nummer een je pilker miste, dan had de ander hem alweer te pakken. Naast gul vingen we veel kleinere koolvis en een enkele zeewolf. Een betere kennismaking hadden we niet durven dromen! Toen we na een paar uur een paar mooie dikke

makrelen vingen, werd besloten om dieper water op te zoeken om het daar met een verse makreel strip rond de bodem te proberen.



Voor deze manier van vissen haalden we onze 3 meter lange uptide hengels en reels (Calcutta 700 voorzien van 25/00 dyneema lijn) te voorschijn. We vissen op deze grotere dieptes in de regel altijd met een eenvoudig schuifstelsel. Ook nu werd er een zippglider op de voorslag gemonteerd waaraan we ons lood bevestigden. De zippglider werd op zijn beurt weer gestuit door sterke speldwartel (voorzien van lager) waaraan we onze circa anderhalve meter lange dwarrellijn vastmaakten. Als haak gebruikten we uitsluitend de Octopus Circle hooks 7-8/0 van Gamakatsu. Om het geheel nog net even wat aantrekkelijker te maken plaats ik net voor de haak meestal nog wat lichtgevende kraaltjes. Enfin na een krappe 5 minuten dwarrelde de eerste flap makreel richting bodem een noors visavontuur tegemoed. De diepte ter plaatse lag zo rond de 60 meter langzaam aflopend naar een meter of 80. Belangrijkst detail tijdens deze manier van vissen is, dat je je aas altijd zo dicht mogelijk rond de bodem aanbiedt. Je kunt makkelijk zelf controleren door regelmatig wat lijn bij te geven totdat je lood de bodem weer heeft bereikt, waarna je hele spul weer even een metertje omhoog draait om vastlopen te voorkomen. Het is dus best wel een actieve manier van vissen, waarbij je geen moment kunt verslappen omdat je ieder moment de vis van je leven kunt haken! Maar in ons geval leek het echter wel uitgestorven daar rond de bodem. Onbegrijpelijk, want werkelijk alle ingrediënten voor deze manier van vissen waren aanwezig. Een lekker zonnetje, een mooie rustige drift op de getijdestroom (je voelde je lood hierbij regelmatig tegen de uitstekende rotsen tikken) en verse makreelstrips! Het kon dus niet mooier, maar daar bleef het dan ook bij. Na ruim anderhalf uur en enkele makreelfile's verder, besloten we dan ook terug te keren naar ons grandioze verblijf. Wie in Noorwegen met vakantie is eet vis dus was het aan Eric om wat gullen en zeewolven te fileren.



Na onze lunch wilden we het eens aan de andere kant van het eiland proberen. Volgens onze kaart, werd dit gebied gekenmerkt door tientallen kleine eilandjes en enorme diepteverschillen. Zo viste je rond een rif op 20 meter en zo liep de diepte ineens op tot ruim 120 meter! Ook hier “parkeerden” we onze boot allereerst op een diepte van effe 25 meter. Ook nu was het direct raak en werden onze pilkers direct gegrepen door gul en koolvis. Opvallend was wel dat de koolvissen hier van een groter kaliber waren, dan aan de andere kant van het eiland. Vissen van rond de 2 kilo zorgden dan ook voor de nodige afleiding. Keer op keer werd de slip van onze Twinpowertjes 5000FA dan ook behoorlijk op de proef gesteld. Maar uit ervaring, wisten we dat deze kleine helse machientjes al voor hetere vuren hadden gestaan en zich nog nooit gewonnen hadden hoeven te geven. FritS testte voor Spro de Blue Arc 750/755 uit en was zondermeer tevreden over de kwaliteit van de slip en de inhaalsnelheid. De molen kreeg de hele vakantie goed op zijn donder maar gaf geen krimp dus is dan ook zondermeer een aanrader voor een Noorwegentrip! Vele tientallen gullen en koolvissen verder besloten we naar een gebied te varen waar continu twee beroepsvissers aan het slepen waren. Zij visten op koolvis voor de vismeelindustrie. De “bijvangst” bestond voor het grote deel uit kabeljauw, welke uiteraard netjes werden uitgesorteerd. Ook op deze stek barstte het werkelijk van de vis, maar verder dan koolvissen met een gewicht van 4 pond kwamen we niet. Mede omdat het weer steeds mooier werd, besloten we een stuk verder de open oceaan op te varen. Gekozen werd voor een diepte van zo’n 50 meter waar we wederom een makreelfile richting bodem lieten zakken. Ook nu duurde het bijna een uur voordat een langzaam wegdommelende Frits een dikke aanbeet kreeg. De vis nam eerst een meter of 15 lijn en stopte daarna weer. Geprikkeld door deze “onverwachte” aanbeet waren we ineens weer wakker en wachtten we gespannen op de dingen die gingen komen. Na ruim 2 minuten nam de vis het rit weer aan en gaf Frits hem een stevige draai om zijn oren. Het derde de vis helemaal niets want deze bleef gewoon met dezelfde gang richting IJsland zwemmen. De slip werd langzaam maar zeker wat strakker gezet, maar ook dat bleek onze vriend nauwelijks te deren. Gezien de kracht die de vis ontwikkelde ging het gegarandeert om een grove heilbot. Niks geen gestomp op die hangel maar gewoon in een tempo doorzwemmen naar dieper water. Gespannen en zwetend genoot Frits van “zijn” superdril. Toen ineens, stopte het mormel en kwam eigenlijk geheel onverwachts weer richting

boot kanjeren! Nu was het even lelijk opletten geblazen. Frits kon eigenlijk maar een ding doen en dat was draaien alsof zijn leven ervan af hing. Maar voordat hij besepte wat er precies gebeurde zwom onze vriend onder de boot richting rif waarbij de onderlijn een scherpe steen geraakt moet hebben want ineens werd het contact met deze grote vis abrupt verbroken. G...mme heb ik dat; kwarde Frits. Eindelijk een mooie vis en dan dit. Tja, dat hoort er nu eenmaal bij en juist die grote vissen zijn nu eenmaal een fractie slimmer dan hun kleinere soortgenoten. Toen zijn onderlijn aan de oppervlakte verscheen bleek inderdaad dat zijn wapperlijn van 90/00 mm. nylon lelijk was gerafeld en dus langs een rots moet zijn geschuurd. Jammer maar we hadden tenslotte nog 8 visdagen te gaan, dus.....!!



Het bleef deze middag helaas bij deze ene schokkende gebeurtenis en daarom besloten zo rond 5 uur terug te keren naar de Vestfjorden Brygge waar Eric zijn naam als zijnde de visbak-specialist weer waar maakte. In overleg met onze charmante gastvrouw en visgek Pia werd besloten om 's avonds wat vis voor de barbecue van de volgende avond te vangen. Rond een uur of tien vertrokken we dan ook weer richting oceaan voor wat gul en zeewolf. Het varen nam meer tijd in beslag dan het vangen van de beoogde vis voor onze barbecue. Rond een uur of elf stond Eric al weer te fileren terwijl Frits en ik ons vanaf de varanda kostelijk vermaakten met het vangen van kilo koolvisjes op de lichte spinlat. De volgende morgen lag het fjord er weer bij als het bekende biljartlaken. De zon had nog even een tandje bijgezet waardoor we 's morgens om 8 uur al een temperatuur van 23 graden konden noteren. Tijd voor ons eerste, verre oceaan avontuur zo werd besloten. Ergens op een mijltje of 7 lagen wat grote eilanden waar het volgens insiders barstte van de grote lom, gul en zeewolf. Na een lekker ontbijt met uiteraard gebakken zeewolf werd de boot in gereedheid gebracht voor ons avontuur. Na pakweg een minuut of 40 bereikten we ons doel. Een toch wel uniek eiland gelegen in the middle of nowhere! Links en rechts zag je regelmatig een grote zeearend cirkelen terwijl onze boot zowel links als rechts we werd geescorteerd door een aantal kleinere dolfijnen. Dit alles werd rustig gade geslagen door wat dikke zeehonden, die zich hier op dit toch wel unieke plekje van onze aardkloot hadden verzameld. Kortom een stukje natuur, waarvan je echt met volle teugen kon genieten!! Nadat we waren gekomen van dit paradijs zoefden onze pilkers richting diepte. Er stond hier maar liefst 80

meter water. Maar ook nu bereikten onze "loodstaven" de bodem niet maar werden ze halverwege al gepakt door dikke koolvissen. Had je het geluk dat je de bodem wel haalde, dan was je verzekerd van een dikke lom. Mijn hemel wat een vis zat hier rond dit groepje eilanden. Opvallend was echter dat je weinig gorve kabeljauw ving want dit was volgens mijn optiek toch een typische stek voor wat 40+ ponders. Naast koolvis en lom haakten we ook regelmatig grote zeewolven. Maar ook hier rond dit stukje paradijs kende men dat oervervelende fluitje en ja hoor zomaar ineens was het gedaan met de pret! Af, over, finito, op!! Maar voldaan, en nog volop nagenietend van ons machtige avontuur voeren we weer richting Helnessund onze visbarbeque tegemoed.



De volgende dag besloten we het weer eens op de stek te proberen waar Frits de eerste dag een leuke heilbot wist te vangen. Het barstte er echter weer van de gul waardoor andere vis nauwelijks kans kreeg om je kunstaas te pakken. We zochten daarom een stek op net een diepte die varieerde van 40 tot 60 meter. De gul die we hier vingen waren een stuk zwaarder. Zo nu en dan verschenen er zelfs dikke 20ponds vissen aan de oppervlakte! Maar ook nu was het helaas weer een hele toer om je pilker(tje) door de enorme massa's koolvisjes heen te krijgen! Dat je hier werkelijk alles kon verwachten bleek op het moment dat ik een koolvisje snel naar de oppervlakte wilde draaien. Vanuit de diepte verscheen een enorme kabeljauw die het kleine mormel tot hooguit een meter onder de oppervlakte bleef volgen om vervolgens weer rustig te keren naar zijn woonplaats! Geloof me, dit soort momenten zijn nu niet direct echt goed voor je hart. Even later was het weer raak en werd een kleine gul op zijn beurt weer achtervolgd door een mooie heilbot. Uiteraard stopte ik met draaien in de hoop dat deze grote platterik mijn "aasvis" toch alsnog zou pakken. Maar dat bleek helaas ijdele hoop. Nog geen half uur later verscheen er alweer zo'n monster achter een kleine koolvis. Ook nu stopte ik weer op pakweg 5 meter onder de oppervlakte. De grote heilbot (we schatten zijn gewicht op zo'n 25 kilo) zwom rustig om de gul heen alsof hij hem wilde controleren. Frits liet direct een pilkertje naast het gulletje zakken maar ook daar had onze grote platte vriend geen oog voor en verdween langzaam weer in de diepte, drie vissers verbouwereerd achterlatend!! Dat ze er zaten wisten we nu dus wel maar helaas bleef het hier bij de ene heilbot van Frits!



Na nog enkele enerverende (warme-windstille) dagen met veel mooie gullen en koolvissen vertrokken we naar het gezellige Olderdalen gelegen aan het visrijke Lyngenfjord. Hier hadden we de laatste twee afgelopen jaren al heel veel zware vissen gevangen. Ook nu hadden we onze zinnen gezet op grote zeewolf en ...uiteraard heilbot! Na een autorit van ruim 5 uur werden we begroet door mede eigenaar Arne Mathissen. Volgens hem was de visserij deze week weer een beetje aangetrokken en waren de weersvooruitzichten wederom meer dan perfect te noemen.



De volgende morgen vroeg vertrokken we met onze fantastische boot richting Koppangen. Een klein stadje gelegen aan de uitloper van een enorme gletsjer. Het water bevat daar zoveel zuurstof dat het helemaal lichtgroen is gekleurd. Op het moment dat je daar een vis uitdrikt zie je gewoon zwarte (minder zuurstofrijke) plekken in het oppervlakte water ontstaan. Een mysterieus gezicht maar een enorm visrijk gebied zo hadden we al meerdere keren mogen ervaren. Dit zuurstofrijke water blijkt zeer aantrekkelijk te zijn voor kleine koolvis die op hun beurt natuurlijk weer volop in de belangstelling staan van alle grote roofvissen die er rondzwemmen. Kortom het is er een kwestie van eten en gegeten worden. Op het moment dat we rond de uitloop arriveerden was er net een enorme school schelvis aan het jagen. Vissen tot hooguit anderhalve kilo "klopten" het oppervlaktewater tot schuim. Na een vissie of tien hadden we dit wel gezien en zochten we de voor bekende riffen op. Hier hadden we al heel wat grote zeewolven gevangen. Gewoon aan de pilker op een meter of 40 diep. Mede omdat er nauwelijks wind stond, konden we doelgericht te werk gaan en het hele gebied meter voor meter uitkammen. Helaas leverde dit in de ochtend slechts een enkele kleine gul op. Toen de vloedstroom begon te lopen werd de grote vis wat actiever en konden we onze eerste 20+ ponders (kabeljauw) verwelkomen. Nu was het Eric die een grote vis haakte! Dat dit geen gul was bleek al snel want de vis nam in een keer het rit aan en bleef zonder te stompem gewoon doorzwemmen. Omdat we toch lagen te drijven besloten we langzaam achter de vis aan te varen. Dit moest een grote heilbot zijn, dat kon niet anders. Na pakweg een minuut of 5 had de vis er genoeg van en dook het diepe water in. Er was gewoon geen houden aan. Meter na meter dynema werd van de reel gesleurd. Keer op keer werd de slip strakker gezet maar de vis zwom gewoon door. Eigenlijk zagen we de bui al hangen en na hooguit 10 minuten schoot de heilbot (want dat was het op zeker) los van de pilker. Domme pech! Eric stak een sigaretje op en ging effe in de punt van de boot zitten. Zijn gezicht sprak de bekende boekdelen. Helaas pindakaas, maar ook dit soort momenten horen nu eenmaal bij onze mooie hobby! Nadat we de boot terug hadden gevaren naar "ons" rif werd mijn pilkers getrakteerd op een doffe dreun. Geen heilbot dit keer maar wel een mooie vis die als een soort plastic zak gewicht richting oppervlakte kwam. Dit was typisch de manier waarop een zeewolf zich tijdens de dril verzet. En ja hoor na enkele minuten verscheen er zo'n prehistorisch monster binnen het bereik van de gaff. Oke,

ze zien er dan misschien wel niet uit maar zijn bijzonder smakelijk. Het was een dikke vis van ruim 7 kilo en een lengte van 87 cm. Rond een uur of 5 besloten we terug te varen om de vis “barbecue klaar” te maken.



De dagen die volgden waren zondermeer zeer visrijk te noemen. Naast veel grote kabeljauw vingen we regelmatig dikke zeewolf terwijl een trip richting Kafjorden ons dikke koolvissen opleverde. Kortom het enorm uitgestrekte Lyngenfjord is vergeven van de vis. Je moet er helaas alleen altijd een hoop tijd en energie insteken om ze te vinden. Mocht je die kant opgaan kijk zoek dan op internet gewoon wat plaatsen in de buurt van je verblijf op. Hier staan meestal kaarten afgedrukt met de waterdieptes ter plaatse. Hiermee kun je thuis al een hoop huiswerk doen. Noorwegen blijft een attractief land met heel veel vismogelijkheden. Een land waar je naast een machtig mooi stuk natuur ook ieder moment van de dag de vis van je leven kunt verwachten!





INFO:

Helnessund ligt op pakweg 5 uur rijden vanaf het vliegveld van Bodo. Het huren van een auto is niet nodig omdat men vanaf de haven van Bodo op de veerpont richting Helnessund kan stappen. Deze veerboot vaart 5 keer per dag en stopt op nog geen 5 minuten van de Vestfjorden Bryggen. Er is een grote supermarkt op hooguit 5 minuten lopen. Hier kan je terecht voor brood, melk, groente etc. De tocht per veerboot van Bodo naar Helnessund duurt circa 1 uur.

Voor alle informatie kan men contact opnemen met Din Tur Buro West Johann-Eilers-Weg 5 28816 Stuhr

tel: 04221- 6890586 fax: 04221-6890589 info@din-tur.de www.din-tur.de

Joop Folkers

Lauklines Kystferie



Wanneer je al een tijdje de wens hebt om een keer in Noorwegen te kunnen vissen, en je wordt dan door Leen van Ahoy Hengelsport gebeld of je zin hebt om een korte week door te brengen in Noorwegen, dan bedenk je je geen moment. "Graag, regel maar" was mijn eerste reactie, nog niet eens wetend of het op mijn werk wel mogelijk zou zijn om een week weg te kunnen. Met wat geregel en medewerking van de directie bleek dit geen probleem, ik kon mee!



Helaas had Marian minder geluk, dit bleek ivm vankantie van collega's niet mogelijk, dan ga je maar alleen was het antwoord van Mar.



Vanuit Amsterdam naar Oslo, door op een binnenlandse vlucht naar Tromsø. Daar opgehaald door een taxi die ons op de plaats van bestemming bracht.

Lauklines Kystferie 6 Huisjes, gelegen aan de fjord. Goed ingerichte huisjes met alles erop en eraan, met 7 bedden een ruime woonkamer, keuken en 2 badkamers.



Een berghok met een ventilatie systeem om kleding en visspullen te bergen/drogen, en het water op 3 meter van de achterdeur.

Een boothuis met ruimte om vis te fileren, een diepvriesruimte, de bootsteiger op werpafstand en een kleine hengeshop om het geheel te compleet te maken.



Het straalde ervanaf, hier was alles gedaan om het de gasten zo aangenaam en gemakkelijk mogelijk te maken .Het was duidelijk, aan alles was gedacht,als de vis ook nog mee zou werken kon het niet meer stuk...

Wanneer je na het installeren van de slaapkamers en uitpakken van de spullen naar buiten kijkt en je ziet overal de vissen springen,dan kan je niet wachten om te gaan vissen(ik niet tenminste)dus snel een spinhengel klaar maken en naar de steiger.Op aan raden van Willem (een van de vaste schippers van De Specialist die hier al eerder verbleef) een smalle Toby lepel er aan en snel spinnen.Wel,als dit een voorbode was van de komende paar visdagen dan zouden we onze lol op kunnen.De ene na de andere koolvis vergreep zich aan de lepel,dit terwijl Leen en Peet zich vermaakten met een kleine shad's en fraai getekende gulletjes vingen.Totdat het begon te regenen en we maar naar binnen zijn gegaan.Vreemd wanneer het niet donker wordt,geen idee hoe laat het was.



Volgende morgen vroeg op, de bootjes lagen klaar de brandstoftanks vol en de visvinders stonden op scherp. Varen maar, ik kan niet wachten jongens en met drie boten het water op. Varend naar de monding van de fjord verbaas ik mij over de diepte die op de diepte-meter verschijnd, op sommige plaatsen meer dan 100 meter... als je bedenkt dat op "onze" Noordzee op gemiddeld 27 meter wordt gevestigd... Willem loodst ons naar de eerste stek waar wat aasvis zal worden gevestigd, op mijn reactie "dat gaan we proberen bedoel je" werd gereageerd met "nee dat gaan we even doen". Wel dat bleek, voordat ik mijn spin hengel klaar had vingen Leen en Peet al de eerste Koolvissen en in "no-time" was er meer dan voldoende aasvis. De volgende stek bleek 3 minuten varen volgens de diepte meter ongeveer 42 meter diep en een leuke stek voor Gul en mooie Schelvis,



mijn eerste worp leverde twee mooie Gullen tegelijk en Peet en Leen stonden ook al met kromme hengels.



Ondertussen zorgde het zonnetje ervoor dat de bewolking meer en meer verdween, vanaf die ochtend tot aan de ochtend van vertrek zou de zon niet meer van onze zijde wijken, het was werkelijk super weer de dagen dat we daar waren.



Op naar de volgende stek, op een half uurtje varen lag een eiland dat nog het meeste leek op een groot rotsblok door ons Gibraltar gedoopt.



Ik schat zo'n 220 mtr hoog en zeer steil aflopende oevers met op 100 meter afstand dieptes van 70 mtr, waar door ons meerdere mooie Gullen, zeer veel kleine Koolvis en een kleine Roodbaars werden gevangen. Verder naar de zuid-west kant vingen we mooie Lommen.



Peet ving hier zijn eerste fraai getekende Zeewolf.



Eerst visten we met visstrips, maar al snel met een hele Koolvis-filet.

Na in de loop van de dag een aantal van dit soort stekken te hebben afgevist, tegen etenstijd weer naar binnen. Ons verbazend over de hoeveelheid vis die we op deze eerste dag hadden gevangen en weer terugzet. Behalve drie mooie Gullen en een Schelvis die op het menu van de 2e dag zouden staan.

De 2e en de derde dag zijn er door ons enorme aantallen vis gevangen, overal waar de bodem overging van ondiep naar diep werd vis gevangen.

In aantallen waar we hier alleen maar van kunnen dromen.



De laatste dag waren de vangsten wat minder, niet slecht maar we moesten wat meer moeite doen om de grotere vissen te vangen.

Koolvissen bleven we vangen in enorme aantallen, vissen tot zo'n 40 cm waren werkelijk overal te vangen en het maakte niet uit waar we mee visten.

Mijn antwoord toen Mar vroeg hoe het ging was "Balen joh... ik moet morgen weer naar huis" en "wanneer gaan we weer".



Ook het land is al een belevenis, een overweldigende natuur met sneeuw op de toppen van de bergen, water-vallen en rijk begroeide eilandjes.

Met de Zee-arenden, de Zee-otters en tuimelaars die we hebben gezien, een vistrip met een gouden randje.

SOROYA, EEN ELDORADO VOOR DE VERWENDE ZEEVISSER!



Het is al weer heel wat jaartjes geleden, dat ik voor de eerste keer een artikel over de sportvismogelijkheden in Noorwegen onder ogen kreeg. Het was eigenlijk direct zoiets als liefde op het eerste gezicht! Ik was direct in de ban van die enorme verscheidenheid aan vissoorten die je daar kon verwachten. Enorme kabeljauwen, beresterke koolvisssen, record schelvisen en last, maar zeker not least die altijd weer imponerende heilbotten! Tel daar dan nog eens die werkelijk unieke omgeving en de vrijwel ongerepte natuur bij op, dan ben je gewoon verkocht!



Het ware eldorado voor iedere, verwende sportvisser! Jaren geleden startten we onze noorse visavonturen rond Bergen waar we veel grove kabeljauw en dikke zeewolven vingen. Onze uiteindelijke droom was een visavontuur te realiseren in het topgebied rond de alom geprezen Lofoten tot aan de Noordkaap. Een uitgestrekt gebied, waar je tijdens de zomermaanden geconfronteerd wordt met die toch altijd weer mysterieus aandoende middernacht zon. Een gebied ook, waar moeder natuur ook na al die jaren nog steeds de bekende scepter zwaait! Een ontmoeting met een school jagende orca's of zo'n enorme grijze walvis behoort hier dan ook allemaal tot de mogelijkheden!



Na heel wat omzwervingen langs de mooie, vaak grillige Noorse kust besloten we eens een visvakantie door te brengen op het eiland Soroya, gelegen op steenworp afstand van de Noordkaap. Hier kon je, althans volgens de insiders nog kabeljauwen tot ver boven de 60 pond(!) verwachten. Ook enorme heilbotten en niet te vergeten dikke zeewolven kwamen hier in dit vrijwel nog ongerepte deel van de oceaan veelvuldig voor. Kortom, de ideale uitdaging om eens een nieuw record op de lijst te zetten.

EERSTE ONTMOETING.

Na een ietwat rommelige, vermoeiende reis kwamen we rond het middaguur aan op Soroya. Een eiland van rust en ongekennde schoonheid. Een eiland met prachtige schone verlaten stranden omgeven door hoge vrijwel onbegroeide bergen. In het stadje Hasvik werden we verwelkomt door Amed, eigenaar van het gezellige Hasvik hotel. Na een stevige maaltijd en enige uitleg omtrent de vismogelijkheden vertrokken we over de enige "snelweg" de 882 richting Sorvaer.

Een idyllisch plaatsje gelegen aan de uiterste westkust van het eiland. Na een korte reis waar steile rotswanden werden afgewisseld door uitgestrekte weilanden en ravijnen kwamen we aan in ons verblijf dat luisterde naar de mooie naam "Sorvaerstua". Een uniek appartement gelegen op hooguit 50 meter van onze boten. Vanuit de enorme huiskamer hadden we een werkelijk fantastisch uitzicht over die oneindige, uitgestrekte oceaan. De lokatie, waar ons veelbelovende visavontuur het de komende dagen gestalte moest gaan krijgen.

Al snel werden we voorgesteld aan de eigenaar van onze visboten, en na een kort onderhoud besloten we om alsnog een paar uurtjes te gaan vissen. Tja, het is er uiteindelijk niet voor niets 24 uur per dag licht nietwaar! Onze boot, een typisch noors model, was voorzien van een 60pk viertakt Evenrude. Nadat we de hengels hadden opgetuigd, voeren we langzaam de haven uit.



Lars onze booteigenaar, had ons middels een kaart wat stekken aangewezen, waar we grote kabeljauw en dito koolvis konden verwachten. Maar omdat de oceaan deining nu niet direct "braaf" was, besloten we het dicht onder de kant te proberen. Een goede keuze zo bleek al snel, want hier lagen we lekker uit de wind en konden we alvast een beetje wennen aan onze nieuwe omgeving. Zoals verwacht, hoefden we in ieder geval niet al te lang op onze eerste aanbeet te wachten! Nog voordat onze verchromde pilkertjes de bodem hadden bereikt, was het al raak. Gezien de korte snelle runs gokten we op schelvis. Een topsportvis die zich graag op diepe gedeeltes rond hoge kliffen ophoud. Omdat we allebei gebruik maakten van een spincombi beleefden we meteen al weer supersport!

Na enkele minuten kon ik een schelvis van een dikte 6 pond uit het water tillen. De vis van mijn maat had wat meer puf en precies op het moment dat mijn schelvis alweer het glasheldere oceaan water indook verscheen er een leuke heilbot aan de oppervlakte. Zo, kun je je nog een betere opening wensen! Hoeveel vis we die eerste avond gevangen hebben durf ik niet te zeggen, maar dat het een waanzinnige hoeveelheid was kun je rustig van me aannemen. Een scala van vissoorten als schelvis, kabeljauw, heilbot, koolvis en niet te vergeten prachtige zeewolven zorgden voor een pracht sessie die we allicht niet snel zouden vergeten!



Voldaan stuurden we onze boot na een paar uur de kleine pitoreske haven weer binnen.

Op verzoek van de eigenaar hadden we wat heilbotten en zeewolven meegenomen. We hadden afgesproken dat hij een echte noorse vismaaltijd voor ons zou komen bereiden. Nou dat hebben we geweten want na een korte douche stonden er twee dampende schalen vis op de tafel.

Na deze supermaaltijd, werd er samen met nog wat plaatselijke vissers de vele mogelijkheden rond dit unieke gebied doorgenomen. Hier op Soroya nemen de mensen echt nog de tijd voor je, en zijn bereid je alle info te geven waar je om vraagt! Gezien de goede weersvoorspelling voor de komende dagen, werd besloten de volgende dag een ondiep rif op pakweg 10 kilometer ten noorden van de haven te bevissen. Een stek waar je gewoonlijk veel grote gul en koolvis kon verwachten.

Na een ietwat "onrustige nacht" werden we 's-morgens vroeg gewekt door een stel krijsende meeuwen die zich op het dak van ons appartement hadden genesteld. Voorzichtig opende ik het gordijn en was direct in mijn element. De spiegelgladde oceaan lag te blinken in een heerlijk zonnetje! Kaassie dus, en binnen een tijdsbestek van amper een half uur tufden we de ons inmiddels bekende haven uit op zoek naar een nieuw visavontuur!

De sterk afnemende wind had de zee omgetoverd tot het bekende biljartlaken. Terwijl onze boot zo nu en dan werd geescorteerd door een groep dartelende dolfinen koersden we in de richting van het grote rif. Reeds op enkele kilometers afstand zagen we een schouwspel dat we slechts zelden op open zee hadden meegemaakt. In de lengte van het vele kilometers lange rif had zich een massief langgerekt lint van duikende, vretende en krijsende meeuwen verzameld.



Een compleet gekkenhuis! De gehele oppervlakte kolkte van de duizenden kleine koolvisjes die door hun grotere familieleden naar de oppervlakte werden gejaagd! Daaronder bevonden zich volgens de lokale vissers dan weer de dikke kabeljauwen en heilbotten! Zenuwachtig werden de eerste pilkers richting bodem gestuurd, maar eigenaardig genoeg kreeg je slechts een enkele aanbeet zonder dat je de vis haakte? Onbegrijpelijk, maar waar! Snel werd overgeschakeld op ander kunstaas en met succes zo bleek al snel. Ook hier bleek een 18 cm lange fel gekleurde shad de oplossing. Shads, die we middels een loodkop van 85 gram langzaam over het rif richting boot spinden. Al snel bleek dat de rood/-en groen/gele uitvoeringen op en top favoriet waren. De ene na de andere gul klapte soms op hooguit twee meter onder de boot op ons kunstaas. En niet van die lullige visjes! Het klinkt misschien bizar, maar gullen van pakweg 20 pond telden nauwelijks mee!



Naast die enorme kabeljauwen werden we zo af en toe getrakteerd op kanjers van koolvissen of een enkele verdwaalde heilbot. Mijn God, wat een vis zat er hier in dit gebied! Het gebeurde slechts zelden dat we niet alledrie tegelijk met een kromme spinlat stonden te gillen! Maar ... ondanks het enorme visaanbod bleek men ook in dit gebied dat irritante fluitje te kennen, en binnen een tijdsbestek van hooguit 10 minuten was het gedaan met de vreetorgie en leek de zee uitgestorven. Omdat de vele gullen na de vaak spectaculaire dril weer in hun element werden terug gezet konden we alleen maar schatten hoeveel vissen we hadden gevangen. De zwaarste gul woog net geen 50 pond terwijl de langste vis 134 cm mat! Als "bijvangst"vingen we een aantal kleinere heilbotten en grote koolvissen. Moe, maar zeer voldaan zochten we in de namiddag de kant weer op.



KLEINE KOOLVIS.

Na onze zoveelste heerlijke vismaaltijd besloten we ons geluk te beproeven op wat populaire heilbotstekken. De vissen waren hier niet direct spectaculair groot maar de kans om er een te vangen was daar zondermeer aanwezig. Met onze haringlijntjes (voorzien van een klein pilkertje) probeerden we wat kleine koolvisjes te vangen, topaas voor alles wat heilbot heet! Nou dat bleek pas snel een probleem. Zelfs in de haven vingen aan deze combi alleen maar 5 tot 6 ponds gullen en dikke koolvissen. Gelukkig ontdekten we per toeval een stek waar het barstte van dit kleine spul (tot 40 cm) en konden we overgaan tot de orde van de dag!



Ons materiaal voor de heilbotvisserij bestond uit een 3 meter lange uptide hengel voorzien van een kleinere reel (Calcutta 700) De hoofdlijn bestond uit 25/00 mm FireLine voorzien van een circa 5 meter lange nylon voorslag (60/00 mm) Op de anderhalve meter lange aaslijn plaatste we de niet meer weg te denken Octopus Circle Hook van Gamakatsu (7/0) Terwijl mijn maat koos voor een strip vis besloot ik een levende koolvis richting bodem te sturen. Een oude pilker van zo'n 300 gram zorgde ervoor dat ons aas vlak rond de bodem kon worden aangeboden. Ook nu liet de eerste aanbeet niet lang op zich wachten. Na wat korte stuntelige rukjes werd de koolvisstrip van mijn maat lelijk te grazen genomen waarna hij de haak kon zetten. De vis ging er als een haas vandoor. Heilbot of...? Na enkele minuten verscheen er een dikke zeewolf in het glasheldere oceaanwater. Een pracht vis maar dit was onze opzet niet. Nog voordat we onze vriend onthaakt hadden zag ik mijn uptider in een ooghoek even doorknikken, deze actie werd vrijwel direct gevolgd door een snelle run. Dit moest heilbot zijn! De vis nam een lange snelle run om daarna weer even abrupt te stoppen. Losgelaten of...? Voorzichtig voelde ik of ik enige weerstand op mijn top waar kon nemen. Alsof de vis hierop lag te wachten, ging hij direct weer van quitte! Ik zette de haak en kon aan mijn dril beginnen. Keer op keer voelde ik de vis kopschuddend richting bodem duiken. Na een heerlijk gevecht verscheen er een prachtig getekende heilbot naast de boot. Een vis van ruim 32 pond en een lengte van 112 cm. Zo. Missie heilbot was nu al geslaagd! Het duurde een paar uur eer we de tweede dikke platvis aan boord mochten verwelkomen. Onze pilkertjes leverde als bijvanger naast veel gul ook nog regelmatig wat kleine heilbot op. Rond een uur of acht hielden we het voor gezien en kanjerden we over een superglad zeetje richting haven.



ROND HASVIK.

Op uitnodiging van de ijverige ondernemer Amed zouden we nog een dag in de omgeving van Hasvik gaan vissen. Een topstek voor grote kabeljauw. Na een boeiende rit over het schitterende eiland kwamen we in het gezellige Hasvik Hotel aan. De temperatuur had inmiddels zomerse waarden van 28 graden bereikt en onder het genot van een biertje werden we voorgesteld aan onze schipper van de volgende dag. Volgens hem was het tij niet direct ideaal maar barstte het van de gul. Besloten werd s-morgens uit te varen. Na een perfect ontbijt bracht Amed ons naar de boot en konden we beginnen aan ons laatste visavontuur rond het sprookjesachtige Soroya! Ook nu hoefden we niet lang te varen. Na amper een half uur zoefden onze pilkers al richting bodem. Volgens de dieptemeter was het hier zo'n 70 meter en barstte het werkelijk van de vis. "Stoere torsk"; brulde onze schipper. Nou, ook nu waren de vissen wederom niet geïnteresseerd in onze pilkers dus schakelden we snel over op de "super-shads". Onze schipper zag dit duidelijk niet zitten maar toen we binnen enkele minuten beide met een kromme hengel stonden kon ook hij niet meer om de "shad –theorie" heen.



De ene na de andere gul vergreep zich aan ons plastic aas. Tja het werd een eentonig verhaal maar ook hier aan de andere kant van het eiland barstte het werkelijk van de vis. Naast de vele grote gullen bleken onze shads ook aantrekkelijk voor koolvissen en zeewolven. Aan het eind van de dag sneuvelde er zelfs nog een 10 kilo zware heilbot aan. Helaas was onze Soroya koek op en keerden wa na alweer een supervisavontuur terug naar ons hotel. Later op de avond werden we getrakteerd op onze vers gevangen heilbot. Na het afscheid van het gezellige Hasvik Hotel vertrokken we met de ferry weer richting vaste land. Niet alleen een illussie maar ook een super aantal visavonturen rijker!!



Sinds 2005 heeft de noorse reisorganisatie DinTur compleet verzorgde vakantietrips naar SOROYA. Een stek waar je werkelijk nog heel veel grote vis kunt vangen. Een stek waar je perfecte boten kunt huren al dan niet met een plaatselijk bekende schipper. Naast de bootvisserij heb je ook mogelijkheden voor het vissen vanaf stranden en rotsen. Het schitterend gelegen Sorvaerstua biedt plaats aan grote groepen. Voor meer info kan men terecht bij:



P&S visreizen
Spaarnwouderstraat 134
2011AH Haarlem
tel:0031- 23- 5333768

e-mail
ps.visreizen@planet.nl / www.psvisreizen.nl

of in Duitsland

DinTur Buro West vragen naar Andree
Johann-Eilersweg 5
28816 Stuhr
tel: 0049-4221-6890586

info@din-tur.de / www.dintur.no

Joop Folkers.

Hitra



Het was weer zover de vis reis naar hitra was weer een feit.

We gaan al heel wat jaartjes met ons team (kijk op www.norwayfishers.nl) naar dit eiland,het is het vis paradijs op aarde je kan er werkelijk van alles vangen en zoveel je maar wilt en het belangrijkste is je kan er altijd vissen ook bij slecht weer je vind altijd wel een plekje in de luwte achter hoge bergen.

ook dit jaar was het weer een succes, bij aankomst na 33 uur reizen gelijk maar weer even vissen en ja hoor we vingen van alles en nog wat.

Niet erg groot maar we zijn ook niet erg ver uitgevaren de vangst bestond uit koolvissen polakken lengen gulletjes,zo ging het eigenlijk de hele week.

De klapper van deze visweek is elk jaar de kottertocht met de ms frigg deze vaart vanuit het eiland froya 50km boven hitra.



We hadden die dag schitterend weer met weer even kennis gemaakt te hebben met deze oude sympathieke noor kon na een uurtje varen op de Atlantische oceaan het vissen beginnen.

Het duurde dan ook niet lang voordat de eerste vissen aan dek kwamen mooie kabeljauw veel van rond de meter en diverse van meer dan 20 pond tot aan 29 pond ook de grote koolvissen waren dit jaar weer actief ook deze haalde met gemak de 20-26 pond en daarbij de ontelbare vissen van 50-60 cm we hebben die dag 6 kisten vol meegenomen met grote en maatse vis, na aankomst een paar uur fileren en de vriezer vullen, nou deze heeft 3 dagen staan piepen en kreunen genoeg vis om mee te nemen, want ons motto is genoeg is genoeg.



De rest van de vakantie lekker van uit ons mooie eigen bootje gevist, honderden mooie vissen weer netjes terug gezet alleen nog wat bijzondere vangsten meegenomen zoals leng zeeduivel lom schelvis grote polak 80cm en een wijting 60 cm. kortom het was weer een hele mooie visweek op hitra.













rob slingerland 419.

Vistrip Johan

Onze visvakantie op Hitra van 28 april tot 5 mei 2006 Na diverse visavonturen in Denemarken hadden wij, dat wil zeggen het gezin van mijn vismaat Simon en mijn gezin, het plan opgevat nu eens Noorwegen te bezoeken. Het was met name Simon geweest die via Internet de diverse mogelijkheden had onderzocht. De keuze viel uiteindelijk op het nogal noordelijk gelegen Hitra, enerzijds vanwege de mooie omgeving, anderzijds omdat de vis daar volgens Simon groter zou zijn als in bijvoorbeeld het zuidelijker gelegen Kristiansand. Hoewel het een lange rit zou worden kozen we ervoor om met de auto te gaan omdat we graag de gevangen vis mee terug wilden nemen.

De reis verliep uitstekend. In Duitsland werd in Puttgarten de veerboot genomen naar Rødbyhavn in Denemarken (Lolland). Vervolgens werd in Helsingør de veerboot genomen naar Helsingborg, Zweden. Beide keren was er nagenoeg geen wachttijd

geweest (minder dan 10 minuten) en verliep de vaart goed. In de namiddag arriveerden we in Oslo waar wij een Hotel namen voor de nacht.

Het tweede gedeelte van de reis verliep moeizamer doch zeker niet onprettig. Omdat we voornamelijk nog over slingerende B-wegen gingen kon er niet meer zo hard gereden worden. De omgeving maakte echter meer dan alles goed. We reden over hoge gebergtes en door diepe dalen en passeerden daarbij mooie boslandschappen, blauwe meren, en prachtige watervalletjes. Het was eind april maar de winter was in dit land nog niet voorbij. Overal kon men nog sneeuw zien en op de toppen van de bergen sneeuwde het ook nog bij een temperatuur van ongeveer 0 graden

In de buurt van Hitra was van sneeuw en kou geen sprake meer. De temperatuur lag daar rond de 8 a 9 graden en de zon kwam heerlijk door. Zo rond 13.00 uur die vrijdag gingen we door de diepste tunnel van de wereld die het vasteland met het Noorse eiland Hitra verbindt. Direct daarna bevond zich "Hitra Turistservice" waar ons de sleutels van de door ons gehuurde huisjes werden verstrekt. Deze huisjes waren in één woord prachtig. Ruim, mooi afgewerkt, goed schoongemaakt, mooi meubilair en voorzien van alle gemakken zoals oven, magnetron, televisie etc. De huisjes hadden een mooie veranda boven het water en gaven ook een mooi uitzicht over de wijde omgeving.

De bij de huisjes behorende bootjes waren eveneens prachtig. Het waren solide aluminium boten, geheel gelast en voorzien van diverse gemakken, in het bijzonder een gps met fishfinder.

De vis kon zowel bij het huisje schoongemaakt worden in een speciaal daarvoor ingerichte ruimte, maar er was ook een grotere centrale ruimte waar de vis kon worden schoongemaakt (zie linkse foto, rechtse gebouw). Ook die ruimte was weer voorzien van alle benodigdheden. Ook de bakken om de gevangen vis in te vervoeren konden hier gepakt worden.

Om ongeveer 15.00 uur die dag zaten we al in de bootjes te vissen, niet ver van de huisjes vandaan. Dit leidde al direct tot mooie vangsten, te weten diverse grote polakken, mooie grote koolvissen en verschillende stevige kabeljauwen. Die avond aten we dan ook een lekker maaltje verse vis.



De volgende ochtend zochten we dezelfde stek op doch het bleek nu veel minder te gaan. Op enig moment zag Simon in de verte tal van meeuwen die onder het nodige gekrijs duikvluchten op het water uitvoerden.....daar voeren wij dus direct op af. Na even driften was het al raak. Kort na elkaar kregen wij stevige aanbeten op onze pilkers. Na een heerlijk lange drill bleek het om grote koolvis te gaan. We hadden kennelijk een school getroffen want dit tafereel herhaalde zich enkele malen. Uiteindelijk hadden we zeven koolvissen in lengte variërend van 80 cm tot 104 cm. Deze laatste, die hiernaast met Simon op de foto te zien is, woog maar liefst liefst 9,5 kg!! De school was op enig moment weer abrupt verdwenen. Daarna was het weer zoeken, hetgeen toch nog enkele mooie kabeljauwen (van zo'n 3,5 kg) opleverde.



Die middag was uitgetrokken voor een gezinsactiviteit. We maakten een autorit in de mooie omgeving, wandelden in de prachtige natuur en eindigden op een zonovergoten terras bij een haventje. Ook op de dagen die volgden maakten wij met de gezinnen diverse mooie wandelingen. Daarbij viel met name de diversiteit aan mossen op die op de rotsachtige bodem van het eiland groeien. In de bergen en heuvels zorgen de mooie kleuren van deze mossen met de waterpartijen op de achtergrond voor enorm mooie landschappelijke taferelen.



Het vissen ging in de dagen die volgden iets moeizamer. De wind was toegenomen en het water was erg onrustig. Om deze reden moest een geplande boottocht met de kotter van Harold Zielman ook enkele keren uitgesteld worden. Harold is een Nederlander die vanuit Steinsjø Kvenvær met zijn kotter “Kveitegga” vistochten verzorgd. Door middel van internet (zie: www.hitra.as) hadden wij hem gevonden en tevoren afspraken met hem gemaakt.



Wat daarvan zij, ondanks de wind konden met de bootjes toch nog diverse leuke visavonturen worden ondernomen. Er bevinden zich rondom het eiland namelijk nog diverse kleinere eilandjes en er is altijd wel een mogelijkheid ergens in de luwte te gaan liggen. We moesten de vis nu echter wel beter zoeken. Op zich was dit erg leuk. Het varen in deze mooie omgeving was al een mooie belevenis, als je dan nog vis vindt en vangt kan het natuurlijk helemaal niet meer stuk. Ook de kinderen vermaakten zich kostelijk. Het komt toch niet zo vaak voor dat zij zo'n mooie kabeljauwen en koolvissen weten te vangen.

Wij visten over het algemeen licht, dwz. een lichte werphengel (black tiger), ongeveer 15/00 dynema en pilkertjes van 85-125 gram. De hengels op de boten die bij de andere huisjes hoorden waren aanzienlijk zwaarder opgetuigd. Wij constateerden echter dat de vangsten die deze bootjes boekten geringer waren, reden waarom wij niet van onze stijl zijn afgeweken.

Woensdag 5 mei konden we dan eindelijk op de kotter Kveitegga van Harold Zielman. Afgezien van ons gezelschap bevond zich op de boot ook het gezelschap van Alfred Hulsebos, bekend van www.fishingtrips.nl. Onder gunstige omstandigheden voeren we uit en na zo'n anderhalf uur had Harold ons op een stek op open water waar volop vis te zien was op fishfinder. We visten die dag overigens op dieptes variërend van zo'n 80 tot 110 meter. Er moest dan ook zwaarder worden gevist. Ik gebruikte een stevigere werphengel met rail die voorzien was van 22/00 dyneema. De pilker die ik die dag gebruikte woog 300 gram en ik had er twee bijvangsters boven gezet.

De vis die in overvloed aanwezig was bleek toch enigszins kieskeurig te zijn. Sommigen aan boord hadden namelijk bij voortdurend beet terwijl anderen grote moeite hadden zo nu en dan eens een vis te pakken.



Bij ons had neefje Jop (foto boven) een heel goede dag en ook ik had kennelijk geluk. Door ons gezelschap werden tal van mooie koolvissen, polakken, schelvissen en kabeljauwen gevangen, over het algemeen van groot formaat.



Giel toont op de foto hierboven twee exemplaren van de door hem gevangen vis. Heel even had hij het kabeljauwrecord van deze vakantie met een kabeljauw van 86 cm. Deze ving hij al vrij vroeg in de ochtend.

In de loop van de middag toen de vangsten al wat terugliepen, kreeg ik weer eens een forse aanbeet. Ook schipper Harold had het gezien en begon direct met coachen. Er waren immers al diverse 'lossers' geweest en de angst bestond zowel bij hem als bij mij dat ook deze weer de dans zou ontspringen. De vis trok in eerste instantie hard door de slip heen en ik moest hem dan ook een tijdje laten gaan. Toen de vis even niet doorzwom haalde ik de lijn wat aan en een lange dril volgde, waarbij ik op prettige wijze werd gecoacht door Harold. Na enige tijd was het dan toch zo ver kon de vis, een enorme kabeljauw, naar de boot worden geleid waar Harold hem bekwaam aan de gaffel pikte en met een uiterste krachtsinspanning aan boord hees. Bij het zien van deze vis slaakte ik een luide vreugdekreet... het ging hier namelijk om een persoonlijk record. De kabeljauw die hieronder op de foto is te zien was 114 cm groot en woog 14 kg!



Al met al was het mooi en goed verzorgd visavontuur dat ons uiteindelijk zo'n 30 kg filets opleverde. Dit met dank aan de uiterst bekwame schipper Harold Zielman die ons diverse malen behulpzaam was bij het ontwaren van knopen en binnenhalen van vis en met dank aan het prettige gezelschap van Alfred Hulsebos en zijn vismaten die ook onze jongens diverse malen hebben geholpen.

De volgende dag, tevens de laatste dag, was een mooie zomerse dag waarop een van onze kinderen (Giel) zelfs een duik in het water nam. Ook de vis had er kennelijk zin in op deze mooie dag. Met licht materiaal gooiden wij pilkertjes van zo'n 100 gram zo'n 40-50 meter van ons af, lieten die even zinken om ze vervolgens dan weer redelijk snel binnen te halen. We hadden erg veel succes met deze methode. In zo'n twee uurtjes hadden we zo'n drie bakken vol met vis, waaronder diverse hele mooie polakken.

Uiteraard leveren dit soort vangsten ook veel werk op. Net als op andere dagen werden de vissen echter met vereende krachten gefileerd, schoongemaakt en ingepakt. Ook de vrouwen waren hierbij steeds erg behulpzaam.



'S middags werd er niet meer gevist. Op relaxte wijze werden namelijk de voorbereidingen getroffen voor het vertrek die volgende ochtend. Ook werd er onder het nuttigen van een drankje genoten van het heerlijke weer. Iedereen was het er over eens dat dit weer een schitterende vakantie was geweest.

De volgende ochtend vertrokken we weer in alle vroegte om dit maal in een keer terug naar huis te rijden. De vis werd diepgevroren in tempexboxen meegenomen zoals wij dat steeds op onze visvakanties plegen te doen.

Ook de terugreis, die zo'n 1940 km bedroeg, verliep weer vlekkeloos. Ditmaal namen we om Denemarken te bereiken niet het veerpont doch de nieuwe brug bij Malmö. Doordat mijn echtgenote en ik regelmatig het stuur van elkaar overnamen kwamen we na zo'n 21 uur rijden thuis aan zonder echt heel moe te zijn. Bedacht zij hierbij dat de overtocht naar Puttgarten, die zonder wachttijd zo'n 45 -60 minuten duurt, ook een goed rustpunt is.

Al met al konden we terugzien op een fantastische vakantie. Een aanrader voor iedereen, ook voor vissers met gezinnen. Daarbij zij bedacht dat als men opziet tegen het autorijden, er diverse alternatieven zijn die het autorijden beperken. Voor vragen daarover kan men wellicht terecht op deze site of de sites die hieraan gelinkt zijn.

Johan Thielen

Ekkilsøy 2006.

Na een geslaagd visavontuur in Noorwegen in mei van dit jaar wilden wij, dwz Simon en ik, snel weer Noorwegen aan doen. Al snel vonden we vismaat Arno bereid met ons mee te gaan. Afgezien daarvan zou ook de echtgenote van Simon, te weten Saskia, meegaan. Zij zou ons mannen wat huishoudelijke klusjes uit handen kunnen nemen.

Om een breder beeld te krijgen van Noorwegen werd besloten niet weer Hitra te bezoeken doch een andere plaats aan de kust. Na het nodige internetonderzoek en veel wikken en wegen werd uiteindelijk gekozen voor Ekkilsøy op het eilandje Averøy, direct in de nabijheid van Christiansund (niet te verwarren met Christiansand).

Wij vertrokken op 22 september 2006 om ongeveer 15.30 uur vanuit Geldermalsen. Het werd een moeizame heenreis omdat het met de gezondheid van de vader van Saskia niet goed ging. Er was voortdurend twijfel of zij wel verder mee wilde gaan en uiteindelijk besloten zowel Simon als Saskia in Zweden terug te gaan. Zij stapten in Gøteborg op het vliegtuig waarna Arno en Johan alleen de reis vervolgden. Met name de route na Oslo was weer heel erg mooi. Prachtige bossen en meren en veel bergen met soms nog sneeuw op de toppen. Dit laatste zorgde dan ook weer voor mooie watervalletjes.

Op zaterdag 23 september, halverwege het middaguur kwamen wij op de plaats van bestemming. Een prachtig huisje voorzien van alle luxe in een schitterende, enigszins afgelegen omgeving. Helaas werd het weer vanaf onze aankomst snel slechter waardoor uitvaren erg gevaarlijk werd. We kregen dan ook van de Poolse medewerker Darek het advies aan wal te blijven. Hij zou ons de volgende ochtend onze boot brengen en zou de eerste keer ook meegaan om ons de goede visstekken te tonen. Wij zouden echter geen echte vissers zijn geweest als we toch niet iets zouden hebben geprobeerd en wij gooiden dan ook bij ons huisje een hengeltje uit met als aas een stukje meegebrachte makreel. Dat leverde die avond enkele kleine koolvisjes op en een leuke bot.



De volgende ochtend bleek het prachtig weer te zijn. Vanuit het raam van ons huisje konden we zien dat er in 'onze' baai door bepaalde vissen gejaagd werd. Wij bedachten ons dan ook geen moment. Onze spinhengels werden voorzien van makreel- en haringlijntjes en spoedig konden de eerste vissen worden binnengehaald. Het bleek om makrelen te gaan die groter waren dan wij ze gewend zijn. Over het algemeen waren ze tussen de 40 en 50 cm. Later zou blijken dat de makrelen daar nog in grote getalen aanwezig waren. Iedere dag weer hadden we voortdurend aanbeten van makrelen ongeacht het aas dat we gebruikten. Met name als er 'licht' gevist werd leverde dit soms leuke vistaferelen op.

Nadat we even vanaf onze veranda hadden gevist kwam Darek met de boot. Een mooie polyester boot met een 50 pk motor. Een betere boot eigenlijk dan we hadden verwacht. Hoewel Darek enorm vriendelijk was viel het vissen met hem tegen. Ondanks zijn 'professionele' begeleiding en het bezoeken van zijn zogenaamde favoriete visstekken konden er nauwelijks vangsten van enige betekenis worden geboekt. Na enkele uren verliet hij ons dan ook weer waarbij hij overigens nog wel liet weten dat de eigenaar van de huisjes, te weten Leif Inge, ons in ieder geval een keer zou meenemen. Hij verzekerde ons dat we dan in ieder geval veel zouden vangen.

Nadat Darek ons verlaten had gingen Arno en ik die middag weer terug de zee op. Diverse op de waterkaart aangegeven 'goede' stekken werden door ons bezocht, dit keer met iets meer succes. Arno ving enkele gulletjes en Johan enkele polakken (grootste 70 cm). Afgezien van de gebruikelijke makrelen werden er nog diverse lipvissen gevangen te weten een mannetjes en een vrouwtjes koekkoekslipvis en een (rode) gevlekte lipvis. Hoewel het een leuke vismiddag was geweest was het uiteindelijke totaalgewicht van de visfilets niet echt een gegeven waarmee je te koop

zou lopen. 's-Avonds konden wij echter troost vinden bij Marianne. Zij was bij de organisatie betrokken en had de vissers uitgenodigd om die avond bij haar te komen eten. De door haar op fantastische wijze bereide zeewolf smaakte heerlijk zeker in combinatie met het wijntje. Gezien de strekking van dit verslag en de rubriek waarin dit wordt geplaatst zal de rest van die avond worden overgeslagen.

Maandagochtend werd het vissen al weer vroeg hervat omdat Simon inmiddels had laten weten ons zozeer te missen dat hij toch nog zou komen. Hij moest 's-middags worden opgehaald van het vliegveld in Christiansund.

In feite verging het ons mannen die ochtend weer zoals de dag ervoor. Weliswaar leuk vissen, o.a. door voortdurende aanbeten van grote makrelen, doch geen echt spectaculaire vangsten. Er waren enkele kleine roodbaarsjes en Arno ving een mooie Polak. Toch kon er een succesje worden geboekt. Johan die nog nooit een leng gevangen had, was er op gebrand dit jaar zo'n vis achter zijn naam te schrijven. Welnu daar slaagde hij deze ochtend in. Op een lichte pilker net boven de bodem ving Johan een leng van 72 cm waarmee in feite voor hem de vakantie al geslaagd was.

's-Middags werd Simon van het vliegveld gehaald en hij vertelde ons dat hij wel eens zou laten zien hoe 't moest. Iedereen kent wel van dat soort figuren uit z'n omgeving, niet dan? Nou dan weet de lezer ook wel hoe het is afgelopen. Het ging niet veel beter! Wel werden er nu afgezien van makrelen en enkele polakken, ook enkele maatse koolvisjes gevangen. De meeste opwinding ontstond doordat een van onze vissers (om privacy redenen zal ik zijn naam niet noemen) zijn hengel wist te breken toen hij een poging deed zijn pilker los te trekken. Later vernamen we dat de pilker meer had gekost dan de hengel?

De volgende dag was het weer mooi en rustig weer. Dit betekende dat ook verder weg gelegen stekken konden worden bezocht. Alles werd weer uit de kast getrokken, pilkers en shads in alle kleuren en gewichten die op allerlei manieren werden aangeboden. Wederom veel makreel die we inmiddels toch maar begonnen te bewaren. Ook weer diverse mooie polakken. Deze bevonden zich op plaatsen waar er zich obstakels in de zee bevonden waardoor de zee terplekke wat ruwer werd. In het kelp bevonden zich kleine koolvisjes die door de polakken werden opgejaagd.

Door lichte pilkertjes in de buurt van het kelp te gooien en deze nagenoeg horizontaal, dat wil zeggen, kort onder het wateroppervlak, binnen te halen, lukte het om de polakken uit hun tent te lokken. Simon wist er een van 80 cm te strikken. Hoewel er weer nauwelijks kabeljauw was gevangen hadden de mannen uiteindelijk toch nog redelijk wat filets.



's- Avonds werd er onder het genot van een biertje nog een beetje bij het huisje gevist hetgeen ook nog enkele visjes opleverde. Duidelijk werd dat Leif Inge ziek was. Desondanks werd ons beloofd dat hij ons nog een keer mee zou nemen, waarbij ook gesproken werd over de zalmkwekerij die hem toebehoorde. Vanwege deze toezegging werd er door ons niet meer gezocht naar een plaatselijke vissersboot voor een dagtrip.

Woensdag werd een bijzondere dag maar niet vanwege de vangsten. We vertrokken weer vroeg, deze keer voorzien van een hand-GPS die we kregen van Darek. Het was enigszins troebel weer maar het ging en we besloten dan ook weer ver te gaan.

Toen we echter nogal een tijd hadden gevaren werd het weer wat minder d.w.z. regen en mist. We konden de door ons gezochte stek niet echt vinden en we vingen ook nauwelijks iets. Mede omdat het alsmear bleef regenen besloten we terug te gaan. De kust waar we vandaan kwamen was echter niet of nauwelijks te zien en we wisten dan ook niet in welke richting we moesten varen. De GPS bleek ons vertrekpunt ook niet te hebben vastgelegd zoals het hoort. Na enige tijd varen zagen we weliswaar eilandjes doch niet die wij kenden. De benzine van de hoofdtank raakte op en we moesten over schakelen op het 5 liter reservetankje. Na weer enige tijd varen kwamen we in de buurt van land, doch niet het land dat we kenden. We voeren dan ook parallel aan de kustlijn in de hoop uiteindelijk iets bekends te zien maar

helaas. Toen ook het reservetankje leeg begon te raken voeren we maar op het land aan op zoek naar huizen.

We kwamen in Sveggen Bryggen aan waar we eerst een oude Noor probeerde uit te leggen dat we verdwaald waren. Kennelijk dacht hij dat wij het leuk vonden met hem grapjes te maken over de geringe vangst van die dag. Terwijl hij allerlei onverstaanbare woorden uitsprak bleef hij namelijk maar lachend kijken in onze lege viskrat. Misschien had hij dit nog niet meegemaakt? Gelukkig kon iedereen zijn geduld bewaren en we voeren dan ook weer iets verder. Uiteindelijk troffen we de jonge en uiterst behulpzame "Christiansen". Hij sprak goed Engels en liet op de kaart zien dat we eigenlijk al niet zo ver meer van onze baai af zaten. Wel werd ons duidelijk dat we gedurende lange tijd heel ver uit de koers hadden gevaren.

Omdat we ook geen geld bij hadden bracht de jonge Noor ons eerst naar het huisje om geld te halen en vervolgens naar de benzinepomp om de bezinereservoirs van de boot te vullen. Daar ontstond een nogal lang oponthoud omdat de schaamteloze Simon bij het enige, overigens kosteloze toilet zo nodig een boodschap moest afleveren waarop die mensen niet echt zaten te wachten en die hen nog lang zal heugen. Afijn na veel gedoe voeren we uiteindelijk in de regen terug naar de ons bekende baai om bij te komen in het knusse huisje.

Later die middag werd er nog even gevist op de stekken die Christiansen ons had gewezen, maar ook die deden niet veel meer dan makreel en geep. Van boosheid werd dan ook de waterkaart in het water gesmeten ...misschien dat de vissen dan zouden zien waar ze geacht werden te zitten. Helaas bleek ook dat niet veel te helpen en bij de terugreis woog de boot dan ook niet veel meer dan tijdens de heenreis.

's-Avonds knapte de sfeer weer op tijdens een heerlijk door Arno samengesteld maaltje waarbij de eigen gevangen vis een belangrijk bestanddeel vormde. Omdat het een zware en vermoeiende dag was geweest viel iedereen vroeg in diepe slaap ofwel coma.

Donderdagochtend voeren wij vissers weer vroeg naar de verder op zee gelegen stekken. Het weer was weer helder en dit keer kwamen we dan ook wel goed uit. Op de stek die eerder mooie polakken had gegeven werden wederom diverse mooie exemplaren gehaakt die steeds weer een mooie strijd wisten te leveren. Toen het op enig moment stil bleef werd er door gevaren naar een gebied dat door Leif Inge was aangeduid als een gebied waar lom en leng te vangen zou zijn.

Daar werden op advies van Leif lange driften gemaakt waarbij gevist werd met grote zware pilkers. Tal van mooie pilkers waarmee dit jaar meerdere kerstbomen hadden kunnen worden opgetuigd bleven achter op de bodem zonder dat wij echt beloond werden. Afgezien van de inmiddels gebruikelijke kleine koolvisjes en grote makrelen wist Simon een leuk gulletje en een kleine lom te verschalken. Arno en Johan besloten toen over te gaan op een andere vismethode te weten het gebruik van een dwarrellijn met fluoriserende elementen en een stukje vis aan een circle hook. Deze methode leverde in vrij korte tijd enkele lommen en een leng op. Daarna viel het echter weer stil hetgeen voor de vissers het sein was weer huiswaarts te keren.



Nadat de vis weer was schoongemaakt en er weer een kaasplankje genuttigd was voeren wij weer uit, doch ditmaal niet ver. Er werd gevist rondom de dichterbij gelegen, uit de zee stekende rotsen. Het water was daar ruw en er werd nogal gejaagd. Wij vissers behoeften ons geen moment te vervelen. Afgezien van mooie grote makrelen werden er weer diverse grote polakken gevangen die telkens garant stonden voor een mooie dril. Ook de gepen lieten zich weer goed zien.....het binnenhalen van een gehaakte geep blijft een mooi tafereel.

In de avond bleek in de door Arno uitgezette kreeftenval een grote krab te zitten. Na democratische stemming (3 – 1) mocht deze meedoen aan de avondmaaltijd, zij het als lijdend voorwerp. Niet alleen voor hem maar ook voor de vissers zou het de laatste avond zijn. Nagenietend van een leuke visdag werd er heerlijk gegeten en gedronken. Het was erg gezellig ondanks het feit dat inmiddels duidelijk was geworden dat Leif Inge geen kans meer zag ons mee uit te nemen. Uiteindelijk zocht iedereen rond middernacht moe maar voldaan zijn bedje op.



De volgende dag was wederom regenachtig. Er werd nog wel gevisd doch het was allemaal wederom niet spectaculair.....makrelen, geep, kleine koolvisjes en enkele polakken. Al vroeg werd daarom besloten weer naar het huisje te varen om aldaar alles in gereedheid te brengen voor de terugreis. Die terugreis werd om 15.30 uur die dag ingezet. Tijdens die terugreis werden de weersomstandigheden alsmaar slechter. De regenval werd alsmaar heftiger en in de nachtelijke uren kwam daar ook nog eens dichte mist bij. Erg vermoeiend allemaal maar wij mannen brachten het er toch weer goed van af.

Op zaterdag 30 september, zo rond de klok van 15.30 werden wij door onze smachtende vrouwen opgevangen waarna onder zonnige omstandigheden een biertje werd gedronken en de vis werd verdeeld. Eerst toen bleek dat toch de uitvoerbepijking van Noorwegen (15 kilo per persoon) was geschonden maar niemand had nog zin de vis terug te brengen.

Vroeg avond werd afscheid genomen van elkaar waarmee een einde was gekomen aan wederom een leuk visavontuur. Er waren dan ditmaal geen spectaculaire vangsten geboekt maar dat had het zeker niet minder leuk gemaakt. Iedereen staat eigenlijk al weer te trappelen om weer terug te gaan?

ALDERSUND BRYGGER

ALDERSUND BRYGGER, EEN TOPSTEK VOOR VELE VISSOORTEN!



Juist op het moment, dat het weer hier in Nederland een tropisch karakter begon op te bouwen vertrokken we met drie sportvissers richting noord Noorwegen.

Noorwegen specialist DinTur had ons gevraagd om het mooie, maar vooral diepe Stigfjord eens te testen op de vismogelijkheden. Ons onderkomen die eerste dagen was Aldersund Bryggen. Een lokatie gelegen op hooguit 100 kilometer ten zuiden van Bodo. Na een korte, boeiende rit afgewisseld door inmens hoge bergen, tientallen watervalletjes en adembenemende diep gelegen fjorden reden we rond 8 uur 's-avonds het gezellige pitoreske Aldersund binnen. Een mini stadje met hooguit 200 inwoners gelegen aan het visrijke Stigfjord. Zoals eigenlijk overal in Noorwegen had men ook hier een klein haventje aangelegd waar naast wat beroepsvissers een groot aantal plezierjachten lagen. Waarom weet ik niet, maar eigenlijk zat het sfeertje er meteen goed in. Dat kleine gezellige haventje omringd door drie majestieuse hoge, besneeuwde bergen boeide ons vrijwel direct. Toen we daarna via onze lokatie de veranda opliepen en de goed onderhouden boten zagen waren we op slag verkocht. Dit moest een toplokatie zijn dat kon niet missen! Na nog geen half uur maakten we kennis met eigenaar Knut Haugen. In vlot engels vertelde hij ons in vogelvlucht over de mogelijkheden in "zijn" visgebied. Het barst hier werkelijk van de vis, en het voordeel is dat je ook werkelijk altijd kunt vissen omdat er altijd wel een stek uit de wind te vinden is. Grote afstanden varen was volgens Knut zeker geen must, want ook "vlak voor de deur" werden met regelmaat van de klok grote

koolvissen en gullen gevangen. Fijne bijkomstigheid was dat de winkel voor onze dagelijkse behoeften op hooguit 5 minuten lopen lag. Na deze info, en een welverdiend biertje werden de spullen uitgepakt en werd besloten om toch nog effe een paar uurtjes te gaan vissen.



Nadat de hengels waren opgetuigd werd de kaart van het gebied eerst even grondig bestudeerd. De jarenlange ervaring had ons geleerd dat ondieptes in een fjord vrijwel altijd vis opleverden. Begrijpelijk, want juist rond dit soort ondiep gelegen riffen, is er voldoende voedsel te vinden voor kleinere koolvisjes en haringen, die op hun beurt juist weer een rijk gedekte dis vormen voor grote koolvis, heilbot en natuurlijk niet te vergeten vriend kabeljauw! Al snel werd besloten wat uitgestrekte ondieptes vlak onder de kant op te zoeken. We gebruiken tijdens dit soort vakanties vrijwel uitsluitend twee soorten hengels. Een stevige spinlat met een werpgewicht van circa 150 gram en voorzien van een molen in de 5000 of 6000 serie met een goed werkende slip. Aan te bevelen zijn de BlueArc 750/755 van Spro en de Twinpower 5000/6000FB van Shimano. Fijne bijkomstigheid is dat beide molens worden geleverd met een reserve spoel. Altijd handig om zeker tijdens een visvakantie een extra gevulde spoel bij je te hebben. Voor de bodemvisserij zweren we bij een uptider met een werpgewicht van 200 gram voorzien van een lichte reel. In dit geval een Calcutta700. We gebruiken uitsluitend dyneema lijnen voorzien van een voorslag die varieert van 60 tot 80/00 mm. nylon. Ook hier is FireLine van Berkley onze favoriete lijn. Voor de molens gebruiken we een dikte van 17/00mm. terwijl de reel is volgespoeld met 22/00 mm.



Alle boten waren uitgerust met een Lowrance DGPS /dieptemeter. Omdat we ook hier in Nederland uitsluitend met deze topapparatuur werken, was het dan ook hier het bekende fluitje van een cent om de eerste ondieptes vrij eenvoudig te kunnen lokaliseren. Gezien onze ervaring, werd eigenlijk unaniem besloten om met een shad te starten. Gekozen werd voor een zwart/goudkleurige shad van 14 cm. die we middels een 50 grams loodkop richting bodem stuurden. Nou, of ze er op lagen te wachten daar beneden. Dit soort lekkernijen hadden ze nog nooit gezien en binnen enkele minuten stonden we dan ook al alledrie met een kromme hengel en werd de slip van onze molens direct op kwaliteit getest. Eric had dikke pech want de run van zijn eerste vis was niet te stoppen. Wat hij ook deed, vismans bleef gewoon door kanjeren tot aan de bodem waarna zijn lijn een steent raakte. Dit was de eerste shad die hier zijn Waterloo vond, dat er nog velen zouden volgen wisten we op dat moment nog niet! Ondertussen waren Frits en mijn persoontje nog steeds heftig in de slag met iets hééél sterks!! Beide vissen namen keer op keer lange runs om vervolgens even op te stoppen om daarna weer opnieuw van quitte te gaan! Eigenlijk kon het niet missen, er is hier in Noorwegen eigenlijk maar één vis die zo tekeer kan gaan en dat is een grote koolvis! En ja hoor na een spectaculaire, enerverende drill verschenen er twee kerngezonde bonken "dynamiet" aan de oppervlakte. Om de vissen niet te beschadigen (want alle vis wordt direct na het onthaken en een plaatje direct weer in zijn element teruggezet)gebruikten we geen gaff. De vissen wogen respectiefflijk 18 en 21 pond. Zo, en dat om mee te beginnen!! Binnen een tijdsbestek van nog geen 2 uur vinggen we de man ruim 10 supermooie koolvissen en een aantal dikke gullen. De weegschaal bleef bij de zwaarste koolvis steken op een krappe 23 pond! Je begrijpt dat de stemming er goed in zat en omdat het in dit gedeelte van Noorwegen in deze periode van het jaar niet of nauwelijks donker wordt werd besloten om effe een "hazeslapie" te doen en er na een hollands ontbijtje snel weer tegenaan te gaan.



Het was rond zes uur dat we weer in ons bootje stapte. De wind was helemaal weggevallen en daarom hadden we besloten om richting open oceaan te stomen. Een uniek gebied dat werd geflankeerd door tientallen grote en kleinere eilanden. Hier moest volgens de “kenners” behoorlijk wat heilbot zitten. Nou, dat was dus niet tegen dovemans oren gezegd. “Het klinkt misschien vreemd maar vriend heilbot is nu eenmaal een supersportvis met een bepaalde “status”! Je moet gewoon zo’n enorme platvis gevangen hebben om het gevoel goed te kunnen verwoorden. We zochten eerst wat ondiepere stekken op om kleine koolvisjes te vangen. Het top aas voor onze grote platte slagschepen. We gebruiken voor deze visserij de bekende haringlijntjes. Maar daarover later nog meer. Binnen de bekende poep en de zucht hadden we aasvis genoeg en koersten we richting stek. De manier van vissen is heel eenvoudig. We maken gebruik van een 130 cm. lange dwarrellijn voorzien van twee (Gamakatsu Octopus 8/0) circle hooks. De absolute tophaak voor de bodemvisserij in Noorwegen. Het geheel wordt doormiddel van een Zipp-glider en lood schuivend aangeboden op of net boven de bodem. Voordeel van dit systeem is dat je werkelijk ieder stootje voelt waardoor je onmiddellijk kunt reageren. Om te voorkomen dat je aaslijn tijdens de lange afdaling naar de bodem om je hoofdlijn draait, is het van belang dat je je beaasde onderlijn met korte tussenpozen naar de bodem laat zakken. Oke ik weet het, het duurt even maar dan weet je vrijwel zeker dat je een goede aaspresentatie hebt. Dankzij onze DGPS hadden we “onze” hotspot vrij snel gevonden en besloten van het (ondiepe) rif naar het diepere gedeelte te driften. De kans op vastlopen is hierdoor veel kleiner dan wanneer je van diep naar ondiep drift. Mijn aas bestond uit een dood getakeld koolvisje, terwijl de andere jongens kozen voor een filleetje. Maar, helaas pindakaas, na ruim 5 uur driften hadden we nog geen teken van leven gehad. Het enige wapenfeit was een grote kabeljauw die mijn getakelde koolvis tot vlak onder de oppervlakte volgde om vervolgens weer terug te keren naar zijn schuilplaats. Besloten werd om de shad maar weer in stelling te brengen. Nou, onbegrijpelijk maar ook nu was het weer direct bingo! De ene vis was

nog mooier dan de ander. Frits ving notabene nog een prachtige zeewolf op dit “verwaande” stuk silecone. Verder meldde zich keer op keer grote gullen en niet te vergeten oersterke koolvissen. Zo zie je maar weer dat natuurlijk aas niet altijd aantrekkelijker is dan kunstaas.



Na enige tijd vonden we per ongeluk een stek waar het werkelijk barstte van de grote schelvissen. Ja, niet van die lullige exemplaren maar toppers van ruim 9 pond erbij.

Omdat je ook in dit visrijke Noorwegen altijd weer moet blijven experimenteren werden ook andere soorten kunstaas uit de viskist getoverd. Opvallend was dat veel vis op deze stek sneuvelde aan kleine verchromde (zeebaars) pilkertjes van effe 50 gram. Naast de prachtige schelvissen haakten we ook regelmatig unieke koolvissen.

Kortom het was weer een heerlijke dag met heel veel vis. Toen we rond een uur of vijf bij ons huis aankwamen kwam onze buurman even een praatje maken. Hij bivakkeerde hier samen met zijn vrouw en had de eerste week al een groot deel van het gebied verkend. “Het barst hier werkelijk van de vis. Ook de verscheidenheid is zondermeer uniek te noemen zo hebben wij nu binnen een week al 15 vissoorten weten te vangen”. Volgens Rainer was er naast het te gebruiken kunstaas maar een natuurlijke aassoort en dat was een verse haring! Zeker voor grote kabeljauw en heilbot een echte killer! Ook vertelde hij ons dat er op bepaalde stekken grote polakken huisden.



Daar pollak een machtige sportvis is om te belagen werd besloten 's-avonds een paar uurtjes aan deze kabeljauwachtige te besteden. Ik viste met een jigkop van 28 gram voorzien van een dun uitgesneden salt&pepper shadje. Er stond zo'n 25 meter water op deze stek dus kwam ik makkelijk aan de bodem. In het begin was het alleen maar kleinere gul die geïnteresseerd was in ons kunstaasje. Maar op het moment dat de wind wat meer vat op onze boot kreeg versnelde onze drift iets en bleek al snel dat onze Duitse vriend het bij het rechte eind had gehad! De ene na de andere pollak knalde op onze shadjes. Supersport! De ene run was nog spectaculairder dan de andere. De vissen wogen door elkaar zo'n 14 pond met een uitschieter van ruim 20 pond.



De volgende dag werd besloten om het nogmaals op heilbot te proberen. Al vroeg koersten we richting open oceaan. Ook nu maakten we lange driften over een relatief ondiep gebied. Het eerste uur was het rustig maar toen ineens was daar die snoeiharde aanbeet gevolgd door een snelle run. Dit was heilbot dat kon niet missen!

Keer op keer dook de vis naar de diepte waarbij je de slagen van de staart op de hengel goed kon voelen. Het duurde precies een kwartier voordat deze mooie platte aan de oppervlakte verscheen. Een echte beauty. Onze vakantie kon eigenlijk al niet meer stuk! De vis woog ruim 30 pond en had een lengte van 112 cm. Maar er kwam nog meer...!



DIKKE HEILBOT

Nog voordat we bekomen waren van de “schrik”, werd de koolvisfile van Frits onvoorwaardelijk bij zijn kladden gegrepen. Zonder één moment van twijfel nam de vis een run van ruim 40 meter. Na een korte “pitstop” van enkele luttele seconden nam de vis weer het rit aan en sleurde hij weer zo’n 30 meter lijn van de reel. Op het moment dat de sterke vis voor de tweede keer stopte werd de haak gezet. Direct daarop kwam de vis net boven de bodem richting boot gezwommen. We keken elkaar vragend aan, “Was het weer een heilbot of ging het nu om een grote koolvis”? De drie meter lange uptider bewees ook tijdens deze dril weer zijn nut. Dankzij deze lengte ben je tijdens een dril enigszins in staat de vis wat te sturen terwijl je er ook de soms massieve dreunen goed mee op kunt vangen. Maar, terug naar de dril. De vis leek de strijd enigszins opgegeven te hebben. Het venijn was er enigszins vanaf. Gezien de korte felle tikken op de hengeltop gingen we ervan uit dat het om heilbot ging. Na ruim tien minuten verscheen er een prachtig getekende grote schim onder de boot. Heilbot, gilde Eric. Terwijl hij dit riep, ondernam deze prachtige platte weer een enorme run richting bodem. Om de kans op lijnbreuk te voorkomen is het juist op dat moment van groot belang dat je slip perfect staat afgesteld. Na enkele venijnige korte maar snelle runs kon de heilbot aan boord worden getild. Ruim 15 pond platvis op relatief licht materiaal, hoe bedoel je supersport!



Tijdens de terugtocht werd unaniem besloten om het nog eens op de “schelvisstek” te proberen. Uiteindelijk vingen we juist daar gisteren super mooie grove vissen. We gingen dan ook op voor een persoonlijk record. Daar schelvis vaak goed te vangen is aan redelijk klein aas zette ik een Arca haringlijntje (3/0 haak 60/00 mm. zijlijntjes art.

no 5715000) boven mijn verchromde pilkertje. Wel verwijderde ik 2 van de 5 haakjes. Een succesvolle combinatie zo bleek al snel. Waarschijnlijk aangetrokken door de kleine “flashende” veertjes, kreeg mijn kunstaas nauwelijks kans om de bodem te bereiken. Naast de beoogde schelvis, toonden ook gul en koolvis hun interesse in dit mini kunstaas. Onze opzet was al snel geslaagd toen Eric een prachtige schelvis van ruim 8 pond op zijn persoonlijke record lijst bij kon schrijven.

Na ruim een half uur dikke pret werd besloten de kant op te zoeken. Onze “Heilbotmissie” was meer dan geslaagd! Nadat we onze boot hadden aangemeerd kwam onze buurman lachend aanlopen. Uiteraard vertelden we hem direct over ons

heilbotavontuur. Ook zijn vrouw was succesvol geweest en had ook een heilbot van ruim 30 pond weten te landen. Aas, een hele haring! Rainer had ook niet te klagen, want zelf wist hij (vlak voor de deur) een kabeljauw van 45 pond (lengte 127 cm.) met de pilker te verleiden. Daar het weer redelijk was werd besloten enkele heilbotfiles op de barbecue te bereiden.



Omdat vissen, zeker in een mooi land als Noorwegen nu eenmaal nooit gaat vervelen, besloten we om ons geluk na deze verrukkelijke vismaaltijd nog eens te beproeven. En ja hoor, wederom vingen we op hooguit 5 minuten varen weer de ene mooie koolvis en gul na de andere. Fascinerend waren de momenten, dat enorme concentraties koolvissen het voorzien hadden op de grote scholen haring. Daar waar de haring naar de oppervlakte werd gejaagd, ontstonden soms (voetbalveld) grote plekken in het water alsof het er snoeihard regende. Het was één enorme kolkende massa bijgestaan door honderden krijzende meeuwen die zich volop tegoed deden aan alles wat haring heette. Dan ineens waren ze verdwenen om een paar honderd meter verderop weer aan de oppervlakte te verschijnen. Na ruim een uur hielden we het voor gezien en werd besloten om het de volgende morgen weer op heilbot te proberen. Helaas waren de weergoden dit keer minder gunstig gestemd en konden we de stek van de dag ervoor niet bereiken. Wel vingen we wederom veel dikke gullen, koolvissen en niet te vergeten pollakken. Maar zoals aan alles kwam ook aan ons verblijf in dit indrukwekkende Aldersundet een eind en vertrokken we de volgende dag naar onze nieuwe lokatie, Arnöya. Een eiland gelegen aan de open oceaan. Het enige dat bekend was over dit unieke gebied was dat er behoorlijk wat (grove) roodbaars te vangen was. Na de volgende morgen afscheid te hebben genomen van het vriendelijke Duitse echtpaar werd koers gezet richting Morsdal. Vanuit daar vertrok een veerboot richting Arnöya.



Arnöya bestaat uit 2 eilanden die aan elkaar zijn verbonden doormiddel van een brug. Het was even wennen toen we er arriveerden. Begroeiing was er nauwelijks en de huisjes waren op een hand te tellen. We werden gastvrij ontvangen door John Kristian Karlsen. Eigenaar van een heel nieuw sportviscentrum. Alleen hadden we de pech dat het nieuwe onderkomen nog niet was voltooid en de boten pas later die maand aan zouden komen. We moesten ons dus een beetje behelpen zo bleek al snel. Onze ervaring tijdens onze vele (Noorse) pilot trips was dat de Noren altijd zeer behulpzaam zijn dus konden we na nog geen uur ons eerste Arnöy avontuur tegemoed varen!

Het uitgestrekte gebied rond Arnöya wordt aan de noordkant geflankeerd door de inmens grote Saltfjorden terwijl je via de zuidkant van het eiland direct de oceaan opvaart. Het is een enorm uitgestrekt gebied met vele mogelijkheden waar je binnen een tijdsbestek van 5 dagen nauwelijks iets kunt onderzoeken. Maar gelukkig hadden we ons huiswerk goed gedaan en bracht de kaart enig licht in de bekende duisternis. Veel gedeeltes rond het eiland waren loeidiep. 100 tot 300 meter was hier heel gewoon. Oke, misschien goed voor grote vis maar zeker niet "sportvis vriendelijk". Ook hier gingen we dus op zoek naar ondiepere gedeeltes. Omdat de dieptemeter nogal wat kuren vertoonde was het een hels karwei om de juiste stekken te kunnen lokaliseren. Toen we eenmaal wat ondieptes hadden gevonden gingen we op zoek naar stekken waar we koolvisjes konden vangen. Beste kans op dit soort minispul maak je rond ondiep gelegen riffen en eilandjes. Gelukkig vonden al snel een stek waar het werkelijk barstte van de kleine "kolies" dus duurde het niet te lang voordat onze eerste file's richting bodem zoefden. Erg spectaculair begon onze visserij hier niet, want na ruim drie uur driften hadden we niet een stootje gehad. Tijdens de rustige lange driften hebben we ons gehele kunstaas assortiment uit de hoge hoed getoverd, maar bleven de aanbeten uit! Dat is dan even zuur, zeker als je uit zo'n visrijk gebied komt. Eenmaal terug aan de kant legden we contact met wat ter

plaatse bekende beroepsvissers. Ook zij begrepen er niets van want normaliter barst het hier rond het eiland van de vis. Dat moest ook wel want ik heb zelden zo'n uniek gebied gezien. Na de info en een lekkere maaltijd zochten we naar wat andere stekken. Hier vingten we wat kleinere koolvissen en een enkele dikke gul maar daar bleef het bij.



De volgende dag was het windstil en besloten we de oceaan eens aan een inspectie te onderwerpen. Ook hier bleek de visserij niet bijzonder spectaculair. Naast wat mooie gullen (100 meter diep) en een enkele verdwaalde koolvis hield het gewoon op. Toch waren we het er unaniem over eens, "het kon gewoon niet zo zijn, dat er hier in dit mooie uitgestrekte, ongerepte gebied geen vis zou zitten". We hadden de goede kunstaassoorten dus moest het gewoon lukken. Na twee "taaie" dagen met slechts weinig vis kregen we wat info over heilbotvangsten in dit gebied. Het ging om een lang uitgerekte ondiepte waar de zandbodem werd afgewisseld door rotspartijen. Grappig was, dat gedeelte van de fjord grensde aan het gebied waar we de eerste dag tevergeefs hadden gedrift. Dankzij de inzet van John Kristian was de dieptemeter vervangen, waardoor we de vele oneffenheden rond de bodem eindelijk goed konden lokaliseren. Na het vangen van onze aasvissen zetten we in op heilbot! Er stond een zwakke wind waardoor we een schitterende rustige drift konden maken. De waterdiepte ter plaatse varieerde van 35 tot 60 meter. Binnen nog geen half uur had ik mijn eerste aanbeet. Ik zag alleen een droge tik op mijn top daarna leek het erop dat mijn strip vis gewoon werd vastgehouden. Ik gaf rustig wat lijn en voelde bijna geen weerstand. Toch een vastloper of....? Nou ik hoefde niet lang op het antwoord te wachten, want ineens ging de vis van quitte. Waarom weet ik niet maar ik sloeg vrijwel direct aan. Ik wist het meteen dit was heilbot. De klapperende staart was duidelijk voelbaar op de hengel. Na pakweg 10 minuten kwam de eerste heilbot binnen het bereik van de gaff. Een mooie vis van hooguit 10 pond, maaaaar... het was weer een heilbot.



Na een enkele mooie gul werd besloten dezelfde drift nog eens te herhalen. Langzaam draaide ik mijn visstrip richting oppervlakte toen hij op pakweg tien meter boven de bodem vol werd gepakt en de vis er in een moordend tempo vandoor ging.

Een dikke koolvis dachten we direct. Mede door het lichte materiaal was de run nauwelijks te stoppen en bleef de vis maar diep zwemmen. Het was een heerlijke dril en genoot dan ook met volle teugen toen ik na ruim 10 minuten weer zo'n prachtige heilbot onder de boot zag verschijnen. De vis woog rond de 20 pond en was circa een meter lang. Zo zie je maar weer eens hoe belangrijk een dieptemeter kan zijn tijdens je visvakantie in Noorwegen. Verder vingen we tijdens ons verblijf rond dit fascinerende eiland kleinere roodbaars, leng en grove lommen. Het is een uniek gebied dat in de toekomst zeker voor spectaculaire vangsten zal gaan zorgen. Alleen is het van groot belang dat je in zo'n uitgestrekt gebied de juiste stekken weet te vinden. John Kristian was daarom met enkele beroepsvissers bezig om een gedetailleerde kaart van het gebied samen te stellen voor de sportvisserij, zodat het uren lange zoeken naar bepaalde stekken tot het verleden zal behoren. Arnöya, we komen er zeker nog een keer terug.

Heb je nog vragen over het te gebruiken materiaal of onderlijnen/lood/de juiste pilkers/shads etc. dan kun je me altijd even mailen joopvis@planet.nl

Voor meer informatie omtrent deze twee toch wel unieke stekken kun je contact opnemen met DinTur Duitsland tel:0049-42216890586

Joop Folkers.

LEPSØY 2007

LEPSØY 2007

Ook dit jaar weer hadden de families Talsma en Thielen besloten Noorwegen aan te doen. In 2006 hadden zij in het voorjaar Hitra en in het najaar het iets zuidelijker gelegen Ekilsoy bezocht. Omdat de vrouwen en kinderen weer eens meedingen werd goed gezocht naar een locatie waar in de omgeving ook gezinsactiviteiten ondernomen konden worden. Na veel informatie te hebben ingewonnen viel onze keuze op de regio in de buurt van Bergen. Juist nadat onze keuze daarop was gevallen kwam ook "De Kampioen" van de ANWB met een reportage over Bergen. Enige nadeel was dat het in Bergen 366 dagen van het jaar zou regenen. Wij lieten ons hierdoor niet afschrikken en boekten via Landall/Novasol twee huisjes in het hele kleine plaatsje Lepsøy, zo'n 40 kilometer van Bergen.

Op 26 april 2007 vertrokken wij met de auto. In Puttgarten/Duitsland staken wij met het veer over naar Rodby/Denemarken en vervolgens namen we vanuit Denemarken de brug naar Zweden (Malmo). Van daaruit reden we op Oslo aan waarna we over de A7 geleidelijk afbogen richting de kust. De route vanaf dat moment was schitterend. We kwamen door mooie skigebieden waar vaak nog erg veel sneeuw lag en wij soms langs metershoge muren van sneeuw reden. In de gebieden er omheen, waar de sneeuw aan het smelten was, konden we erg mooie, vaak immense watervallen aanschouwen, soms tegen een voorgrond van mooi lentegroen. In feite hadden we iedere kilometer kunnen stoppen en een natuurreportage kunnen maken, zo mooi was dit alles.



Wij kwamen op 27 april 2007 in een zonovergoten Lepsøy bij de huisjes aan. Ook hier troffen we het weer. Splinternieuwe huisjes, voorzien van alle comfort en een gezellige hulpvaardige eigenaresse. Ook de bootjes die door ons besproken waren zagen er goed uit. Met de 10 pk motoren wisten deze bootjes daar toch nog hoge snelheden te behalen.

Uiteraard gingen we direct na het uitladen van de auto's vissen en op zeer korte afstand van de huisjes wisten we al direct diverse mooie koolvissen te haken. De stekken die vis gaven werden door ons door middel van de handgps gemarkeerd en de volgende ochtend bezochten wij die stekken dan nog eens. Ook werden er met succes andere stekken verkend en na een paar uurtjes vissen was er een indrukwekkende partij koolvissen gevangen met daarnaast een enkele polak en leng. Met behulp van onze echtgenotes werden de vissen steeds vakkundig en snel gefileerd en opgeborgen.

Op 28 april bezochten wij het nabijgelegen Bergen hetgeen wellicht ook door het (aanhoudende) mooie weer een bijzonder aangenaam uitstapje was. Er lagen diverse mooie schepen in de haven van Bergen en ook het schip van Greenpeace kwam net aan. Bijzonder mooie aanblik gaven de bekende kleurige houten handelshuisjes hieronder op de foto te zien vanaf de overzijde van de haven.



Er waren erg veel bezoekers die dag hetgeen maakte dat het een gezellige drukte was op de terrasjes. Ook het wandelen op de vismarkt was erg aangenaam. Van een Belgische medewerker van een viskraam mochten wij een stukje gerookte walvis proeven dat eigenlijk best lekker smaakte. Al met al was en is Bergen de moeite van een bezoek zeker waard!

Vroeg avond gingen we weer vissen met twee bootjes. Van een plaatselijke monteur hadden wij een tip gekregen om op een bepaalde plaats te zoeken naar een 'berg' onder water met als ondiepste punt zo'n 30 meter. Met behulp van onze handgps en de eveneens van huis meegenomen dieptemeter/fishfinder lukte het ons deze stek te vinden. Vanaf dat moment ontstond een waar visfestijn. We kregen direct een serie aanbeten van voornamelijk koolvissen, vaak van fors formaat (50-70 cm). Zodra de aanbeten afnamen legden wij de boot weer bij de oorsprong van de drift waarna het festijn van voren af aan begon. Tussen de koolvissen door werden ook diverse mooie exemplaren van polakken gevangen. In bijzonder korte tijd hadden we twee grote kratten met vis gevuld en moesten we wel vertrekken om niet in het donker te moeten fileren. De visslachtruimte was daar namelijk buiten en was slecht verlicht.





De huisjes waren overigens voorzien van een koelkast met daaronder een vriesgedeelte dat ruimte gaf aan drie laden. In feite hadden we na twee dagen al een tekort aan vriesruimte en de eigenaresse bood dan ook aan dat we gebruik maakten van de immense vriesruimte die zij in het nabijgelegen winkeltje had. Wij maakten daarvan dankbaar gebruik.

Ook in de dagen die volgden bleef het vissen een waar genot. We konden naar hartelust experimenteren met materialen en vismethoden. Het beste werd er gevangen met licht materiaal. Een lichte hengel met een lengte van zo'n 2.70m tot 3.00m voorzien van molen met gevlochten draad van zo'n 10/00 tot 16/00. Als onderlijn namen we een stuk fluor carbon van zo'n 42 mm met aan het uiteinde een kleine wartel waaraan een lichte pilker werd bevestigd (75-125 gram). Soms wierpen we de pilker uit en soms lieten we hem gewoon vallen. Als de pilker de bodem bereikt had haalden we deze op redelijke snelheid binnen waarna vaak een aanbeet volgde.





De shad met jgkop leverde weinig aanbeten op, evenals de leng/lom-onderlijn, dwz de wapperlijn met fluoriserende slang met aan het uiteinde een kunstinktvisje waaronder zich een haak bevindt die dan voorzien is van een stukje vis. Weliswaar vingen we diverse lengen, doch steeds met pilker.

Ook de kleinsten onder ons konden overigens vissen. De huisjes bevonden zich namelijk boven het water zodat vanaf de veranda voor de huisjes een lijntje in het water kon worden gelaten. Een garnaaltje als aas deed het bijzonder goed. Telkenmale was het prijs en onder de gevangen vissen bevond zich onder andere de hieronder getoonde koekoekslipvis, gevangen door de trotse Stin. Ook de kleine Simon was blij met z'n visje.





Een dag hadden we uitgetrokken voor een bezoek aan het plaatsje Flåm. Van daaruit gaat namelijk een treintje vrij steil de bergen in langs mooie natuurtaferelen.

Diverse keren hadden we over deze treinrit gelezen als zou het bijzonder spectaculair zijn. De reis naar Flåm was schitterend. Er moesten hoge bergen worden beklommen die steeds werden gevolgd door prachtige afdalingen. We passeerden weer diverse mooie watervallen en taferelen zoals die, hieronder afgebeeld op de foto.



Even hebben we nog koffiedronken bij een haven aan de smalste fjord van Noorwegen. Ook daar was het erg mooi. Van daaraf was het niet meer zover naar Flåm. Hoewel de treinrit erg mooi was, hadden we op grond van hetgeen we gelezen hadden, hogere verwachtingen gehad. Desalniettemin hadden we deze dag niet willen missen. Hieronder is overigens nog een van de watervallen te zien die tijdens de treinrit kan worden aanschouwd.



Ook de laatste dagen van ons verblijf werd er volop gevist. De vangsten werden in feite alsmaar beter. We leerden het viswater steeds beter kennen en we verstonden op een gegeven moment de kunst de boot dusdanig te manoeuvreren dat alleen grotere exemplaren werden gevangen. Omdat we veel te veel vis kregen werden de relatief kleinere exemplaren door ons ook steeds teruggegooid. Desondanks gebeurde het dan toch dat we in enkele uurtjes drie kratten vol met vis hadden gevangen en omwille van het schoonmaken terug naar de huisjes moesten.





Wij hadden overigens gedacht dat zuidelijker in Noorwegen het vissen minder zou worden. Dit bleek dus absoluut een onjuiste gedachte, zeker indien wij een vergelijking maakten met ons vorig visverblijf te Ekilsoy. Wel hebben wij het idee dat noordelijker grotere vissen gevangen kunnen worden. Opmerkelijk was dat de vangst voornamelijk bestond uit koolvis en dat er slecht één kabeljauw werd gevangen.

Op 4 mei vertrokken we weer huiswaarts met een enorme partij ingevroren vis. De terugreis verliep weer even vlot en was mede vanwege de mooie natuur tot aan Oslo prachtig. We hadden nu overigens de A40 terug genomen en waren zo in staat de drukte van Oslo te vermijden door onder Oslo door te rijden. Na zo'n 23 uur rijden waren we weer thuis waarmee er weer een einde kwam aan een schitterend visavontuur.

Johan Thielen jmaj.thielen@hetnet.nl